

3 1197 23794 6105
BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY

LIBRARY
Brigham Young University
RARE BOOK COLLECTION

Vault
093
B43
1494

LIBRAIRIE
H. Tulkens
BRUXELLES

Diui Bernardi abbatis ad sororem: Modus bene viuendi in christianam religionem.

Iste liber est ~~fratris~~ Monasterij S. Mariç de Cesena signatus nuo 150

dño 1498

Tabula huius operis.

V. reliquum Indicem post pag. 10.

UFB

Tabula.

FINIS.

¶ Diui bernardi doctoris clarissimi ꝛ Abbatis Clareualẽsis: ad sororem suā: Modus bene viuendi: in quo cōtinetur omniuꝫ virtutū sūma ad christianā religionem necessaria.

¶ Prologus.

Arissima mihi in christo sororꝫ. Diu ē ꝙ rogasti: vt verba sancte admonitiōis scriberē tibi. Sꝫ cū scriptū sit. Supbia ē queꝗ̄ velle docerē meliorē se: indignū me ad hoc opus ꝯspexi: ꝛ iō ꝙ rogasti aliqñ facerē distuli. Sed qꝛ iterꝫ iterūqꝫ rogasti rursus ad memoriā reduxi sniaꝫ dñi dicētis. Quicūqꝫ angariauerit te mille passꝰ vade cū eo duo milia: oīqꝫ petēti tribue: vndiqꝫ coactus: tādē charitate cōpulsus tuisqꝫ orōnibꝰ adiutus sub mēsa piūꝫ micas collegi. Et si ñ vt debui tñ vt potui: q̄s ī hoc libro tue sanctitati rep̄sento. Nūc ergo carissima soror: hunc librū accipe: ꝛ eū ante oculos tuos quasi speculū ꝓpone eūqꝫ omni hora velud speculū ꝯtēplare. Precepta nāqꝫ dei specula sunt: ī quibus semp aīe inspiciūt: ꝛ in quibus cognoscūt maculas: sique sūt feditatis: qꝛ nēo mūdus a delicto: ꝛ ī quibꝰ emēdant vitia cogitatiōnū suaꝝ: ꝛ relucētes vultus quasi ex r̄ddita imagine ꝯponunt: qꝛ dūꝫ p̄ceptis dñicis toto intendūt: ī eis ꝓculdubio qd in se celesti spōso placeat: vł qd displiceat co-

gnoscūt. Nūc igr̄ librū soror venerabilis libenter plege: iterū iterūqz relege ⁊ i eo cognosces qualr̄ deuz pximūqz diligas: quō cuncta terrena ⁊ trāsitoria despicias quēadmoduz eterna ac celestia ↄcupiscas: qualr̄ pro xp̄o aduersa huius mūdi patient̄ sustineas ⁊ prospera ac blandimēta ↄtēnas: quēadmodū ī infirmitatibus tuis d̄o grās reddas vl̄ agas: ⁊ i sanitate ñ supbias: quō in psperitate non eleueris: nec in aduīsitate frāgaris soror mihi in xp̄o dilecta: librūz istuz tua prudētia studiose pcurrat: ⁊ peccā mea assidue lugeat. Et q nō sum dignus ipetrare indulgētiā: saltez tuis orōnibus possim ↄsequi peccatoꝝ meoꝝ veniā. Oīpotens d̄s te custodiat: ⁊ ab oī malo defendat: ⁊ cuz oībus tecū deo parit fuiētib⁹ ad vitā pducat eternā venēabil̄ soror. amē.

¶ Explicit plog⁹. Incipit Sermo. i. de fide.

Dominus dicit in euang. Oia possibilia sūt credenti. Nemo pōt venire ad eternā beatitudinē nisi per fidē. Ille vō ē btūs qui recte credit: ⁊ recte credendo bn̄ viuit: ⁊ bene viuendo fidē rectā custodit. Vn̄ btūs ysidorus. Sine fide nemo pōt placere deo. Fides nequaq̄ vi extorq̄tur: sz exemplis atqz ratiōe suadet̄. Quib⁹ aūt violēter exigit̄ perseuerare in ea nequaq̄ pn̄t. Exēplo nouelle arboris: cuius siquis cacumē violēter represserit: de-

nuo dum laxatur: in id qd̄ prius fuerat ꝯfestim reuertit̄. Fides sine opibus mortua est. Et frustra sibi de sola fide blanditur. qui bōis operibꝰ nō ornat̄. Qui crucem portat: dꝫ mūdo mori. Nā crucē ferre semet ipsuꝫ ē mortificar̄. Crucē ferre ꝛ nō mori simulatio hipocritaꝝ ē. Qui nō dubitauerit in cōde suo: sꝫ crediderit quodcūqꝫ petierit fiet sibi. q credit in filiuꝫ dei hꝫ vitam eternam. Qui aūt nō credit nō videbit vitam. sed ira dei manet super illum. Jacobus. Sicut corpus sine anīa mortuuꝫ est. ita fides sine operibus mortua ē. Sororō carissima magna est fides. sed nihil valet sine caritate. Igr̄ soror venerabilis fua in te rectam fidem. tene sinceraꝫ fidem. custodi intemeratā fidem. Maneat in te recta fides. Sit in te incorrupte ꝯfessionis fides. Nihil temer̄ ō christo loquaris. nihil de deo prauum vel impiuꝫ sentias. Nihil peruerse sentiēdo nec dilectioneꝫ eius offendas. Esto in fide iusta. Ha- beto i fide recta ꝯuersationeꝫ sanctā. deū queꝫ inuocas fide. non denege ope. Malū mixtū bonis. ꝯtaminat plurima. Unū maluꝫ multa bōa perdit. Nō delinq̄s in opere. q̄ perfctā es in fide. Male viuendo nō polluas fideꝫ. Integritatē fidei prauis moribus non corrumpas. Non admisceas vitiuꝫ virtutibus. Non adiūgas malū bōis. Soror

amabilis ds te incolumen custodiat. Amen.

¶ De Spe. Ser. ij.

D Ominus dicit in euã. Nolite dspare: sz habete fidez dei i vobis. Spes q̃ videtr nõ ẽ spes. Nã q̄ videt qs: qd sperat? Si ãt q̄ nõ videmus speram⁹: p patiẽtiã expectamus. Vñ Salomõ ait. Expectatio iustoꝝ leticia: spes ãt impioꝝ pibit. Ergo soror carissima: ꝛ tu expecta dñz ꝛ custodi viã eius ꝛ exaltabit te vt hereditate capias regnuz dei. Expecta dñz carissima ꝛ rcede a malo: ꝛ exaltabit te in die visitatõis. i. in die mortis tue: siue i die iudicij. Qui male agere non cessant: in vanuz misericordiã dei expectant: quã recte expectarẽt si a malo recederent. Unde beatus ysidorus. Timerẽ debem⁹ ne per spez quã deus pmittit nobis: perseuerãter nob peccem⁹. Nec rurs⁹ q2 iuste peccata distrigit: de dei misericordia desperemus: sed (q̄ est melius) vtrũq3 periculũ fugiamus: vt a malo declinemus ꝛ de pietate dei veniã sperem⁹. Õis quippe iust⁹ spe ꝛ formidie nittitur: quia nũc illuz spes ad gaudiuz erigit: nunc ad formidinez terror gehẽne reducit. Qui eniz de peccati venia desperat: pl⁹ se de despatiõe q̄ d peccato dãnat. Igit soror dilecta: spes tua sit in iesu christo sponso tuo firma: q2 sperantes in dño misericõdia circũdabit. Spera firmiter i dño ꝛ fac bonitatez: inhabita

terraꝫ ⁊ in celesti regno pasceris in diuitijs eius. Soror venerabilis depone iniusticiaꝫ ⁊ spera in dei misericordia: aufer a te iniquitatē: ⁊ spera in salutē. Emēda te ipsaꝫ: ⁊ spera in dei clementiā: expelle a te prauitateꝫ: ⁊ spera indulgētiā: corrige vitam tuaꝫ: ⁊ spera vitam eternaꝫ. Ad quā te perducerē dignetur ille qui te, elegit ante secula. Amen.

¶ De grā dei. ser. iij.

P Aulus apl's dicit. Ubi abundauit peccatuꝫ supabundauit ⁊ gratia: vt sicē regnauit peccatū in morte: ita ⁊ gratia regnet per indulgentiā in vitā eternā. Stipendia n. peccati mors: gratia aūt dī vita eterna. Uni cuiqꝫ aūt vestrū data est gratia ſm mensurā donationis christi. Soror carissima: sicut ait btūs ysidorus: profect⁹ hoīs donum dei est. Ergo si dono dei pficimus: necesse est vt de bōis opibus nō nosmetipsos: sꝫ deuꝫ laudem⁹. nec a se pōt quisꝙ corrigi nisi a deo Hō nihil bōi hꝫ pprium cuius via nō est eius testāte pphēta qui ait. Scio dñe qꝛ nō est hominis via ei⁹ nec viri est vt ambulet ⁊ dirigat gressus suos. Cū quisqꝫ aliqđ donum percipit: nō plus q̄rat ꝙ cum accepit: ne dū alterius mēbri officiuꝫ subripere tēptat id qđ meruit perdat. Conturbat. n. ordineꝫ corporis totuꝫ: qui nō suo ꝯtentus officio: surripit alienum. In diuisione donorū diuersi

diuersa dei dona perci-
piunt. Nec vni hoi ꝯce
dunt oia dona: ſ3 vt ſit
ꝑ humilitatis ſtudio: vt
alter habeat vt admire
tur in altero. Nã qđ in
Ezechiele. Aialiu3 ale
altere ad alterã percuti
untur: v̄tutes deſignant
ſanctoꝝ mutuo ſeſe affe
ctu ꝓuocantiũ: alterno
que ſeſe exẽplo erudien
tiũ. Hõeſta v̄go nolo ẽt
te lateat ꝙ ſine gr̃a dei
preueniente ꝯcomitãte
ꝛ cooperãte: nihil boni
poſſumus facere. Gr̃a
dei nos preuenit vt bo-
nu3 velimus ꝯcomitat
nos: vt bonũ incipiamꝰ
cooperatur nobiſcu3 vt
bonu3 perficiamus: ğ a
deo datur nobis bonu3
velle incipe ꝛ ꝑficere.
Igit a deo dant nobis
v̄tutes. Uicia võ ꝛ pec-
cata oriuntur ex nobis.

Caritas pudicitia ꝛ ho
neſtas a deo dantur no
bis. Supbia vero: aua
ricia: cupitas: ſunt ex no
bis. Sine deo nihil bo
ni poſſumus facere: per
gr̃a3 di mlta bõa poſſu
mus operari. Sine gr̃a
dei ad bene operandũ
tardi: pigri: ꝛ tepidi exi-
ſtimꝰ. S3 per gr̃a3 dei
in bõis operibus grati:
ꝛ ſolliciti ꝛ deuoti ſumꝰ
Sine deo ad peccandũ
ſtati3 parati ſumus: ſed
per gr̃am dei a peccato
liberamur. Sine deo
terrena ꝛ trãſitoria plus
ꝙ̃ op3 diligimus. Sed
per gratiam dei cuncta
que in hoc mundo ſunt
deſpicimꝰ: ꝛ celeſtia de
ſideramus: ꝓpter pecca
tum primi hominis de
paradiſo eiecti ſumus:
ſed per gr̃am dei ad pa
radiſum nos peruenire

credimus: per pctm̄ pri mi hoīs in infernuȝ de scendimus: ſȝ per grāȝ dei nos ꝯfidimus aſcen dere in celū. Naȝ ⁊ qd̄ potentes ſumus, qd̄ diui tes qd̄ ſapientes exiſti mus: nō niſi per gratiā dei ſumus. Interea vo lo te ſcire reuerendiſſi ma ſoror ꝙ oīa bona q̄ ī hoc ſeculo hēmus per gratiaȝ dei habemus. Oia.n.mala eueniunt nobis ꝑpter pectā nr̄a. deus per ſuā ſctām mi ſericordiaȝ ⁊ grām dat nobis dona: ſȝ ꝑpter pec cata nr̄a: accidūt nobis mala: per grām dei tri buunt nobis proſpera: ſȝ ꝑpter iniquitates no ſtras adueniunt nobis aduerſa: p graȝ dei dā tur nobis neceſſaria: ⁊ propter vitia noſtra ac cidunt nobis contraria.

Igitur o ſponſa chriſti neceſſe eſt nobis vt ſem per ad memoriam re ducamus cum gratia rum actione: benemeri ta dei: vnde eccleſia in canticis de chriſto ſpon ſo ſuo loquitur dicens. Memores vberuȝ tuo rum ſuper vinum recti diligunt te. Ac ſi dice ret. Memores gratie tue ⁊ miſericōdie tue at que beneficioꝝ tuorum diligunt te. Hoc eſt illi te diligunt qui recti cor de ſunt. Illi recti corde ſunt qui de iuſtitia: aut de ſanctitate nihil ſuis meritis attribuunt: ſed omia tue gratie tuo do no aſcribunt. Memo res gratie tue qui ſal uati ſunt diligunt te. Honeſta virgo ſemper memor eſto quia quic quid boni in te eſt per

grāz dei est. Audi paulū apostolū de se dicētez. Grā dei sum id qđ sum. Sic ꝛ tu carissima gratia dei es qcqd es: Nā ꝛ ꝙ seculū ɔtempsisti: ꝛ quod domū patris tui reliqsti: ꝛ ꝙ ancilla dei eē voluisti: ꝛ ꝙ ī mōasterio seruire deo decreuisti: ꝛ ꝙ īter ancillas dei viuere nunc deuouisti: oīa bōa hec per grām dei ꝑuenerunt tibi. Nā ꝛ ꝙ v̊go es: ꝛ ꝙ prudēs es: ꝛ ꝙ sapiēs es non ꝑ te: sed ꝑ grāz dei es. ¶ Interrogatio.

¶ Dic mihi q̄so frī mi quid est ꝙ in sacra scriptura legit: qꝛ nemo sanctus: nemo bonus: nemo iustus nisi solus ds?

¶ Responsio. ¶ Soror dilecta sic̄ dr: ita est vere solus deus est bonus ꝛ sanctus atqꝫ iust⁹ qꝛ ꝑ se est bon⁹. Hoīes v̄o sunt bōi nō per se sꝫ per deum. ꝛ iō solus ds est bon⁹: qꝛ per se est bonus. Hoīes v̄o sunt boni: iusti: ꝛ sācti: nō per se sꝫ per gratiaz dei. Nō bene in canticis canticorum. Sponsus ecclesie s. xp̄s designat dicens. Ego flos cāpi ꝛ lilium ɔualliuz: qꝛ odorez virtutis mee per vniu̇sum mundū diffundo. Ego inquit sum flos cāpi ꝛ liliuz ɔualliuz. i. ego suz sanctitas bōitas ꝛ iustitia: eoꝝ qui cuz humilitate in me confidunt: qꝛ nullus eoꝝ poterit esse sanctus nec bonus sine me. Sicut dixi in euangelio, qꝛ sine me nihil potestis facer̄. Ego suz flos cāpi ꝛ lilium ɔualliuz. Sicut. n. cāpus floribus adornat ꝛ vernat.

Ita totus mundus fide
christi ⁊ notitia decorat
Ego flos cāpi ⁊ lilium
ꝯuallium: qꝛ illis hoib⁹
amplius meā gratiā do
no qui nō in sua bonita
te nec in suis meritis cō
fidunt sꝫ in me. Soror
venerabilis iō te mōeo
vt nihil tuis meritis at
tribuas. nihil de te pre
sumas. in v̄tute tua ni-
hil ponas. in viribus tu
is nō ꝯfidas. In tua au
dacia fiduciā nō habe-
as. Oīa diuino dono ⁊
diuine gratie ascribe. in
omnib⁹ opibus tuis dō
gratias age. In oībus
opibus tuis deo grās re
fer. In oibus actiōibus
tuis deo gratias redde.
in omni ꝯuersatiōe tua
deo gratias repēde. Cō
fidētia tua sp sit in xp̄o
q te creauit ex nihilo.

De timore dei. ser. iiij.

Soror carissima
audi q̄ dico: au-
di q̄ moneo. au
sculta q̄ loquor. Deū ti
me super oīa ⁊ mādata
eius sēper obsua. qꝛ ec-
ce oculi dn̄i super timen
tes euꝫ. ⁊ in eis qui spe-
rāt super misc̄dia eius.
Et Salomon. Time
dn̄m ⁊ recede a malo.
Qui timet dn̄m nihil
negligit. Etiā quidā sa
piēs ait: timor dn̄i glīa
⁊ gloriatio ⁊ letitia ⁊ co
rōa exultatiōis. Timor
dn̄i ditabit cor ⁊ dabit
gaudiuꝫ ⁊ letitiā in lon
gitudine dieꝝ. Nā qui
sine timore est nō pote-
rit iustificari Timor do
mini est sapiētia ⁊ disci-
plina: nō sis incredulus
in timore dei. Et ne ac
cesseris ad illuꝫ duplici
corde. Timentes dn̄m
sustinete eius misericor

diã ⁊ nõ defflectatis ab illo ne cadatis. Qui timetis dñm credite in illuz: vt in oblectatiõe veniat vobis miſericõdia. Qui timetis dñm credite in illũ ⁊ nõ euacuabitur merceſ veſtra. qui timetis dñm diligite illum: ⁊ illuminabuntur corda veſtra. qui timẽt dominũ nõ erunt increduli verbo eiuſ: ⁊ qui diligunt illum ꝯſeruabũt vias illius. q timent dominũ inquirunt que beneplacita ſunt illi ⁊ qui diligũt illũ replebũtur lege eius. qui timẽt dominũ ꝓbabũt cõda ſua ⁊ incõſpectu illius ſctificabunt aĩas ſuas. Qui timent dñz cuſtodiunt mãdata ei⁹: ⁊ patientiã habebũt vſqz ad inſpectionẽ ipſi⁹. Oculi dñi ſuper timentes ſe: ⁊ ipſe cognoſcit oĩa opa eoꝝ. Cõſumatio timoris dĩ eſt ſapĩa. Timenti dñz nõ occurrent mala: ſed in temptatiõe ds liberauit illuz a malo. Spũs timentiũ deuz requiret ⁊ in reſpectiõe illius benedicetur. Timor dñi ẽ ſicut paradiſus benedictio ⁊ oĩs gloria operiet illum. Beatus vir cui donatũ eſt timorez dñi hre. Timor dñi eſt iniciũz dilectõis ei⁹. O ſoror dilecta nulla reſ noſ ſic ab oĩ pectõ cuſtodit ĩmunes. ſicut timor ĩferni ⁊ amor dei. Deuz timere eſt nulla mala facere. ⁊ nulla bona q̃ facienda ſunt preterire. Timor dñi eſt fons ſapie. Timenti dñz bene erit in extremis ⁊ ĩ die mortiſ ſue benediceť. Sorõ venerabilis bonũ ẽ no-

bis timere deū q2 timō dñi expellit pectm̄. Timor domini semp emēdat. timor domini reprimit vitium. Timor domini cautum facit hominem atq3 sollicitu3. Ubi vero timor nō est. Ibi perditio est anime. Ubi timor non est. ibi dissolutio vite est. Ubi timor nō est. ibi est abūdantia pectōꝝ. Igit honesta virgo timor ⁊ spes semp sint in corde tuo. pariter sint in te timor ⁊ fiducia. Spes ⁊ met⁹ parit perseuerent in te. Sic spera in misedia dī vt timeas eius iustitia3. Sed tamen soror mihi in christo amabilis volo te scire quattuor esse timores. v3. humanum seruilem initialem ⁊ castum. humanus timor ē vt ait Cassyodorus q̄ꝑdo timemus pati pericula carnis. vel ꝑdere bona mūdi propter quod peccamus. Hic mundanus timor malus est. ⁊ in primo gradu cu3 mūdo deseritur. quem dominus in euāgelio prohibet dicēs. Nolite timere eos qui occidunt corpus ⁊c̄. Secundus timor est seruilis. vt ait Beatus Augustinus. Cum timore gehenne homo recedit a peccato ⁊ omnia bona que facit non propter dilectionem dei. sed propter timorem inferni facit. Ille quasi seruus timet: qui bonum ꝙ facit non timore āmitendi bonū ꝙ non amat. sed timore patiēdi malu3 ꝙ formidat facere. Ille nō timet perdere amplexus pulcherrimi sponsi s3 ti

met ne mittatr in penas
iferni. De hoc fuili ti=
more ait paulus aposto
lus. Non.n.accepistis
spūm seruitutis iteꝝ in
timore: sꝫ accepistis spi
rituꝫ adoptōis filioꝝ.i.
spm̄ filialeꝫ. Bon⁹ est
iste fuilis timor ꝛ vtilis
sꝫ insufficiens ꝛ imper=
fectus p quē crescit pau
latiꝫ ꝯsuetudo iustitie.
Cū incipit hō credere
diem iudicij:īcipit time
re. Si cepit credere:ce=
pit ꝛ timerē. sꝫ q adhuc
timet:nō hꝫ perfectā fi
duciā i die iudicij. Nō
dū est in illo pfecta cha
ritas qui adhuc timet.
Nā si pfecta in illo eēt
charitas nō timeret. p=
fecta charitas faceret in
hoie pfectā iusticiā ꝛ hō
nō hr̄et vn̄ timeret: sed
hr̄et vn̄ desideraret: vt
trāseat iniqtas ꝛ veniat
regnuꝫ dei:qd est perfe
cta charitas:nisi pfecta
scitas? Ille hꝫ in se pfe
ctā charitatē qui pfecte
uiuit. Qui pfecte viuit:
non hꝫ vnde in inferno
damnetr. sꝫ vnde in celo
coronetr. Qui perfectaꝫ
hꝫ in se charitateꝫ nō ti
met i inferno puniri. sꝫ
sperat in celo cum deo
gl̄iari. Unde dr̄ in psal
mo. Gloriabuntur i te
oēs qui diligūt nom̄ tu
um. ꝙ timor nō est i cha
ritate. sꝫ perfecta chari
tas foras mittit timorē
Timor ṗus venit in cor
de hois. vt ꝑparet locū
charitati. Huic fuili ti=
mori succedit tertius ti
mor vꝫ initialis:quādo
hō incipit facere bonuꝫ
ꝓpter dilectionē dei. ꝙ
antea faciebat ꝓpter ti=
moreꝫ inferni. De hoc
initiali timore. ait Da

ꝗd ꝓpheta in psalmo. Initiū sapiē timor dñi. Initialis timō ē qñ hō ī cipit amare deū quē añ timebat. Et sic excludi tur a corde seruilis timor Huic initiali timori suc cedit quartꝰ timor. s. ca stus. per quē timemꝰ ne spōsus. s. xp̄s tardet ne discedat a nobis. ne eū offendamꝰ ne in eū pec cemꝰ ꝛ ne eū perdamꝰ. Timor iste. s. castus de amorē descēdit. Timor iste de amore nascit̄. de hoc timore legit̄ ī psal- mo. Timor dñi sanctus permanet in seculū se culi. In corde homis ꝑus venit timor. Et q̄r venit. vt charitati locū ꝑparet. Cū āt charitas ceperit habitarē ī corde hoīs. timor q ei prepa- rauerat locū mittit̄ fo ras. Et q̄to magis cha ritas crescit ī cōde hoīs tāto magis timor decre scit: q̄to maior est cha- ritas in corde hoīs: tāto minor est ibi timor: q̄re q̄r charitas mittit eū fo ras. Audi soror dilecta ꝯgruētē similitudinē. se pe videmꝰ ꝑ setā ītrodu ci linū qñ aliq̄d suitur ꝑ us ītrat seta: ꝛ pꝰ setā in trat linū Sic timor ꝑus ītrat ī mēte hoīs: ꝛ pꝰ ti morē ītrat charitas. Iō ītrat timor vt ītroducat charitatē. Sꝫ postq̄ in trat charitas: foras mit tit timorē. Timor iste sanctus ē: q̄r ī mēte hoīs generat sc̄itatē. Timor iste sc̄tus ē: q ītroducit ī mētē hoīez ꝑfectā cari tatē. ꝑfectā etem̄ caritas ꝑfecta est sc̄itas. Timor iste castus est: q̄r nō reci pit adulterinū aōrē. s. q̄r deū sup oīa diligit:

⁊ nihil amori illius pre pōit. Etiā timor iste di citur filialis: q̄ nō timet deū q̄si seruus crudelē dn̄z sʒ quasi filius pr̄ez dulcissimū. Hic timor iō dr̄ filialis: q̄ nō timet q̄si seruus: sʒ q̄si filius: sʒ gd ē ꝙ ait dauid ꝓpheta. Timor dn̄i sāctus p māet i seculū secl̄i. Cū Johānes dicat: pfecta charitas foras mittit tio rez? Hoc ē ꝙ supius di ximus: q̄ ille hʒ castū ⁊ sanctū timorē: q deū nō timet pp penas inferni: vl̄ pp supplicia gehēne sʒ cū reuerētia ⁊ amor̄. et hic timor. s. reuerētia dei pmāet i seculū secu li. Ille vō q deū timet. ꝓpter penas inferni: nō hʒ in se timorē castū: sʒ seruilez q̄ nō hʒ pfectā charitatem. Si. n. deū perfecte diligeret perfe ctā i se iustitiā haberet: ⁊ deuʒ nō pp penas: sed cuʒ reuerentia ⁊ amore timeret. Et ideo timor pene nō est i caritate. q̄ perfectā caritas eū foras mittit. Aliter timet ser uus dn̄m. atqʒ aliter ti met filius patrem: ser uus timet dominū cuʒ desperatiōe ⁊ odio. fili us timet patreʒ cū reue rentia ⁊ amore. Nunc igr̄ soror reuerendissi ma moneo te vt timeas deuʒ cū amore ⁊ reuerē tia. Nolo. n. vt semper iaceas sub iugo timoris depressa. sed vt ꝯsurgas per dilectionez ad deū patreʒ tuum qui te crea uit quasi filiam. Etiam te moneo vt deuʒ caste diligas ⁊ nihil āori eius preponas. sʒ vt ꝑ amo re eius omnia q̄ in hoc mundo sunt despicias.

Item admoneo te atq3 rogo honestissima vgo. vt corrigas vita3 tuam cū oī studio. ita vt sit sermo tuus pudicus: incessus hōestus. vultus humilis. lingua affabilis. mens plena dilectione. mān9 plena operatiōe. iuuāte dño. sine q̇ nihil bōi poteris facer̄. Amātissima mihi in christo soror si me quasi fratrē audieris. ꝛ deu3 in toto corde tuo timueris. mlta bona nō solū in hac vita. sed ꝛ in futura habebis. Amen.

¶ De caritate ser. v.

Introduxit me rex in cella3 vinariā. ꝛ ordinauit in me caritatē. Cella vinaria ecclesia est. in qua est vinum euangelice predicationis. In hanc ergo cella3 amica sponsi scilicet sancta aīa introducitur. atq3 in ea caritas ordinatur. q2 nō sunt equalr̄ omnia diligenda s3 different̄ Nō debemus equalr̄ oīa diligere. sed alia minus ꝛ alia magis. Nam scire quid facer̄ debeamus. ꝛ nescire ordine3 faciendi. perfecta scia non est. Si non diligimus ea q̄ diligere debemus vel si diligamus ea que diligere non debemus ordinatam charitate3 nō habemus. Et si plus diligimus ea que minus diligere debemus. vel si minus diligimus ea que plus diligere debemus: ordinatam caritate3 non tenemus. Hec est ergo ordinata charitas. Ut deum ante omnia ꝛ super omnia diligamus. Debe-

mus deū diligere ex to
to corde.i.ex toto ītelle
ctu:⁊ ex tota aīa:⁊ ex to
ta voluntate: ⁊ ex tota
mente:⁊ ex tota memo
ria:vt oēm intellectum
⁊ omnes cogitatiōes no
stras ⁊ omnem vitā no
strā ad eū dirigam⁹:a q̄
oīa bōa habem⁹. Et vt
nulla pars vite nr̄e ocio
sa relinquat: sꝫ qcq̄d in
aīum venerit illuc diri-
gatur:vbi impetus dile
ctiōis cur rit. Igitur so
ror charissima dignissi
muꝫ est ⁊ valde nob̄ ne
cessariū:vt deum in oi-
bus ⁊ sup oīa diligam⁹
qui est summū bonum.
Summū ḡ bonuꝫ dili
gere sūma ē beatitudo.
Quāto quisqꝫ deū am
plius dilexerit:tāto ma
gis btūs erit. Qui deū
diligit bon⁹ est:Si bo-
nus est:ḡ btūs. Vñ Sa
lomō in cāticiscantico-
ruꝫ. Fortis est vt mors
dilectio. Bene dei di-
lectio fortis esse vt mors
dr̄:q2 sicut mors violen
ter separat aīaꝫ a corpe
ita dilectio dei violent̄
separat hoīem a mūda
no ⁊ carnali amoꝛ. Ve-
re dei dilectio fortis est
vt mors:q2 dū per dile
ctioneꝫ dei a vitijs mor
tificamur: q̄ mors agit
in sensibus corpis: hoc
agit dilectio dei in se-
culi cupiditatib⁹. De⁹
diligendus est ꝓpter se
metipsuꝫ:q2 ē sūme bo
nus ⁊ q̄ nos creauit ex ni
hilo. Caritas ē dilectio
qua diligitur de⁹ ꝓpter
se ⁊ proxim⁹ ꝓpter deū
In primo loco diligit̄
deus:sicut iaꝫ dictuꝫ est
in omnibus ⁊ super oīa.
In secūdo vero diligit̄
pertinēs ad dilectionē

V. post pag. [illegible]

dei: q est maximuz mã datum. Alterũ vero per tinẽs ad dilectionẽ pro ximi: q ẽ simile illi. Si cut. n. scriptũz est. Dili ges dñz deũ tuuz ⁊ pro ximum tuum sicut teip sum. Ac si diceret. Ad hoc debes proximũ tu uz diligere ad id qđ di ligis teipsuz. s. vt bonus sit: ⁊ vt ad vitam eternã puenire possit. De hac dilectiõe dei ⁊ proximi: in canticis canticorũ spõ sus. s. xp̃s loquitur spõ se. s. ecclesie aie sãcte di cens. Quã pulchre sũt mãme tue sorõ mea spõ sa: ⁊ odor vnguẽtorũ tuo rũ super omnia aroma ta. Quid p mãmas cõ ueniẽtius i hoc loco: q̃ ipsa dilectio dei ⁊ proxi mi de q̃ supius diximus ĩtelligitur per quas mã mas mens sãcta oẽs sen sus suos per suã dilectio nẽ nutrit cuz deo suo ca ritatis ꝯiunctione ꝯglu tinatur: ⁊ proximis suis quicquid bõi potest lar gitur. Et odor vnguen torũ tuorũ super omnia aromata. Per vnguẽ ta quippe ipsas virtutes que ex charitate nascũ tur ĩtelligimas. Debe m⁹ ꝓximos nr̃os i bono diliger̃: qꝛ q i malo dili git ꝓximuz nõ diligit ꝓ ximũ sed odio hꝫ. Qui non diligit frẽm suum quẽ videt: deũ queꝫ nõ videt quõ põt diliger̃? Nequaq̃. Igr̃ diliga- mus nos adinuicẽ: qꝛ ca ritas ex deo est. Et qui diligit frẽz suuz ex deo natus est ⁊ videt deum. Qui diligit frẽm suum quẽ videt oculis corpis videt oculis mentis i se manentez deuz. s. cha-

ritatem. Quia deꝰ cha
ritas est. Et qui nõ dili
git frẽm suū quē videt
oculis corpis: nõ videt
oculis mentis i se manē
tē deū.s.caritatē qꝛ si i
eo eēt caritas: ds eēt i eo
qꝛ ds caritas est. Debe
mus etiā diligere ꝓpin
quos nr̃os si bõi sūt ꝛ si
deo fuiunt. Plus de-
mus diliger̃ extraneos
qs nob sunt ꝯiuncti vin
culo caritatis christi: ꝙ
propinquos qui deum
nõ diligunt nec deo ser
uiunt. Quare: qꝛ sanci
or est copula cordiū ꝙ
corporū. Oēs fideles
homines debemus di-
ligere: sꝫ cū oibus ꝓdes
se non possumus. Illis
maxie ꝯsulendū est q ꝓ
locoꝝ ꝛ tp̃oꝝ vel q̃rūli-
bet reꝝ opportūitatibꝰ
ꝯstrictius nob q̃si q̃daꝫ
sorte ꝯiunguntur: pari

dilectione est optāda vi
ta eterna oibus hoibus
Oēs hoies affectu cari
tatis debemꝰ diliger̃.s.
vt deo seruiant: ꝛ vt sal
ui fiant. Sed per opera
miscdie nõ debemus oi
bus hoibus eq̃liter im
pendere: sꝫ alijs minus
atqꝫ alijs magis. Soror
dilecta si verā ꝛ perfectā
caritatē volumꝰ custo
dire ad eternā p̃riaꝫ do
adiuuāte possumus per
uenir̃. Preterea debe
mus diligere inimicos
nr̃os ꝑpter deū sicut ꝛ
ipse ait in euāgelio. Di
ligite inimicos vestros:
benefacite his qui ode-
runt vos: ꝛ orate ꝓ per
sequentibus ꝛ calūnian
tibꝰ vos: vt sitis filij p̃ris
vestri q in celis est. Igr̃
venerabilis soror: neces
saria est nobis caritatis
sine qua nullus p̃ot pla

care deo. Deum nō di ligit qui hominez odit. Nec deuz diligit q dei ꝓcepta ꝯtēnit. Caritas est radix omniū virtutū Sine caritate.n.quod= cūqȝ facimus nihil nob prodest. Nostrū studiū est vacuuȝ: si non habe mus caritatem: q̄ deus est. Ibi regnat carnalis cupiditas:vbi nō est dei caritas. Tūc hō est per fect⁹:qn̄ est caritate ple nus. Sine amore carita tis:q̄uis qsqȝ recte cre dat ad beatitudinē ꝑue nire nō pōt. Tāta est ēt ꝟtus caritatis q̄ si desit frustra habentur cetere ꝟtutes: si adsit recte ha bentur omnia. Qui de um nō diligit: nec seip= suȝ diligit. Nunc ḡ mo neo te honestissima vir go vt per amorez ꝯiun garis inuisibili sponso

Jesu christo:⁊ vt arde= as eius desiderio. Nul la iamqȝ in mūdo sunt concupiscas. Longitu= dinez presentis vite pe nam extimes: exire de secula festines: nullam consolationem presen= tis vite recipias: sed ad christum quem diligis tota mente suspires fer neas:anheles: anxieris etiam ipsa salus tui cor poris causa amoris chri sti fiat tibi vilis vulnere amoris tranfigaris: ita vt recte valeas dicere: vulnerata caritate ego sum. Soror in christo dilecta mihi audi ver= ba Jesu christi sponsi tui. Qui diligit me:di= ligetur a patre meo: ⁊ ego diligam eum ⁊ ma nifestabo ei meipsum. Dilige ergo euȝ carissi ma i hac vita: vt ipse te

dignetur diligere eum patre in eterna beatitudine. Amen.

¶ De primordijs conuersorum. Sermo. vi.

Inchoantibus premiū promittitur: sȝ perseuerātib⁹ datur sicͭ scriptū ē. Qui perseuerauit vsqȝ ī finē: hic saluus erit. Tūc. n. placet deo nr̄a ꝯuersio: quādo bonū ꝙ inchoamus usqȝ in finē producim⁹. Sicͭ. n. scriptū est. Ue his qui sustinentiā ꝑdiderunt. i. bonuȝ opus nō ꝯsumauerūt. Sunt multi hoies qui ex sola mētis deuotiōe ꝯuertunt ad deuȝ. Multi ēt coacti plagis ꝯuertunt ad deū qui ex deuotiōe nō ꝯuertebāt sicut ī psalmo legit. In chamo ⁊ freno maxillas coꝝ ꝯstringe: qui nō approximant ad te. Dis ꝯuersus a fletu incipiat pctōꝝ: ⁊ sic transeat ad desideriuȝ celestiuȝ bonoꝝ. Sorō carissima ꝑus debemus mala q̄ fecimus: lachrymis lauare: vt tunc mūdamētis acie ad ꝙ querimus cōtēplamur: vt duȝ antea a nobis plorando detegit calligo peccati: mundatis cōdis oculis albe facta inspiciant. Necesse est oī ꝯuerso vt post timorē ꝯsurgat ad deū ꝑ dilectionē q̄si filius: ne semꝑ sub timore iaceat sicͭ fuus. Nouiter ꝯuersi blādis verbis sunt cōsolandi: ne si exasperari ceperint: territi ad priora pctā recurant. qui. n. nouitiuȝ cū suauitate ⁊ dulcedie nō docet: ⁊ castigat: pl⁹ nouit exaspare ꝙ corrigeṙ: prius cor

rigendus ⁊ castigandus est nouitius a prauo ope deiñ a cogitatiõe. Õis noua ꝯuersio: adhuc ꝑstine vite hʒ pro mixtionẽ. Propterea neq̃q̃ vlla vitus ad oculos hoīʒ dʒ exire donec vet⁹ cõuersatio fundit⁹ ab aīo extirpetur. Tũc magis grauari se quisqʒ ipulsu vitioꝝ cog̃scit qñ in seruitiuʒ dei accedit. Sic ppl's israel grauiori onere ab egyptijs ꝑmitur cuʒ p Moysen diuina cognitio aperit. Uitia n. in hoīem ante ꝯuersioneʒ hñt pacẽ: quãdo aũt expelluntur: graui⁹ ꝯtra hoīem insurgunt. Multi pri⁹ ꝯuersionẽ motũ libidinis sustinẽt: queʒ tñ nõ ad dãnationeʒ tollerant sʒ ad probationẽ sustinẽt. s. vt sp habeãt hostẽ cui r̃sistãt ꝑ excutiẽda inercia: dũ tñ nõ ꝯsentiũt. Remissa ꝯuersio multos i ꝑstinos errores deducit: ac viuendi corpe resoluit. Tepidus in ꝯuersatiõe ociosa verba ⁊ vanas cogitatões noxias esse nõ ꝯspicit sed cũ aīus a corpore mentis euigilauit: ea q̃ leuia extiabat: cõfestim q̃si ꝯtraria ⁊ horrẽda pertimescit. Fraus ⁊ desidia timẽda sunt in oī ope dei. Fraudẽ deo facimus qñ nõ deuʒ: sʒ nos metipsos de bono opere nostro laudam⁹. Desidiã facimus: q̃do per torporeʒ lãguidi ea que dei sunt operamur Õis ars huius secl'i strenuos hʒ amatores: et ad exequendum promptissimos. Quare? q: ꝑ̃sentem habet remunerationẽ sui operis. Ars

vo diuini timoris multos hz sectatores tepidos languidos: pigritie inertia 9gelatos. Sed hoc proinde fit: q merces laboris eorz nõ i presenti vita: sed in futura dabit. Qui nouit sunt 9uersi ad deum: nõ debent in exterioribus curis prouehi. Naz si implicentur: statim q̃si arbuscula plantata: z nec duz radice prefixa 9cuciunt pariter z arescunt. tamen valet 9uersis p aie salute mutatio loci. Sepe tamẽ duz mutat locus mutatur ẽt mẽtis affectus. Cõgruuz ẽ.n. inde etiã quisqz corpaliter recedere: vbi se meminit vicijs deseruisse. Soror venerabilis audi que dico. Multi cõuertunt ad deum nõ tñ mente q̃ corpe: q nos sine graui gemitu dicere nõ possumus: habitum religiõis habent: sz mẽtez rligiosaz nõ habẽt. Multi habent religionis aium. Multi.n. ad 9uersionez veniũt nõ tã pter aie salutez: q̃ pp corporis necessitatẽ qui nõ deũ colunt: sz ventrẽ suuz: de qbus apls ait: quorz deus vent ẽ. Nõ est itentio eorz vt digne deo seruiãt sed vt bene comedant z bibant z vt bene vestiant. z vt bene sit eis in hoc seculo. Et qr terrena diligunt celestia perdunt. Et sic ait dñs in euãgelio: recipiunt suã mercedez i hoc seculo. Unde soror dilecta cauendũ nob est: ne trãsitoria z trena plusq̃ oz diligamus. Jdõ psalmista nos admonet dicens. Diuitie si affluãt

nolitē coꝛ appōere. Terrena quidē nobis ī vsu esse debent: celestia vero in desiderio. Terrena debemus expēdere: celestia desiderare. Est eniʒ q̄daʒ admirabilis ꝛ magna mltitudo dulcedinis: que abscondit de his q̄ꝑ diligunt euʒ. De qua scriptuʒ est. qꝛ oculus non vidit nec auris audiuit nec ī coꝛ hominis ascendit: que pꝛeparauit deus diligentibus se. Unde pꝛopheta. Satiabuntur inquit cum apparuerit gloꝛia tua. Soꝛoꝛ in chꝛisto amabilis: ergo illa satietas sit misericoꝛdia felicitas. Amen.

De Conuersione. Sermo. vij.

Dominus dicit in euangelio. Qui vult venire post me abneget semetipsum ꝛ tollat crucem suā ꝛ sequatur me. Sed quid est semetipsuʒ abnegare nisi voluptatibus pꝛopꝛijs renūciare? Ut qui superbus erat sit humilis. ꝛ qui iracundus sit mansuetus. ꝛ qui luxuriosus sit castus. ꝛ qui erat ebꝛiosus sit sobꝛi⁹. ꝛ qui erat auarus sit largus. Nā si ita quisque renuntiet omnibus que possidet vt nō renuntiet suis pꝛauis moꝛibus nō est chꝛisti discipulus. Qui renūtiat suis reb⁹ sua abnegat. Qui nō renuntiat suis pꝛauis moꝛibus semetipꝰʒ abnegat. Ea que amatoꝛes seculi diligunt serui dei velut aduersa refugiunt. Serui dei plus gaudēt adūsitatibus mūdi q̄ꝑ ꝓsperita

ribus delectanť: soror ca
rissima ea q̄ in hoc mū=
do sūt fuis dei ꝯtria sūt
vt dū ista adūsa sentiūt
ad celeste regnū cū sum
mo desiderio suspirēt.
Magna apd deū resul
get grā q̄ huic mūdo cō
temptibilis est. Nā re
vna necesse est vt q̄ mū
dus odit diligāť a deo.
Sācti viri pegrini sunt
⁊ hospites i hoc seculo:
vñ reprehendiť petrus ꝙ
tabernacl'ꝫ in mōte fieri
voluerit: qꝛ sctis in hoc
mūdo tabernacl'm nō ē
qbus pr̄ia ⁊ domus i ce
lo est: soror venerabilis
cuncta tpalia q̄si herbe
marcentes siccanť ⁊ trā
seunt: ⁊ iō eternis rebus
q̄ nūq̄ arescūt recte ser
ui dei ista ꝯtēnunt ⁊ de
spiciūt qꝛ i eis nullā sta
bilitateꝫ aspiciūt. Scti
viri q pfecte seculū ꝯtē
nunt ita huic mūdo mo
riunť vt soli deo viuere
delectenť. Et q̄to se a
ꝯuersatiōe huius seculi
subtrahunt tāto magis
oculis mentis pn̄tiaꝫ di
⁊ angelice societatis fre
q̄ntiā ꝯtemplātur q̄uis
ds in medio hoīum car
naliū vitā electoꝝ ꝓte=
gat tn̄ valde raꝝ ē vt hō
inť seculi voluptates po=
situs a peccatis sit alie=
nus. Nō erit sp securus
qui periculo fuerit ꝓxi
mus. Soror dilecta bo
nū ē vt hō sit corpaliter
remot⁹ a mūdo sꝫ mul
to ē melius vt sit volun
tate ellōgatus a seculo.
Ergo ille est perfectus:
q mēte ⁊ corpore a secu
lo est elōgat⁹. Uñ btūs
Job Onager ꝯtēnit ci
uitatē. Et fuus dei ꝯtē
nit seculariū hoīꝫ socie
tatē. Qui pfecte mūdū

despiciunt aduersa vite nr̃e appetũt ⁊ prospera ꝯtẽnũt ⁊ dũ ab eis vita hec ꝯtẽnitur celestis inueniatur. Lõge qppe a deo est aĩus: cui hec miserabilis vita dulcis ẽ. Iste.n.qd de celestib⁹ ꝯcupiscat vl̃ quid de terrenis despiciat ignorat Nã sicut scriptũ ẽ: qui apponit sciam apponit dolorẽ. Quãto hõ plus põt superna cognoscere q̃ ꝯcupiscat: tãto amplius dolet̃ dz de terrenis ⁊ trãsitoris rebus qbus inuoluitur. Serui dei q̃ parentũ suoꝝ vtilitatez procurãt a dei amore se separãtur vñ spiritualis ita prodesse dz suis parentib⁹: vt dũ illis gr̃az carnis prestare studet: ipse a spũali oper̃ vel ꝓposito nõ declinet. Soror in xp̃o dilecta: mihi

audi sniaz beati Isidori. Multi cãonicoꝝ monachoꝝ: scimonialiũ feminaꝝ: ꝑ amore suorũ parentuz inuoluũtur terrenis curis: ⁊ forensib⁹ iurgijs ac negocijs: ⁊ tẽporali salute suoꝝ parẽtuz perdũt aĩas suas: tñ ordiata discretio est: vt ꝙ extraneis misericõditer ipenditur: parẽtibus nõ negetur. Dignũ est vt dem⁹ parentib⁹ nr̃is ꝙ mediocriter damus extrãeis: pentib⁹.n. carnaliter p̃statur: ꝙ extreneis pie ipenditur: hõe sta soror: non debemus odio hr̃e parentes nr̃os sed ipedimenta eorũ q̃ nos a recto itinere deuiant. per vaccas filisteoꝝ que ducebãt archã dñi ad terrã israel: intelligimus figuraz eoꝝ: ꝓpter deum dereliquerunt se

culũ. Nã philistei sicut iunxerũt vaccas plaustro vitulosq₃ eoꝝ reduxerũt domi: ⁊ sup plaustꝝ ipo suerunt archã testamẽti dñi: ita iuguz xp̃i leue ⁊ suaue: impositũ est sup ceruices seruoꝝ dei. Et sic̃ vacce ãore filioꝝ suorũ mugiebãt ⁊ tñ nõ declinabãt ad dextrã neq₃ ad sinistrã: sed recto tramite incedebãt vsq₃ bethsemes: qui erat introitu t̃re israel: ita fui dei recto tramite incedere debent: ⁊ ꝓ amoꝛ parentũ suoꝝ nõ debẽt ad dextrã neq₃ ad sinistraz declinare a bono ope vl' ꝑposito: ſ₃ recto itinere vsq₃ ad bethsemas. i. vsq₃ ad introitũ celestis regni ꝑuenire. Et sic̃ vacce ꝓ filijs suis mugiẽdo ꝑgebãt. ita ꝯuenit fuis dei: ꝓ parẽtib⁹ suis mugire. i. ꝓ eis debent oꝛare: vt bñ sit eis: ⁊ vt a malo liberent̃ atq₃ in bono ꝯfirment̃. Soroꝛ in xp̃o amabilis mihi: sic̃ supius dixi tibi: nõ debem⁹ parẽtes nr̃os odio hr̃e: ſ₃ diligere: ſ₃ sic̃ ait btũs Aug. Si in via dei nobis fuerint ꝯrij: nec sepultura a nobis illis debet̃. Tu cariſſima egressa es cuz Abraã de t̃ra tua: ⁊ de cognatõe tua ⁊ d̃ domo p̃ris tui: ⁊ venisti in t̃raz q̃ deus mõstrauit tibi i. i mõasteriũ. Obsecro g̃ vt ꝑseueres i eo bene viuendo: qescas in sinu eiusdẽ abrahe: hoc est i btã requie: vt p⁹ moꝛtẽ tuã possis reqescer̃. Tu soroꝛ mihi in xp̃o dilecta: cũ Loth egressa es de Sodoma. i. de seculari vita: iõ mõeo te ne

cū vxore illius retro re spicias: ne qd̄ absit i exē plū puersitatis oib⁹ hoi bus fias. Sȝ rogo vt cū loth in mōte .i. mona sterio saluante facias: ⁊ aliis exēplū scitatis tri buas. Tu honesta vgo egressa es cū Josue de egypto hoc est de secu lo: ⁊ cū eo moreris i de serto .i. in mōasterio i q̄ d̄s māna pluit tibi. hoc est panē celestis vbi dat tibi: Jdq̄ȝ soror amātis sima in xp̄o mihi: mo neo te vt pseueres i mo nasterio sicut cepisti ⁊ i eo vigilādo orādo psal lendo ꝯtra diabolū viri liter pugnādo ad po stremū deuictis hostib⁹ cunctis atqȝ oibus secu li delectatōibus supera tis cū eodē iosue perue nire possis ad trāȝ ꝓmis siōis: hoc est ad btitudi nē vite celestis: atqȝ ibi videre merearis faciē i deffensi solis. am̄.

De ꝯtēptu mundi. ser. viij.

Soror carissima audi dn̄ȝ Jesuȝ xp̄m dicenteȝ in euāg. Ois qui reliq̄rit domū aut p̄reȝ: aut ma trē: aut fr̄es: aut sorores aut filios: aut agros ꝑꝑ nom̄ meū: centūplū ac cipiet ⁊ vitā eternā possi debit. Un̄ valde bonū est nob̄ oia t̄rena ꝑꝑ no men dn̄i relinq̄re. vt ab eo possimus celestia ac cipe. Quicūqȝ voluerit eē aicus huius seculi: ini micus d̄i erit. Igr̄ soror in xp̄o amabilis nō dili gam⁹ mūdū ne inimicū deū h̄eamus. Facile cō temnit oia. qui se q̄tidie morituꝝ extimat. si q̄ti die mortem nostraȝ ad memoriā reducimus. li

benter oĩa terrẽa despi
cimus. Si diez mortis
nr̃e in mente habem⁹:
cito oĩa q̃ in hoc mũdo
sunt respicimus. ¶ In
terrogatio. ¶ O frater
mi libenter ꝓpter nom̃
dñi oĩa q̃ in hoc mũdo
sunt relinq̃rem: si aliqd
hr̃em: sꝫ qꝛ nõ hẽo auꝝ
neqꝫ argentũ: neqꝫ di=
uitias huius mundi: ne
scio qd reliquã pp nom̃
domini. ¶ Respõsio.
¶ O spõsa xp̃i q̃ꝫ mul
tuꝫ relinqs: si volunta=
teꝫ hñdi dimittis. mul
tũ dimittis: si desideriũ
hñdi postpõis: multuꝫ
relinqs: si carnalia desi
deria deseris: multũ re
linqs: si delectationẽ hu
ius mũdi ꝓpter deũ de
spicis: multuꝫ dimittis
si cupiditatib⁹ ꝛ deside
rijs terrenis renuncias:
plus amat deus boiuꝫ
aias q̃ꝫ diuitias ťrenas:
deus plus diligit men=
teꝫ mũdã ꝛ scãm q̃ꝫ ter
renã substãtiã. soror ve
nerabilis: regnũ dei tm̃
valet q̃ꝫ tuꝫ habes. De
us a te nõ reqrit ꝙ tibi
nõ dedit. Ergo tu hoc
da illi ꝙ ille dedit tibi
s. mentẽ scãm: castã: mũ
dã: pudicã: religiosaꝫ: ti
moratã ac bõis morib⁹
ornatã. Igr̃ honesta so
ror regnũ dei tm̃ valet
quãtuꝫ es tu. Trade te
ip̃aꝫ xp̃o: ꝛ ꝯpera regnũ
eius ab illo. Nõ turbe
ris de precio: preciũ nõ
te turbet. Nõ tibi vide
atur difficile. Nõ sit ti=
bi graue: qm̃ iesus xp̃s
rex celoꝝ semetip̃m de
dit: vt te ꝺ ptãte diabo=
li liberaret: ꝛ deo patri
acqreret. Ergo libẽter
da temetipsam illi: q te
redemit ꝺ manu inimi=

ci. Integrã te da illi: qr illevt te saluaret itegrũ se tradidit. Dilecta mi bi i xp̄o soror ɔtēne ter renas diuitias: vt acqre re possis celestes. Diui tie pducunt hoies vsq3 ad periculum corpis ⁊ aie. Diuitie ptrahunt hoies vsq3 ad mortem. Multi ꝓpter opes peri clitati sunt: ⁊ mlti ꝓpter diuitias ipericulũ deue nerũt. Multis exitiabi les fiunt diuitie. Opes multis hoibus gñaue= rũt mortē. Nũq̄ hēnt requiez mentis: q curis terrenis se iplicāt. Sol licitudines. n. rex mētē ɔturbāt. Mēs occupa ta i trenis curis sp est in angustijs. Venerabilis spōsa xp̄i: si ergo vis eē geta nihil ex hisque in seculo sũt q̄ras. Sēper reqez mentis habebis:

si te a mũdi cura remo= ueris: semp hēbis pacez mētis: si te a strepitu ter renar actionũ subtraxe ris: qr diuitie nũq̄ sine pctō acqrunt. Nullus admĩstrat res terrenas sine pctō. Valde rar ē vt qui diuitias possidēt ad requiez pueniāt: qui curis terrenis se iplicat ab amoꝛ dei se separat. Qui defigit i āoꝛe tpa= liũ rex: i deo nullaten⁹ delectat. Cure tpaliu3 rex ab intentōe di auer tũt aiu3. Nēo pōt simꝉ āplecti gl̃ia3 dei ⁊ gl̃ia3 seculi. Nēo pōt diliger̃ simul xp̄3 ⁊ seculũ. Dif ficile est simul fuire cele stib⁹ curis ⁊ trenis nego cijs. Difficile est deũ si mul ⁊ mundũ diligere. Nemo pōt simꝉ perfe= cte deũ ⁊ mũdũ diliger̃ Vterq3 āt simꝉ equalr

amari nõ p̄t hõesta v̄go audi q̄ dico: q̄uis hõ in glia seculi fulgeat q̄uis purpura ⁊ auro vestit⁹ sit. q̄uis p̄ciosis vestim̄=tis indut⁹ sit. q̄uis secularib⁹ vestib⁹ ornat⁹ appareat. q̄uis gẽmis ac lapidibus decoratus resplẽdat. q̄uis p̄ciosa habitu redimitus incedat. q̄uis sit m̄titudine fuoꝝ circũdat⁹. q̄uis sit excubãtiuz armis ꝓtect⁹. q̄uis sit inumeris obseq̄ntiuz cuneis ꝯstipatus. q̄uis agmib⁹ tutus. Sp̄ ẽ in pena. sp̄ est in ãgustia sp̄ est in luctu. semper ẽ i periculo. sp̄ i ficis stratibus mãet. sȝ turbatus in lectis aureis iacet. sȝ infirmus i lectis argenteis cubat sȝ fragilis in pluma iacet: tñ fragilis ⁊ mõtalis ẽ. Sorõ amãtissima in xp̄o mihi. Jõ hec dixi tibi vt cog̃scas q̄ vana ẽ glia h⁹ mũdi Felicitas h⁹ mũdi breuis est. modica ẽ huius seculi glia. Caduca ẽ ⁊ fragilis tp̄alis potentia. Igr̃ venẽabil' v̄go vt acquireṝ possis celestes diuitias ꝯtẽne ṫrenas libẽter dispice ṫrena vt peruenir̃ possis ad celestia bõa: respue tñsitoria vt bre merearis eterna da parua vt a deo ꝯseq̃ris magna. Fuge in ṫra societatez hoiuz: vt in celo hẽas societatez angeloꝝ. ad q̄ te perducẽ dignet ille q te r̃dimit preciosso suo sãguine. Am̃.

¶ De habitu. ser. ix.

Dominus nr̄ iesus xp̄s dicit in euãg. Ecce qui mollibus vestiunt̃ i dõibus regũ sunt. Mollia dñr vestim̄ta q2 molle faciũt aĩuz. Mollibus vestim̄tis delectat̃ regis

curia. asperis vo ꝛ hũili
buſ ɔ̄lectaꝛ̄ xp̄i ecclesia.
Talia dn̄t eē vestimēta
suoꝝ ꝛ ācillaruꝫ ɔ̄i. in q
bus nihil possit notari
nouitatiſ. nihil vāitatiſ.
nihil suꝑfluitatis. nihil
qḋ ꝑtineat ad superbiā
ꝛ ad vanāglīaꝫ. Unde
btūs Hiero. nō facit or
natū clericū tenera ve-
stis ſꝫ mūditia mentis.
Sorō carissima ḡ orne
muſ noſ metipsos spūa
libuſ ornamn̄tis. ſ. carita
te hūilitate māsuetudi
ne obia ꝛ patientia: hec
ſt̄ vestimn̄ta quibus pla-
ceꝛ̄ poterimus iesu xp̄o
celesti spōso. xp̄s inuisi-
bilꝰ spōsus nō reqrit pul
chritudinē foriſ ſꝫ intuſ
sicͤ scriptū est i pš. Ois
glīa eiuſ filie r̄gis ab in
tus. Igr̄ sorō in christo
amabilꝰ diuitie tue bōi
mores sūt. pulchritudo
tua sit bōa vita: carissi-
ma opto vt de te dicaꝛ̄
illḋ qḋ in cāticiſ cāticoꝝ
legiꝛ̄. Tota pulchra es
aīca mea ꝛ macula n̄ est
in te. ꝛ iteꝝ veni ɔ̄ libāo
coronaberis. Uere btā
est illa aīa q̄ iesu christo
spōso celesti fuit sin̄ ma
cula. Sicͤ ꝛ tu sorō vene
rabilꝰ btā eriſ si iesu xp̄o
sponso tuo sine macula
seruieris. Stude ḡ pla
cere christo nō preciosiſ
vestibus ſꝫ bonis mori
bus. non pulchritudine
carniſ. ſꝫ pulchritudine
mentis. Stude placere
illi nō in facie ſꝫ in cōde
Uestimn̄ta tua ꝛ calciam̄
ta nec nimium sint pre-
ciosa nec multum vilia
ſꝫ ex moderato ꝛ cōpe-
tenti habitu. sic eniꝫ ait
beatus Aug. de seme-
tipso. Fateor ɔ̄ preciosa
veste erubesco. Et iteꝝ

Non docet hanc pfes-
sionez nõ decet hãc am
monitionez. Nõ decet
hec mẽbra. Nõ decet
hos canos honesta ṽgo
vestis pura circũdet ti-
bi: nõ ad pulchritudinẽ
sꝫ pp corpis necessitatẽ.
vt duz p̃ciosis vestimṽtis
vestiris cadas .i turpitu
dinem aĩe: qr q̃pto ãpli⁹
corpus foras pter va-
nã gl'iaz ꝯponitur atqꝫ
ornatur tãto interi⁹ aĩa
fedatur ⁊ sordidaẽ. Igẽ
soror in xp̃o amabilis:
pfessionem tuã habitu
⁊ incessu demõstra. Sit
ingressu tuo simplicitas
sit in motu puritas: sit i
gestu grauitas: sit i inces
su hõestas. Nihil dede
coris: nihil lasciuie nihil
petulãtie: nihil insolen-
tie: nihil leuitatis i inces
su tuo appareat. Aius
n. in corpis gestu appa-
ret. Gest⁹ corpis signũ
est mẽtis. Corporis ge
stu aĩus pditur: Soror
carissima g̃ incessus tu-
us nõ habeat imaginez
leuitatis. Incessus tuus
nõ offendat oculos alte
rius. Nõ prebeas de te
spectaculuz. Non des
alijs locũ ō te obtrectã
di. Soror dilecta: mun
da ꝯsciam tuã ab oĩ ma
litia vt felicit' dicaẽ tibi a
iesu xp̃o spõso celesti: ec
ce tu pulchra es amica
m̃a ecce tu pulchra ocu
li tui columbaꝝ. Pul
chra vꝫ pter perfectio
nez corporis ⁊ mũdici-
am cogitatõis. Ecce tu
pulchra es: habens mũ
dam ⁊ simplicez inten-
tionez cordis qr cuncta
bona q̃ agis: nõ vt hoi-
bus videaris sed vt soli
deo placeas operans.
Oculos hẽas colũbaꝝ

q2 tunc imunē custodis ab oi malitia: ⁊ simula-tōe atq3 fictōe. Sorō mi bi in christo amātissima idō hoc dixi vt plus gau deas intus in anima de sanctis virtutibus: q̄ fo ris in corpore de precio sis vestibus. Unde dicī beatus Greg. Nemo quippe vestimēta precio sa querit: nisi ad inanez gloriā: vz vt inde laude tur: ⁊ vt honorabiliō ce teris appareat. Nēo. n. vult preciosis vestibus indui nisi vbi ab alijs possit videri. Ergo pro sola vanagloria vestimē-tum preciosum querit: virgo venerabilis i hoc cognoscimus: qō seculū diligim⁹ q2 preciosa ve stimēta amam⁹. Qui se culum nō diligit: precio sa vestimēta non querit. Quādo homo gaudet de pulchritudine corpo ris mens eius ellongat ab aore creatoris. Quā to amplius in ꝯpositiōe corporis letamur tanto magis a superno amoī disiungimur. Quanto plus in terrenis ⁊ trāsito rijs rebus gaudemus: tātominus celestia desi deramus. vere maculā hz in se sanctimonialis femina si diligit precio-sa vestimēta: nō est sine macula christi sponsa: si amat vestem preciosaz. Ancilla christi q̄ seculū pfecte reliquit: vilia ve stimenta querit. Ancil-la christi q̄ preciosa ve-stimenta desiderat: ad-huc pfecte seculum nō ꝯtempsit. Nigra vestis insinuat hūilitatez men tis. Uile vestimētuz de-nuntiat mūdi ꝯtēptuz. Nigredo velli mundi-

tiam ⁊ puritatez demõ
strat ai. Nigrũ vellum
castitatis ⁊ sanctitatis ẽ
signuz. Nũc ergo reueren
dissima soror moneo te
vt habituz quez oñdis
specie: ipleas ope. Ob-
secro te vt habitũ ordis
bonis ornes moribus:
sanctus est habitus: san
ctus sit aius: sic scã sunt
vestimẽta sic opa tua sint
scã: ⁊ sicut sacretũ est ve
luz: sic opus tuũ sit scm̃
nõ aliud abscõdas itus
⁊ aliõ oñdas foris. Nõ
sis aliud in secreto ⁊ ali
ud in publico: qlis uis
haberi talis esto: qlis es
in facie: talis esto i opera-
tiõe: ⁊ qlis es i vultu: ta
lis esto in actu. Amen.

¶ De ɔpũctiõe. ser. x.

Compũctio cor-
dis est hũilitas
mentis veniens
de recõdatiõe pcti ⁊ de
timore iudicij. Illa cõ-
pũctio est perfecta: q̃ re
pellit a se oẽm delecta-
tionẽ carnaliũ rez: ⁊ to
to studio mentis figit in
tentionẽ suã i ɔtempla-
tiõe dei. Duplicẽ eẽ cõ
pũctionẽ legim⁹: vnã. s.
q̃ ꝓpter deũ aĩa cuiusqz
sui di afficit. i. cũ ad me
moriã r̃ducit mala q̃ fe
cit. Altera vo cuz suspi-
rat ꝓpter desideriũ eter
ne vite. Quattuor mo-
dis ɔpungit mens iusti
hoĩs. Hoc est memoria
pctõz: recordatiõe futu
raz penaz: ɔsideratiõe
peregrinatiõis h⁹ vite:
desiderio superne pãe:
q̃tenus ad eã possit cito
ꝑuenire. Ois pctõr tũc
se cognoscit visitari a dño
qñ ɔpũgitur ad lachry-
mas. Nã ⁊ petrus tũc
fleuit: q̃do in eũ xp̃s re
spexit: sic scriptuz ẽ. Et

ꝯuersus dñs rspexit pe trũ. Qui stati egressus foras fleuit amare. Vñ ẽt psalmista dic. Respe xit ꝛ cõmota est ꝛ ꝯtre- muit tra. Tũc tra ꝯtre- muscat. ꝙdo pctõr ad la chrymas cõmouet. Ad mõeo igr te soror carissi ma: vt i oẽone cũ lachri mis ad mẽoriã reducas pctã tua. q2 q nõ h3 cor dis ꝯpunctionẽ vl ꝯtri- tionẽ nõ h3 mundã oẽo nez. Soroö mihi in xp̃o amabilis. audi exẽpla san ctoꝝ: q p ꝯpũctionẽ ꝛl a chrymas apõ deũ obti nuert veniã pctõꝝ suoꝝ. Anna mater Samuel per compunctionem ꝛ lachrymas meruit hr̃e filium: insuper obtinuit apud deum prophetie donũ. Dauid p ꝯpun- ctiõ3 ꝛ lachrias obtinu it veniaz ꝑpetrati hõici dij atq3 adulterij. Sic n. audiuit per ꝓphetaz. Non morieris. q2 dñs trãstulit pctm̃ tuũ. Pr̃ Thobias per ꝯpũctiõ3 ꝛ lachrias meruit acci- per̃ curationẽ cecitatis. ꝛ ꝯsolatiõ3 paupertatis Sic. n. dixit ei raphael angel9. Gaudiũ tibi sp sit ꝛ adiecit. Forti aĩo esto: in ꝓxio est vt a deo cureris. Etiã maria ma gdalena per ꝯpunctiõ3 ꝛ lachrias meruit dño audire. Remittunt tibi peccata tua. Soror ve- nerabilis. ideo exempla sanctorum proposui ti- bi. vt lachryme per cõ- punctionem suaues fiat tibi. bona compunctio thesaurus est desidera- bilis: ꝛ ĩenerrabile gau diũ in mente hominis. Anima que ĩ oẽone h3 ꝯpunctionem. pficit ad

salutez. Uir fortis nō ē minus laudādus in luctu: q̄ in bello. Quia ḡ p⁹ baptismum inquinauimus vitā baptizemus lachrymis ɔsciaz nr̄az. Ubi lachryme fuerint: ibi accēdit spūalis ignis qui illumiat secreta mētis: lachryme penitentiū p baptismate reputātur apud deuz. Soror mihi in christo dilecta: si ɔpunctiōez s̄m deum habueris: btā eris. Cōpunctio cordis sanitas est anime. Compūctio mentis: illuminatio est anime: q2 tūc aīa illuminatur: qn̄ ad lachrymas ɔpungitur. Cōpunctio lachrymaꝝ remissio est pctōꝝ: q2 tūc pctā dimittuntur qn̄ cū lachrymis ad memoriā reducūtur Cōpūctio spūm scm̄ reducit ad se: q2 cum spūs sanctus mēte visitatur: statim hō pctā sua plorat. ¶ Interrogatio. ¶ O frater mi queso dic mihi que sunt cause nostri doloris: p quibus ī hac vita mortali ploramus. ¶ Responsio. ¶ Soror dilecta: ploramus. s. ꝑpter peccata nostra: ⁊ ꝑpter miserias huius mundi: ac ꝑpter cōpassionez proximi: ⁊ pp dilectionem celestis premij. Propter peccata flebat ille qui dicebat. Lauabo p singulas noctes lectuz meū: lachrymis meis stratū meum rigabo. Idez de miseriis huius mundi gemebat cum dicebat. Heu mihi q2 incolatus meus ꝓlōgatus est: habitaui cum habitātibus cedar multum incola fuit aīa mea. Dn̄s p ɔpassionē

fleuit: sup Lazaꝝ ꝛ sup ciuitatem Hierusłm di cens. Qz si coḡuisces ꝛ tu etiã paulus apl's qui precipit gauder̄ cũ gau dentibus ꝛ flere cũ flen tibus p ꝯpassionem do lebat dicens. Quis infir mat ꝛ ego nõ infirmor? Cum dilectiõe celestis premij plorabãt iusti di centes. Super flumina babylonis illic sedim⁹ ꝛ fleuimus: dũ recorda rẽur tui syõ. Uita pñs mors ẽ: qz est plena mi serijs: qz nõ est in pãia s3 in via. Nec est i domo s3 in exilio: In hoc mũ do nõ sumus in nr̃a ci uitate: s3 in ꝑegrinatiõe sicut scriptũ est. Nõ ha bemus hic manentẽ ci uitate3: s3 futurã inqui rim⁹. Soror dilecta iõ moneo te: vt primo lu geas ꝓpter pctã tua: de inde ꝓpter miserias h⁹ mũdi atq3 ꝯpassione m ꝓximi ad postremũ ṽo ꝓpter dilectione3 dei ac celestis premij. Hõesta ṽgo deprecare deu3 cũ oĩ deuotiõe: vt det tibi verã mentis ꝯpunctio nem ꝛ cordis ꝯtritionẽ. Cõpunctio vnigenitu3 xp̃3 dei filiam facit hr̃e in se sicut dñs ipse ait. Ego ꝛ pr̃ veniemus ꝛ apud eu3 qui me diligit mãsionẽ faciemus. Ubi lachryme abundãt: ibi graues cogitationes nõ ꝓpinquãt: ꝛ si aliquãdo appropinquãt ibi radi ces nõ habent. Lachry me apud deũ semp no bis dant fiduciã magnã Sorõ in christo amabi lis mihi: audi voce3 Je su christi spõsi tui dicen tis. Surge amica mea ꝛ veni p dilectionẽ iã n.

iems trāsijt imber abi-
it ꝛ recessit. flores appa
ruerūt in terra. tp̄s puta
tiōis aduenit. vox turtu
ris audita est in tra nr̄a
hoc est vox predicantiū
apl'oꝝ in eccl'ia. Turtur
q̄ ē auis castissima. q̄ in
excelsis ꝛ in arboribꝰ sp
nidificare vel morari so
let. apostolos vl' ceteros
doctores significat. qui
pn̄t dicer̄ nr̄a ꝯuersatio
in celis est. q̄ ēt gemitū
hꝫ ꝓ cātu. ꝛ sigat plora
tuꝫ scōꝝ q suos ad lamē
tuꝫ ꝛ fletuꝫ ortātur dicē
tes. Miseri estote ꝛ lu-
gete. Igr̄ honesta v̄go
accipe exemplū hꝰ tur-
turis ꝛ luge ꝓpter amo
reꝫ iesu xp̄i spōsi tui q̄us
qꝫ euꝫ videre possis re
gnātē in solio regni sui.
Meliꝰ est tibi luger̄ cū
āore iesu xp̄i q̄ꝑ cū tiḋe
iferni. Pulchre sūt ge
ne tue sicᷓ turturis. Na
tura turturis ē vt si per
occasioneꝫ perdidērit cō
iugē alteꝝ ampliꝰ nō q̄
rit. O spōsa xp̄i assimi-
lare ꝛ tu huic turturi. ꝛ
ꝑter iesuꝫ xp̄ꝫ spōsuꝫ tu
uꝫ amatores nō q̄ras al
teꝝ. O spōsa xp̄i esto si
milis turturi ꝛ luge die
ac nocte cū desiderio ie
su xp̄i spōsi tui qꝛ iā ascē
dit ad celos: vt aliq̄ndo
facieꝫ illiꝰ vider̄ merea
ris in dextera pr̄is. pul-
chre sunt gene tue sicut
turturis. In gēnis solet
esse verecōdia. Sorō ve
nerabil' genas hēs tur-
turis. si ꝑ verecōdia iesu
xp̄i sponsi tui nihil ꝯtra
volūtateꝫ illiꝰ facis. ge
nas hēs turturis si cum
āore ꝛ reuerentia xp̄i ea
q̄ illi displicēt postpōis.
gēas hēs turturis si pre
ter xp̄ꝫ alteꝝ amicū nō

dilligis. Igr soror carissima indesinent pctā tua cruz lachris laua. q̄tidie laua tuas negligentias per ↄpunctioз ⁊ lachrymas. Trāsgressiões tui ordis sine intermissiōe ablue cū lachris. per lachrias ⁊ ↄpunctioз acq re tibi tuoꝝ remissionez pctōꝝ: per lachriaſ ⁊ crebra suspiria. acqre tibi etna gaudia. plāge iniq tates tuas. Mala scelerū tuoꝝ deplora. mala q̄ egisti flendo cōmemora. Merōis vnda te irriget. Cōpellat te plāgere fluuius lachrymaꝝ. Que gessisti praue: fletib⁹ dele. q̄ illicite ↄmisisti lachrymis ablue. Honesta v̄go si pctā nō ploraūis in hoc seculo. qm̄ dictura es deo: posuisti lachrymaſ meas i cōspectu tuo carissima si iniq̄tates tuas nō fleueris i hac mōtalitate qm̄ dices fuerīt mihi lachrime mee pāes die ac nocte. Moneo igr̄ te spōsa xp̄i: vt in hac mōtali vita lugeaſ pctā tua: vt cōsolari merearis i celesti p̄ria: sic scriptuз ē. bti q lugēt qm̄ ipsi ↄsolabūt.

¶ De tristicia. ser. xi.

Dominus dic̄ in euā. am̄ am̄ dico vob: q2 plorabitis: ⁊ flebitis vos: mūd⁹ āt gaudebit. vos āt ↄtristabimi: sed tristitia vr̄a v̄tet i gaudiū. ēt salomō ait. Cor gaudens exilarat faciē: sp̄us v̄o tristis deicitur in merorez aie Anus gaudens facit etatez floridaз: sp̄us v̄o tristis exiccat ossa. fili i bonis nō des q̄relam: ⁊ in oi dato nō des tristiciā v̄bi mali. Ois plaga tri

sticia cordis est. Jocūdi
tas cōdis est vita hois.
Cor prauuz dabit tristi
tiā: z hō sapiēs resistet il
li. p tristiciā festiat mōs
tristicia flectit ceruicez
cōdis. Cor letū bonaz
facit valitudinē. viro āt
tristi exsicant ossa. Etiā
btūs Athanasius dicit
Nō tristis sp maliciā: z
ztristat spm̄ sctm̄ sibi a
deo dōatū. hoc ēt docz
apl's dicēs. Nolite ztri
stari spm̄ sctm̄ q bitat in
vob in q̄ signati estis in
die redēptiōis. Uide g̃
soror carissima: ne ztri-
stes spūz sanctū qui ha-
bitat in te: ne forte dere
linq̄t te. Aufer a te du-
bietatez z aiositatez. qr
vtriqz ztristāt spūz san
ctuz. Aufer a te tristiciā
qr ipsa est sorō dubieta
tis z aniositatis. Certe
tristicia secularis oium
maloꝝ spūum est pessi-
maꝝ: z nocet fuis dei.
Tristicia secularis ledit
z zterit: atqz allidit ser
uos dei. Spūs. n. sctūs
nō sustinet tristitiā car-
nalē. Igr̃ soror dilecta
indue semp letitiā spūa
lez: q̄ hz grām apud de
uz: oīs letitia spūalis sp
bona est: z bona cogitat
atqz ztēnit vanā tristici
az. Si letitia spūalis bo
na nō eēt. nūq̄ ꝓpheta
diceret. Letami in dn̄o
z exultate iusti. zgl'iami
oēs recti corde. Et iteꝝ
letabit' iustus in dn̄o z
spabit in eo: z laudabun
tur omnes recti corde.
¶ Interro. ¶ O frat'
carissime: si tristitia ma
la est z nocz fuis dei qd
est qd ait salomō. Cor
sapientiū vbi tristicia ē.
z cor stultoꝝ vbi est leti
tia? ¶ Respon. ¶ So

ror venerabit hoc ꝙ ait Salomõ: Cor sapiẽtiũ vbi tristitia est: ⁊ cor stultorum vbi est letitia. Nõ est intelligendũ nisi de spũali tristitia: ⁊ de seculari letitia. Ac si aptius diceret. Cor sapientiũ vbi tristicia est spũalis: ⁊ cor stultorum vbi est secularis letitia. Qui ſm deũ tristitiã hñt sapiẽtes sũt. Qui ãt ſm seculũ tristitiã hñt: sũt isipiẽtes. Vñ dñs in euãg. gaudete ⁊ exultate: q2 noĩa vr̃a scripta sũt i celis ⁊ Paulus apl̃us. Quasi tristes: sp ãt gaudẽtes: ⁊ iter. gaudete i dño sp iterũ dico gaudete: ergo tristitia spũalis bõa est. Tristitia vero q̃ nascitur de cupiditate tpaliũ rerum ẽ mala. De tristitia spũali scriptũ ẽ. Bti qui lugẽt: qm̃ ipsi ↄsolabũtur: de tristicia

aũt seculari ait salomõ. Mltos occidit tristicia ⁊ nõ est vtilitas i ea. Iterũ ꝺ leticia spũali dicit. Letet cor q̃rentiũ dñi. Et itez de leticia seculari legit. Ve vob qui ridetis nunc: qm̃ plorabitis ⁊ flebitis. Sororo carissima: audi ẽt ꝙ btũs paulus dic̃. Tristitia q̃ ſm deum est: operat salutez penitentie. Tristicia vo q̃ ẽ ſ3 seculũ opat. Orõ hois q semp ẽ tristis: nõ h3 vtutez nec p̃t ascendere ad deũ. Ubi tristitia fuerit cooperata spũi sctõ: nõ ibi est acceptabil' orõ: q2 infirma ẽ. ⁊ nõ põt ascẽdere ad deu3: Igr̃ sororo mihi amabilis: omitte tristitiã: desine tristis eẽ: tristitiã repelle a te. Noli dar̃ te multe tristicie. Nõ perseueres in tristicia. Ne

dederis tristicie cor tuū. Tristitia vnum est ex septez pncipalib⁹ vicijs ⁊ iō est cauenda ab oībus huis dei. Unde beatus ysido. Si bene ⁊ pie vixeris: nunꝗ̄ eris tristis. Bōa vita sp̄ hꝫ gaudiuꝫ. Honesta soror: ḡ expelle a te tristiciā: q̄ sic̄ tiea cōedit vestimētuꝫ: ⁊ sic̄ v̄mis rodit lignū: ita tristicia nocet cordi. mūda ḡ cor tuuꝫ ab oī tristicia carnali: atqꝫ seculari: ⁊ oīo tua erit acceptabil apō deuꝫ. Igr̄ soror venerabil de recōdatione pctōꝝ tuoꝝ luge ⁊ in ām̄reꝫ iesu xp̄i spōsi tui gaude. de memoria precedentiū delictoꝝ tuoꝝ plora: ⁊ de spe celestiuꝫ bonoꝝ exulta. De trāsactis culpis ⁊ negligentijs tuis dole: ⁊ ō pmissiōe celestis regni letar̄. de p̄teritis tuis delictis ꝯtristar̄: ⁊ ō gaudio eterne r̄tributōis hylaresce Ad ꝙ te p̄ducer̄ dignetur ille: cui i tuo v̄gineo corpe iocūduꝫ hitaculū p̄parasti. Am̄.

¶ De dilectione dei. ser. xij.

Dmin⁹ nr̄ yh̄s xp̄s dic̄ in euā. Siqs diligit me hmōeꝫ meū huabit: ⁊ pr̄ meus diliget eū: ⁊ ad eū veniem⁹ ⁊ māsiōeꝫ apō euꝫ faciem⁹. Et ioānes apl̄s. Nos diligim⁹ deum: qm̄ ipse p̄or dilexit nos. Qui diligit deum exorabit p pctis suis: ⁊ ꝯtinebit se ab illis. Soror carissima dilige deuꝫ ⁊ inuoca eū in salute tua: q̄ dilectio est vita: ⁊ odiū ē mors. De⁹ nō vult se tm̄ diligi v̄bis sꝫ puro cōde ⁊ opib⁹ bōis. Deuꝫ nō diligit q dei

precepta otēnit. Mens bois q deū diligit nō ē in tra sꝫ in celo: qꝛ sp celestia desiderat. Moneo te soror carissima vt diligas deū sup oia: qꝛ ipse te elegit ante secula.

¶ Plus debem⁹ deū diligere ꝙ parentes nr̄os Quare? qꝛ ds̄ fecit nos ꝛ parentes nr̄os ꝓpriis manibus. i. ꝓpria v̄tute. Sic scriptū ē ipse fecit nos: ꝛ nō ipsi nos. Maiora tribuit nob̄ xp̄s: ꝙ̄ parentes nr̄i. Et iō sup parentes debemus diligere xp̄ꝫ. Stultū est aliqd plusꝙ̄ deū amare: q plus diligit creaturā ꝙ̄ creatorē peccat. et q prepōit āorēꝫ creatur̄ amori creatoris errat. Ergo sup omnia ē deus a nobis diligendus. Dic obsecro honesta virgo cūꝫ āore ꝛ dilectiōe de xp̄o dilect⁹ me⁹ mihi ꝛ ego illi q pascitur inter lilia donec aspiret dies ꝛ inclinētur vmbre. Spōsa christi rogo vt apertius dicas. Dilectus meus mihi societur viculo caritatis ꝛ amoris ꝛ ego illi cōiungar ꝛ socier vicissitudine mutue dilectiōis qui pascitur inter lilia hoc est delectatur: ꝛ iocundat̄ iter cādidas ꝛ odoriferas v̄tutes lcōꝝ atqꝫ inter choros v̄ginū donec aspiret dies ꝛ inclinentur vmbre: donec nubila transeāt presentis vite ꝛ appareat dies. hoc est veniat claritas sempiterne beatitudis. Sorō carissima iustitia est deū toto corde amare. Illiqꝫ tota adherere volūtate. qui est summū bonū. Sūmū bōuꝫ amare sūma ē btitudo.

Qui deū amat bon⁹ ē: si bon⁹ ē ꝛ btūſ. Quāto hō plus deū diligit: tā to magis btūs erit. Di lectio ē ſpecialis ꝛ ꝓpria ṽtuſ ſctōꝝ. Amātiſſima mihi in chriſto ſoror: iō hec dixi: vt null⁹ amor ſeculi te ſepet ab amoꝛ̄ chriſti: ſpōſa chriſti etiā rogo: vt aliqd nobis de amore celeſtis ſpōſi tui dicas. Faſciculus mire dilectus meuſ mihi int̄ vbera mea, cōmorabiť. Dic ē cariſſima plani⁹ vt ea q̄ dicis ītelligam⁹ Faſcicul⁹ mire dilectuſ meus mihi inter vbera mea cōmorabiť. Locus cordis ē īter vbera: hoc eſt int̄ māmillas: ē dile ctus me⁹ int̄ vƀa mīa cō morabitur. i. mēoria: di lectio: ꝛ amor ieſu chri ſti ſpōſi mei: ſemp erit ī ter māmillas meaſ hoc eſt in corde meo. Et ſi ue in ꝓſperis: ſiue in ad uerſis ſemꝑ ad mēoriā reducā oīa bōa, q̄ mihi tribuit: qꝛ dilexit me ꝛ mortuus eſt ꝑ me: atqꝫ aſcēdit ad celos: ꝛ vt ad euꝫ ꝑueniā q̄tidie vocat me dicens. Veni de li bāo ſpōſa: veni de liba no: veni coronabis. Le ua ieſu chriſti ſpōſi mei ſub capite meo. i. donū ſpiritusſancti: regeſcat ī me in hac pn̄ti vita: ꝛ in tellectus ſcārū ſcriptu raꝝ ſit in mēte mea: vt eū cognoſcā: ꝛ ꝑfecte di ligā: ꝛ dextera illi⁹ āple xeť me: hoc eſt ad et̄naꝫ btītudinē ꝑueniř faciat Cariſſima ſoror roga ancillas chriſti q̄ tecuꝫ ſt̄ ꝛ dic eis. Fulcite me floribus: ſtipate me ma lis: qꝛ amoꝛ̄ ieſu chriſti ſpōſi mei lāgueo. o vos

sancte sorores mee: que iã xp̄z super oïa diligitis: ⁊ nihil amori illius prepõitis: fulcite me bonoꝝ vr̃oꝝ exẽplis ⁊ qualiter xp̄m dilectum meũ inuenirẽ valeã oñdite qꝛ ꝑ amore illius infirmor. Hic amor dulcis: hic lãguor suauis: hec ĩfirmitas sctã: hec dilectio casta: hec ꝯiunctio intemerata. hec copula ĩuiolata. hec ꝯplexio illibata. O vos sancte sorores me. fulcite me floribus. i. vr̃e ꝯuersatõis exẽplis qꝛ ꝑ amore xp̄i spõsi mei infirmor. Hõesta vĩgo vere ꝑ amorẽ iesu xp̄i spõsi tui langues ⁊ infirmaris. si ꝑ amorẽ illi⁹ oïa q̃ in hoc mũdo sunt ꝯtẽnis ⁊ despicis. vere ꝑ amorẽ iesu christi infirma iaces in lecto ꝯtemplatiõis. si christũ sup̱ oïa diligis: verẽ pro amorẽ christi es infirma. si plus diligis celestia q̃ꝑ trena Uere ꝑpter amorẽ ⁊ dilectionẽ christi lãguida iaces in lecto intime dilectõis ac suauitatis: si in scis opibus es fortis. ⁊ in trenis actib⁹ es debilis. Soror mihi ĩ christo amabil': si christum ex toto corde tuo dilexeris ⁊ nihil ãori illius preposueris. cũ corde iesu christo sponso tuo in celesti regno letaberis. Si christũ ĩ tota mẽte secuta fueris ⁊ eũ tota mẽte dilexeris. absq; vlla dubitatõe cũ eo ĩ celesti pr̃ia gaudebis. ⁊ eũ cũ scis vĩginib⁹ q̃cũq; ierit seq̃ris. Si cũ oĩ deuotõe christo adheseris ⁊ ad eũ die ac nocte suspirauis ĩ hoc pñti lecto sine dubio cũ eo exulta

bis in celesti palatio: at qz int̃ v̇ginuz coros can tabis illi dulces hĩnos: sic̃ scriptũ ẽ. q pascis int̃ lilia sept⁹ coreis v̇ginuz spõsus decor⁹ glia spõsis qz r̃ddens p̃mia. q̇cũqz pgis v̇gies sequũtur at qz laudib⁹: p⁹ te canen tes cursitãt: hĩnosqz dul ces psonãt. Jõ hoc dixi sorõ carissima: vt xp̃z sr̃ omia diligas: et vt nihil ãori illi⁹ p̃põas. Obse cro te dilecta soror: vt nullã p̃ter xp̃m sentias dulcedinẽ: nullũ preter xp̃z q̃ras ãorez: et nullã pret̃ xp̃z diligas pl̃chri tudinez. pro amore xp̃i luge. p ãore xp̃i plãge. dõec eũ merẽaris vider̃ i dexta p̃ris sui regnãtẽ.

De dilectione proximi. Sermo. xiij.

Soror carissima audi que dñs nr̃ iesus xp̃s ait discipulis suis in hoc cog̃ scent oẽs q2 mei estis di scipli: si dilectiõz hũeri tis ad inuicez. Oẽs fide les discipli xp̃i sũt. Unus qsqz illius discipl̃s est: cuius doctrinaz seqtur. Ergo qvl̃t xp̃i discipl̃s esse: studeat p̃xios suos tã͡q̃ seip̃z diligere. Di lectio p̃xi malũ nõ opa tur. q̃re? q2 plẽitudo le gis est dilectio. Et pau lus apl̃us. Ambulate i dilectiõe: sic̃ et xp̃s dile xit nos: et tradidit seme tipsuz p nobis. Etiã io annes apl̃s ait: q diligit fr̃em suũ in lumine ma net: et scãdaluz nõ est in eo: q odit fr̃em suuz i te nebris est: et in tenebris ãbulat: et nescit q̇ vadat qm̃ tenebre obcecauer̃t oculos eius. Si qs dixe rit diligo deũ: et fr̃ez suuz oderit mendax est: et

ditas i eo nō est. Et hoc
mandatuʒ habemus a
deo: vt qui diligit deū:
diligat & frēʒ suuʒ. q nō
diligit frēm suum queʒ
videt deum quem non
videt quō pōt diligerē?
Et Salomō ait. Oī tpe
diligit: q aicus ē. Et frr
in necessitate ꝯprobat.
Et btūs Aug. Hoīeʒ
vincis humana felicita
te: diaboluʒ vincis inici
dilectōe. Tū soror dile
cta: non dʒ int fuos dei
carnalis dilectio esse: sʒ
spūalis. Nihil deo spe
cialius vtute dilectiōis.
Nihil desiderabilius
diabolo quaʒ extinctio
caritatis: sanctus amor
non habet scandalum.
Omneʒ homineʒ fide
leʒ iudica tuuʒ esse fra-
trem. Memēto ꝙ vnus
artifex ꝯdidit nos. Ve
rus amor nō hʒ amari-
tudinem scandali. So-
ror venerabilis: in pxi-
mi dilectiōe cognosces
quō debeas ꝑuenire ad
dilectioneʒ dei. Sicꝫ di
lectio mentē eleuat: ita
malitia demergit. nec
deum vere sine ꝓximo
poteris diligere: nec ꝓ-
ximuʒ sine deo. Veraʒ
caritateʒ tenes si & ami
cuʒ diligis in deo: & ini
micuʒ diligis ꝓpter de-
uʒ. Qūtuʒ fueris larga in
dilectiōe ꝓximi. tm̄ eris
alta in cognitōe dei. Si
in veritate diligis proxi
muʒ tuum in tranquili
tate est cor tuum. Ille
vero qui proximū suuʒ
hʒ odio. circundatus est
tenebris & tedio diligē
do proximum. purgas
oculum mentis ad vi-
dendum deuʒ. Tamen
reuerēdissima soror mo
neo te. vt nulluʒ homi-
neʒ carnaliter diligas.
Vn̄ beatus Isidorus.

Multũ in terra dimer sus ē q diligit hoiez mo ritur plusq̄ oz carnalit cũ deo mãere nō possu m⁹ si i hoc seclo vnaies eē nolum⁹ aicus i necel sitate ꝯprobat. Si pre cepta dei volum⁹ custo dir̄: sicut ⁊ nosmetipsos debem⁹ ꝓximos nr̄os diligere. q sine dissimu latiōe diligit hoiem fra trē cito placat deũ p̄ez q diligit ꝓximũ nō pōt facer̄ hōicidiũ. nō adul teriũ. nō furtuz. nō piu riuz. nō falsum testimo niũ. nō rapinaz. nō inui der̄. nō litigare. Igitur honesta v̄go dilectionē dei ⁊ ꝓximi in q̄ tota lex pēdet ⁊ ꝓphete semper meditemur. ⁊ oper̄ per ficiamus. Sz si ꝓxim⁹ nr̄ patitur aliq̄ tribula tionē. aut infirmitatez. aut dãnum. aut i carce rem mittitur si dolem⁹ ꝓ illo i corpe ecclesie su mus. Si ãt nō dolem⁹ iã a corpore ecclesie pre cisi sumus. caritas q̄ col ligit. ⁊ viuificat oia mē bra ecclesie. si nos vide rit de ruina ꝓximi gau dere. statiz nos precidit a corpore. Tãdiu dolet mēbrum q̄diu in corpe ꝯtinetur. Si ãt mēbruz precisum fuerit a corpe nec sentire poterit nec dolere. Si manus aut pes aut aliquid mēbrũ precisum fuerit a corpo re. si totuz corpus tunc in multis partib⁹ diui datur aut in ignez mit tatur. manus illa iã non sentit qr iaz diuisa est a corpoī. Talis ē oīs chri stianus qui de alterius dãno. aut tribulatione. aut angustia. aut necessi tate nō dolet. Sz q̄ pe

sus est gaudet: qr iam a
lienus est a corpe eccle-
sie. Nos vero honesta
v̄go si verā ꝛ perfectam
caritatez volumꝰ custo
dire: diligamus bñ oēs
hoīes fideles sicut nos
metipsos studeām̄us dili
ger̄: vt qr christus est ca
put nr̄m: nos mereām̄ur
mēbra illius eē: vt cum
christus apparuerit qui
est glīa nr̄a. nos ꝑ ꝯcor
diā caritatis ꝛ per dilec-
tionē dei ꝛ ꝓximi: cum
ipso possimus aparere i
glīa. Tūc v̄o aicus amat
si nō ꝓ se sꝫ ꝓ d̄o amat.
Vñ btūs ysido. Qui in
tempant amat amicū.
magis amat illū ꝓ se q̄ꝫ
ꝓ d̄o. Tunc qsqꝫ bōita
ti atqꝫ diuine iustitie fit
ꝯrius: qñ despicit aicuz
aliq̄ adūsitate ꝑcussuz.
Vera aicitia nulla occa
siōe excludit; nullo tp̄e
delet: sꝫ vbicūqꝫ se ver
terit tp̄s: illa firma est.
pauci sīt aici q̄ vsqꝫ ad fi
nez sint cari. Illa vera
est aicitia: q̄ nihil ex re-
bus aici q̄rit: nisi solam
beniuolētiā. s. vt gratis
amet amātez se. Igr̄ so
ror amabilis in christo:
mōco te vt diligas ami
cos tuos in deo hoc est
in bono. Dilige etiam
inimicos tuos propter
deū. Sic scriptū ē. dili-
gite inimicos vr̄os: bñ-
facite his qui oder̄t vos
ꝛ iteꝝ. Si esurierit ini-
micꝰ tuus ciba illū illū:
si sitit potum da illi. Et
iteꝝ. Bñdicite ꝑsequē
tibꝰ vos: bñdicite ꝛ no-
lite maledicere. Dilec-
tio ē sorō caritatis. Ca
ritas nūq̄ꝫ fuit sine dile
ctōe nec dilectio sine ca
ritate: honesta v̄go ḡ ne
cessaria est nob̄ dilectio

in q̄ tāte v̄tutes ꝯsistūt: ⁊ de q̄ tāta bōa nascunt̄ Dilectio hȝ duas alas. Ala dextera ē dilectio dī. Sinistra ala est dilectio pxī. Nullus hoīuȝ cū vna ala poterit volare ad celū. Quare? q2 nec sola dilectio dī sine dilectōe pximi: nec sola dilectio pximi sine dilectiōe dī. valet: ad ꝯseq̄ndā eternā beatitudinē. Uirgo prudens sume tibi has duas alas: vȝ dilectiōȝ dei ⁊ pximi: vt libere possis volare: bōa operādo ⁊ peruenire ad pāiaȝ celestis r̄gni. am̄.

De ꝯpassione ser. xiiij.

Soror carissima audi qd dn̄s nr̄ iesus xp̄s dicat: Oia bōa q̄ vultis vt faciāt vobis hoies: ⁊ vos facite illis. Hec ē. n. lex ⁊ p̄phete. Et paul⁹ ait: Gaudere cū gaudētib⁹ flere cum flentibus. Et iterū. Suscipite ifirmos patientes estote ad oēs Et salomō ait. Qui despicit pximuȝ suuȝ peccat. Fideȝ posside cū pximo tuo: in paupertate illius: vt ⁊ in bōis eius leteris. In tpe tribulatōis permāe pximo tuo fidelis: vt in hereditate illius sis coheres. Qui cauat pximo suo foueā cadet in illā. Et qui parat lacuȝ pximo suo pibit ī illo. Un̄ psalmista. Lacuȝ aperuit ⁊ effodit euȝ: ⁊ incidit in foueā q̄ fecit. Perfecte pximū nō diligit qui illi in necessitate nō succurit: q̄to āplius per ꝯpassionē pxīs nr̄is in necessitate succurimus: tāto āplius creatori nr̄o appropinq̄mus. Sic debem⁹ hic

curā nostri: vt nō negligamus curaʒ proximi. Igr̄ soror dilecta q̄ nō vis tibi accidere: nec proximo tuo cupias euenire. Condole alienis calamitatibus. Saucia te fletibus in alienis meroribus. In tribulatione alterius ⁊ tu esto tristis. cū īfirmis esto īfirma. Sic alienos merores tāq̄ tuos luge. Cuʒ plāgentibus plāge: cuʒ lugentibus luge: cuʒ flentibus fle: cuʒ plorātibus plora Talis esto alijs: qualis optas circa te esse alios. qđ nō vis pati: nō facias alteri ñ facias alteri mala: ne tu paciaris similia. Ita clemens esto in aliēis delictis: sic̄ i tuis: vt ñ alit̄ te ⁊ alit̄ alios pēses. Si ceciderit inimicus tuus: noli gratulari in ruina aduersarij tui: noli extolli: non leteris super inimici interituʒ: ne forte ⁊ tibi superueniat maluʒ. Nō extollaris de casu inimici: ne forte ꝯuertat deus iram suā in te. Qui.n. gaudet de casu inimici: cito veniet super eū malū. Sit igr̄ humanus affectus erga miseꝝ: sit erga pauperē dolor ꝯpassiōis. Sit erga deiectū amor miserātiōis. Si esurierit inimicus tuus ciba illuʒ: si sitit potuʒ da illi. Non despitias paupes. Nō ꝯtēnas egenos. Nō vilipēdas pupillos. Nullus a te tristitiā habeat. Nemo a te ꝯfusus abscedat. Visita infirmos: ꝯsolar̄ pusillanimes: vt tu a domino consolari merearis in eterna beatitudine. Amen.

¶ De misericōia ser. xv.

Oror carissima
s audi iesū xp̄z in
euāge. dicentez.
Beti misericordes: q̄m
ipsi mīaz ꝯsequent̄. Et
iteꝝ. Estote misericor-
des: qr ꝛ pr̄ vester cele-
stis misericors ē. et pau
lus apl's. Estote āt inui
cez benigni ꝛ misericor
des: ꝛ iduite vos sic̄ ele
cti dei: ꝛ sancti viscera
miscōie. Pietas āt ad
oīa vtilis ē. Et salomō
ait: Facer̄ miscōiaz ꝛ iu
diciuz magis placet do
q̄ꝑ sacrificiuz. Miscōia
fac̄ locū vnicuiqꝫ ſꝫ me
rituz opuz suoꝝ. Mise
ratio hoīs circa se ꝛ cir-
ca ꝓximuz suuz. Mise
ricordia āt dn̄i sup oēm
carnē. Ille offert sacrifi
ciuz qui facit miscōiaz.
Miscōia āt dn̄i a ꝯpa-
tiēdo aliene miserie: vo
cabulū sortita est. Qui
in altero misericors nō
fuerit: miscōiaz dī inue-
nire nō poterit. Soror
dilecta mihi in christo:
Miscōia ꝛ vitas te pre
cedāt. Miscōiaz nunq̄ꝑ
deseras. Bn̄facies aie
tue si misericors fuerit.
Qui alteri miseret̄: mi-
sericordiaz a dn̄o ꝯseq̄
tur. Soror venerabilis
qd hēs hēto ad miscōiā
Prebe miscōiam sine
murmur̄. Tale erit op⁹
tuuz: q̄lis fuerit intētio
tua. Nō est miscōia vbi
nō est beniuolētia. Bo
nū q̄ꝑ facis: ꝑꝑ miscōiaz
fac: nō ꝓpter vanā gl'iaz
Nihil facias ꝓpter lau
dez: ſꝫ ꝓpter eternaz re
muneratiōez. Nihil fa
cias ꝓpter tꝑalez opinio
nez: ſꝫ ꝓpter eternā mer
cedez. Nihil facias ꝑꝑ
famā: ſꝫ ꝓpter vitā etnā
Ad q̄ꝑ te perducere di-

gnet oipotens ds reuerendissima soror. Am̄.

¶ De exēplis sanctoꝝ Sermo. xvi.

a D ꝯuersionem vel emēdationē fideliū mltū exēpla scōruꝫ ꝓsūt: sororē carissima idō scribunt casus ꝛ repatiōes scōꝝ vt nos miseri ꝓpter multitudinem pctōꝝ nō desperem⁹ sꝫ vt per pniaꝫ r̄surgendi ēt p⁹ lapsuꝫ speꝫ habeamus: vt nullus p⁹ pctm̄ de bōitate dei desperet dū ꝯspicit ēt p⁹ ruinā reparatiōꝫ fuisse scōꝝ: propterea posuit ds v̇tutes scōꝝ ad exemplū nr̄ꝫ vt per vestigia ipsoꝝ peruenire possimus ad regna celoꝝ: vl̄ si eos ad bene operādū seq noluerim⁹ in pc̄is: inexcusabiles simus: sci dei hoies ꝙdiu fuer̄t in hoc seclo nō cessauer̄t currere in bonis operib⁹. s. in ieiunijs. in vigilijs. in elēosynis. in castitate. in ꝯtinentia. in lōgāimitate. in paciētia in suauitate. in orōnib⁹ in persecutiōibus. in beniuolētia. in fame ꝛ siti. in frigorē ꝛ nuditate. ꝛ in laboribus multis ꝓ xp̄i noīe. Sci hoies despexerūt p̄nteꝫ mundū: vt et̄nuꝫ regnū acqrerent. nō acceper̄t hic ꝓmissiones vel diuitias miserabiles huius secl̄i q̄ perducunt hoies male eis vtentes ad tormēta inferni: sꝫ hāc p̄n̄aꝫ tota intētiōe relinq̄ntes ad celesteꝫ hierl̄m leuauerunt oculos suos hoies sci vitauer̄t pctm̄ in v̇bo. in facto. in cogitatōe. in visu in auditu in motu i oculis. in māibus. in ira. in pedibus. in rixa. in furo

re:in, discẽsiõe: in vana glia.in supbia:in elatio ne.i cupiditate.in gula. i,sõnolẽtia.in fornicatio ne.in violentia. Custo dientes corpa sua ⁊ aias suas. Duob⁹ modis ie iunauerũt.s.a vitijs ⁊ ci bis. Bõa est abstinẽtia ciboꝝ:s multo est meli or abstinentia vitiorum. Uñ ecclesia de suis mẽ bris.i.de eisdem scis p̄ri bus dicit. Manus mee stillauerũt mirrham.qd per man⁹ nisi opationes scõꝝ intelligimus:⁊ qd per mirrhã nisi mortifi catio carnis ⁊ mortifi catio vitioꝝ accipit: ma nus ecclesie sci hoies st: bõa operãtes: de qbus dicit. Operati sũt iusti tiam. Manus ḡ ecclesie mirrhã bonoꝝ opeꝝ stil lãt:qr nob̄ exẽpla bene viuendi demõstrãt:⁊ vt vitia carnis nr̃e mortifi

cemur p̄dicãt:vnde qui dam eoꝝ dixit. Si.n.ƀm carnem vixeritis morie mi. Et iteꝝ mortificate mẽbra vr̃a q̄ sũt sup ter rã. Et iteꝝ ecclesia dic̃: digiti mei mirrha pba tissima. Tũc vere ẽ mir rha probatissima: q̄ do pfecte caro mortificat:⁊ vitia atq; pctã extingũ tur. Igr̃ soror in xp̄o di lecta: si societate scõrum hr̃e cupimus:necessa est vt exẽpla scõꝝ seq̄mur. Si peccam⁹ iã de pctõ nullã excusationẽ habe mus. Quar̃: qr ⁊ lex dñi q̄ttidie nos admõet: vt bene viuamus:⁊ exem pla scõꝝ patrũ semp in uitãt ad bene operãdũ: s ⁊ si aliqñ secuti sum⁹ exempla maloꝝ hoium: cur nõ seq̄mur exempla scõꝝ patꝝ: Etsi apti fui mus ad imitãdũ malos

in malũ: cur pigri sum⁹ ad imitãdum bonos in bonũ? Soror venerabil' q deprecẽur deũ vt vtu tes scẽ qs suis sanctis p parauit ad coronã: nob nõ sint ad penã neqȝ ad dãnationeȝ sȝ ad profe ctũ ⁊ saluteȝ. Sine du bitatiõe credimus qꝛ si exẽpla scõꝝ sequuti fue rimus: p⁹ hanc vitã cuȝ eis in celo regnabim⁹: q̃to ãplius vitã scõꝝ pa trũ legĩus: si exẽpla eoꝝ seq nolum⁹: tãto ãplius culpabiles sum⁹. Nũc igr̃ hõesta vgo. Oipotẽ tẽ deũ deprecor: vt det tibi has vtutes scõꝝ pa trũ. s. hũilitateȝ xp̃i. de uotiõȝ petri: caritatẽ io ãnis: obiaȝ abrae: patiẽ tiã Isaac: Tolerãtiam Jacob: castitatẽ ioseph: mansuetudinẽ Moysi: cõstãtiã Josue: benigni tateȝ Samuelis: miseri cordiã dauid: abstinen tiã danielis: ⁊ cetera di gna facta priorum san ctoꝝ. vt post hãc morta lem vitã peruenire pos sis ad societatem corũ.

Virgo christi quotidie ꝯsidera quo moderami ne: qua intentione: vel qua ꝯpunctione homi nes christi placuer̃ deo. Unde in persona xp̃i i cãticis cãticorum eccle sie dicitur: quã pulchri sunt gressus tui in calcia mentis filia principis.

Christus per potentiã diuinitatis principis est omnium creaturarum: ⁊ ideo sancta ecclesia fi lia principis dicitur qꝛ per p̄dicationem xp̃i in nouã vitam regenerat. Que sunt auteȝ calcia menta ecclesie nisi exẽ pla sanctoꝝ patrũ qbus

in via h⁹ secli munit̄. vt per oēs tribulatiōes calciata ābulet: Soror in christo amabil' ⁊ spūal'r pedes calciāus qñ a scis p̄ribus exēpla beneuiuē di sumimus. vt ad simi litudinez eoꝝ tentatōes huius mūdi vincamus. Itez in eisdem cāticis. spōsus ecclie. s. xp̄s loq tur dicēs. Descēdi i ortuz vt viderez poma cō uallīū ⁊ inspicerez si flo ruissent vinee. si germinassent mala punica. vi nee florent ꝙdo in ecclesijs filij recent̄ i fide generātur. ⁊ ad scāz ꝯuersatiōez qsi ad soliditatē bonoꝝ opeꝝ preparāt̄. mala pūica germināt. ꝙdo pfecti hoīes p exēpla bonoꝝ opeꝝ suos ꝓximos edificāt. ⁊ in nouitate scē ꝯuersatiōis per predicatōz suā ⁊ p ōnsio

nez bōe vite in scis opibus renouāt̄. Unde moneo te in christo spūalis amica. Ut des bonum exemplum de te oibus hoibus i omni tua vita. Venerabil' vgo deside ro vt luceas oibus ancillis dei q̄ tecū sunt i monasterio bene viuendo. qr sic ait btūs Gre. qui alijs suā bonā vitā abscōdunt in semetipsis ac censi sunt. sȝ alijs in exēpluz lumis nō sunt: illi vo qui exempla v̄tutuz ⁊ per vitā scitatis. atqȝ per v̄buz predicatiōis alijs lumen demōstrāt lāpades ardentes st. qr alijs viā salutis ostēdunt. vnde dn̄s dic̄. Lux v̄ra luceat coram hominibus vt videant opera vestra bōa ⁊ glorificent p̄rem v̄rm qui i celis est. qr vȝ soli deo ē reddenda ois

glia:christi virgo te mo
neo tñvt ita sit opus tuũ
in publico q̃tenus inten
tio tua mãeat i occulto.
Igr̃ amãtissima mihi i
christo sororõ:sic̃ superius
dixi tibi:i oibus actibus
tuis:in oi ope tuo: in oi
querfatiõe tua. Imitar̃
sanctos:emulaẽ iustos:
habeto añ oculos tuos
exempla scõꝝ:exẽpla iu
storꝝ imitando ꝯsidera.
Exẽpla iustoꝝ prepone
tibi.pm̃ exẽpla sint tibi
incitam̃ta disciplie. In
tẽde ṽtutez scõꝝ ad bñ
operandũ: intende ad bñ
uiuendũ docum̃ta scõꝝ
Nulla infamia scãdali
zet vitã tuã. Nulla opi
nio adũsa te ꝯtristet. di
sce flagrare bono preco
nio:hẽto testimoniũ bo
nũ:custodi tuã famã bo
nã:tua bõa fama nullis
fetoribus obscuref: tua
bõa fama nullis obpro
brijs laceretur. Amen.

¶ De ꝯtẽtõe ser.xvij.

P Aulus apl's ait:
Cũ.n.sũt inter
vos zelus ⁊ ꝯtẽ
tio nõne ẽm hoiez ãbu
latis ⁊ carnales estis/et
salomõ ait: Int̃ supbos
sp sunt iurgia:sp malus
iurgia q̃rit: ãgel⁹ mal⁹
mittit ꝯtra eũ:qui p lo-
ca periculosa vadit cito
cadit:sic ille q q̃tidie cũ
ꝓximis suis ꝯtẽdit:cito
in scãdaluz cadit. Viri
mites:sp despiciũt lites
qui q̃tidie ꝯtendũt ⁊ ri-
xãtur a paucis hoibus
amãtur ꝓpterea pax ⁊ cõ
cordia oibus hoibus st̃
necessaria. Sororõ carissi
ma audi btũz Aug. di-
centez. O q̃ irreprehẽ
sibiles eẽ poteram⁹ si tã
diligent̃ nr̃a vicia emẽ-
darem⁹ q̃to studio alie

na reprehendimus. sz si nos bene ɔsideramus: multa in nos reprehendere possumus: volo ꝙ cogscas qꝛ nihil est turpius ꝙ͂ lites int religiosos qui dñt p ɔcordiã: ⁊ dilectionez lucere i mũdo: sicut luminaria in celo. Cõtentiões ex inuidia ⁊ detractiõe solent euenir atqз oriri. Sz si detractio ⁊ iurgia sũt in claustro vbi ē taciturnitas regularis? vbi scitas religiõis: vbi silentiũ ordis: vbi religiositas monasterij: vbi vinculuz caritatis: vbi paxvnitatis: vbi ɔcordia fraternitatis: vbi amor socialis? heu ꝓhdolor perijt taciturnitas r̃gularis: ablata ē scitas r̃ligiõis: defecit silentiuz ordis: ad nihilũ deuenit r̃ligiositas mõasterij: ãnulata ē caritas fr̃nitatis: sz si illi q in pace dñt viuere incipiũt ɔtender. litigare. ɔ̃trahere. vbi est vita trãglla. vbi vita qeta. vbi vita pacifica. vbi vita honesta. vbi vita modesta. vbi vita ɔtẽplatiua. vbi vita ãgelica? Certe nõ p̃t ibi eẽ pax ĩtegra. vbi regnat detrahẽs ligua. vbi regnãt rixe ⁊ ɔtẽtiones. nõ põt eẽ perfctã religio. Uide ḡ soror dilecta ne p lites ⁊ ɔtẽtiões pdas tuos labores. Caue ne dies tuos pdas p detractiões ⁊ rixas. Attende tibi diligent ne p iurgia ⁊ ɔtentiões pdas celestes ꝓmissiões. Esto solicita ne p stulta v̈ba pdas gaudia et̃na. Igr̃ linguã tuã refrẽa. ⁊ eris r̃ligiosa: qꝛ si eã nõ r̃frenaueris r̃ligiosa nõ eris. Sed si forsitã mihi nõ

credis: audi Jacobum apl'in dicentē. Siqs putat se religiosuz esse nō refrenās linguā suā sed seducens cor suuz h⁹ vana est r̄ligio. lingua modicuz est mēbr̄ in corpe hois: sed tñ si refrenata nō fuerit: totum corpus maculat ⁊ corrūpit. naz sicut modicuz fermētuz corrumpit totā massaz. ⁊ sic̄ parua scītilla ignis magnā siluaz incendit. Ita lingua sine frēo dominos ⁊ prepositos: eq̄les ⁊ socios subiectos ⁊ puulos: oēs scādalizat: ⁊ ad iracundiā ꝓuocat. Lingua ꝯtentiosa si frenum nō habeat: nullus hō cuz ea in pace viuer̄ poterit. Rixosa lingua veneno est plena q̄ si nō fuerit castigata. oēs socios suos perducet ad scādala. Soror venerabil'

ergo bonuz ē tibi vt prohibeas linguā tuā a malo ⁊ labia tua ne loquātur dolū. Cōsidera vñ venisti ⁊ ad qd venisti. de mundo existi ⁊ ad castra dei: hoc est ad mōasteriū fugisti. Diuitias secli postposuisti ⁊ ad celestes diuitias promerēdas venisti. Et iō paupꝫtatē elegisti. gratis paupertatez elegisti. Et iō obliuiōi debes tradere oia q̄ ꝓpter deū reliqsti: Caue ergo ne velis aliis te preferr̄ q̄to maior es: tanto te humilia in omnibus. dimitte ꝯnenticulam cōspirationis ⁊ detractiōis. Fuge murmuratiōes ⁊ susurrationes: susurrationes non audias. Murmurationibus aurez tuā nō prebeas. Separa aures a ō trahentibus quasi a ser-

pentibus: fuge detrahē tes quasi serpentes: detrahē tes infundunt venenū mortiferū in auribus se audientium: qui detrahit et qui detrahentē libenter audit vterqz peccat. nō solū ille q detrahit peccat: sz et ille qui voluntarie detrahentez audit. Honesta virgo: audi ea q dicit vir perfectus i psalmo. Nō sedi cōcilio vanitatis: et cū iniq gerentibus nō itroibo. Tu ergo cū cōcilio vanitatis nō sedeas et cū malo loqntibus nō cōmiscearis: nō cōtendas i vlla cā: i nulla cā decertare studeas. Cōtentio lites parit. Cōtentio pacez cōdis extinguit. Cōtentio rixas gignit: Cōtētio iurgia seminat. cōtentio faces odiorū accēdit. Cōtentio cōcordiaz rūpit. cōtentio cōturbat oculū mentis sicut ait david. Turbatus est oculus meus a furore. Igitur amabilis in christo soror: moneo te vt i nulla cā cōtendas. Nō cōtendas pro cibo neqz pro potu neqz pro vestimēto: sz accipe de manibus prepositarū tuarū ea q tibi dederint sine murmuratiōe qd a prepositis tuis tibi fuerit ministratū sine murmuratione accipe. Si soror tua meliora vestimēta accepit q tu accepisti nō sit tibi cure: si preposita tua dederit tibi vile vestimētuz et sorori tue dederit preciosuz de hoc nō murmures. Si meliora vestimēta sororibus tuis fuerit et tu accepis viliora, sup hoc nō cōtēdas. In nulla tpali cā eligas meliora: in trāsitorijs rebus meliora nō queras. In

reb⁹ mūdi meliora non ꝯcupiscas: q̄re: q̄ nō ve nisti ad diuitias: sed ad pauptatē. Nō venisti ad mōasteriū vt diuitias t̄renas hēas: ſʒ vt virtutes spūales acq̄ras. Nō venisti ad claustra vt in vestimētis preciosis resplendeas: ſʒ vt in simplicitate dō ſuias. Nō venisti ad ordinē vt āte oc'los hoīuʒ in vestibus gl'iosa appeas: ſʒ vt per hūilitatē dō ſuias ꝛ placeas: nō venisti ad scām ꝯgregationeʒ: vt volun tatē tuā ꝯpleas: ſʒ vt voluntati aliene obedias: ꝛ ꝑ dō oīa t̄rena despicias: Alioquin meli⁹ tibi fuerat in domo p̄ris tui remāer̄: q̄ꝫ in mōasterio preciosa vestimēta q̄rere Meli⁹ tibi fuerat in domo parētuʒ tuoꝝ hr̄e solaciū: q̄ꝫ int̄ ācillas dī ꝑ t̄renis ꝛ trāsitoriis reb⁹ mouer̄ scādalū. Meli⁹ tibi fuerat in t̄ra tua cōmorari: q̄ꝫ in domo dei ꝑ tpalibus rebus ꝯtender̄: aut litigar̄ aut murmurar̄. Igr̄ soror carissima: sic superius dixi tibi: in nulla causa decertare studeas: nisi vt soli deo placeas. Amen.

De disciplia ser. xviij.

Sapientissim⁹ salomō ait: Audi fili mi disciplinā p̄ris tui: ꝛ ne dittas legē mr̄is tue: vt addar̄ gr̄a capiti tuo: ꝛ torq̄s collo tuo. Tene disciplinā: ꝛ ne dimittas eā. Custodi illā: q̄ ipsa ē mr̄ tua. Accipe disciplinā: ꝛ noli abiicere eā: Qui odit castigatiōes: stultus est. Qui increpatōes relinquit multū errat. Qui disciplinaʒ despicit pec

cat. Qui custodierit di
sciplinã inueniet vitã.
Qui võ disciplinã nolu
erit custodire: inueniet
mortẽ. Egestas ⁊ igno
minia erit illi q desit di
sciplinã. qui acqescit ca
stigãti: gloriabit. Stul-
tus irridet disciplinã pa
tris sui. Qui ãt custodit
increpatões sapiens est.
Plus pficit castigatio
lingue apõ prudentẽ. q̃
centũ plage apõ stultũ.
Uir sapiens ⁊ discipli-
natus nõ murmurabit.
aduersus euz q castigat
illũ. Tñ castigatio dz es
se moderata. Uñ btũs
Ambro. Leniter casti-
gatus exhibet reueren
tiã castigãti: q võ crude
liter castigat vel icrepat
nec increpatiõz suscipit
nec salutez. blãda pieta
te sũt portãdi. q pro sua
ifirmitate nõ pñt icrepa
ri pro diũsitate peccan-
tiũ alij portãdi sũt. alij
castigãdi. qz modus di-
uer us ẽ pctõꝝ. prelati
ecclesie portar dñt sub
ditos suos q̃s corrigũt
⁊ corrigere q̃s portant.
Hinc salomõ i basibus
tẽpli dñi imaginez leo-
nis ⁊ bouis ⁊ cherubi.
ope sculptorio fecit pin
gere. Quid aliud desi-
gnãt bases i tẽplo. nisi p̃
latos in ecclesia: qcũqz
sollicitudinẽ regimis su
scipiunt. tãq̃ bases por
tãt onꝰ suppositũ. Che
rubi plenitudo scie iter
ptat. In basibus cheru
bi mõstrat. qz prelati ec
clesie pleni dñt esse cele
stis scie. Per leonẽ ter
ror seueritatis figurat.
Per bouẽ võ patiẽtia
mãsuetudis oñditur, ita
qz in basibus neqz leo-
nes sine bobus. neqz bo

nes sine leonibus expri
mũtur. qr prelati eccle-
sie. aliqñdo rigide. aliqñ
cũ dulcedie. aliqñdo cũ
asperitate. aliqñdo ver-
bis. aliqñdo flagellis de
bent subiectos suos cor
rigere. qr ille q per blã-
da verba castigatus nõ
corrigit. necesse ẽ vt acri
us corrigat. vel arguat.
Cũ dolore. n. abscõden
da sunt vulnera q̃ lenit
sanari nõ pñt. qui secre-
to admõitus ꝺ pctõ cor
rigi negligit publice est
arguẽdus. vt vulnus qđ
occulte sanari neqt. ma
nifeste debeat emẽdari
palã sunt arguendi. qui
palaz nocent. Ut dum
aperta obiurgatione sa
nantur hi qui eos imitã
do deliquerunt corrigã
tur. vt dum vnus corri-
pitur. ceteri emendẽn-
tur. Melius est vt pro

multoꝝ saluatiõe vnus
condemnetur quaz per
vnius licentiam multi
periclitentur. Etiã bea
tus Gregori. ait. Sunt
multi qui verba incre-
patiõis audiunt ⁊ ad pe
nitentiam redire contẽ
nunt. Unusquisqz audi
at de regno ꝺi quod di
ligat. Audiat de infer-
no quod timeat. vt si p
amorem ad regnuz nõ
uenit. Saltez per timo
rez veniat. Uerba sunt
beati Isidori. Iusti be
nigne suscipiunt castiga
tionez qñdo de suis cul
pis arguunt. Soror ca
rissima disciplina ẽ emẽ
datrix q̃ nõ est vilipen-
da. ⁊ iõ debemus prela
tos nr̃os diligere ⁊ ver
ba eoꝝ benigne suscipe
qui per increpationes ⁊
castigationes suas aufe
runt a nobis ꝓprias vo-

lūtates: ꝛ mūdi cupidi-
tatē. Vn̄ in cāticis cāti
coꝝ de eiſdem prelatiſ.
Ecclesia vł q̄libet fideł
aīa dicit. Inuenerūt me
custodes qui custodiunt
ciuitatē percuſſerūt me ꝛ
vulnerauerūt me. tulerūt
mihi palliū meū custo
des muroꝝ. p custodes
ciuitatiſ intelligim⁹ pre
latos q statū ſancte ec
cleſie custodiūt: qui etiā
aīam fidelem inueniūt.
eāq; ſuis predicatōibuſ
ꝛ exhortationibus atq;
minis percuciūt ꝛ amoꝛ
caritatis xp̄i vulnerāt.
nec ſolū hoc ſufficit eis
ſ; etiā palliū ei tollūt. i.
oēm terrenā delectatio
nē atq; ſubſtantiā tp̄a
lē ab ea auferūt ꝛ eā nu
dam peccatis ac ſpolia-
tā diuitijs ad regnū ce-
loꝝ trāſmittūt. Igr̄ ſo-
ror mihi in christo dile
cta valdē dignū ē. vt pre
latos nr̄os q̄ſi p̄res dili
gamus. ꝛ vt ab eis diſci
plinā nr̄e ſalutis libent̄
ſuſcipiamus ſcḋm ꝯſiliū
dauid ꝓphete dicentis.
aprehendite diſciplinā
ne qn̄ iraſcat̄ dn̄s ꝛ pea
tis ď via iuſta. ḡ ſi ď via
iuſta nolumus perir̄ ne
ceſſe eſt nos diſciplinā
ſuſciper̄. Si ille qui di-
ſciplinā nō ſuſcipit ď via
iuſta peribit ꝓculdubio
in via iuſta. cōfirmatus
erit qui diſciplinā ſuſci-
pit. Nūc ḡ ſoror venera
biłmōeo te vt libent̄ ſu
ſcipias diſciplinā vt ab
ira dei delibereris ꝛ in
via iuſta ꝯfirmeriſ. mul
tas age gr̄as illi qui ca-
ſtigauerit te: illi qui icre
pauerit te gr̄as r̄pende
Si abbatiſſa vel p̄oriſ-
ſa ꝓ ſalute tua increpa-
uit te nō ꝯtriſteris. quū

abbatissa vł' ṗorissa mō strauerit tibi viā salutis tue suscipe doctrinā illi us gratis.qñ aliqs mon strauerit tibi cām tue sa lutis:tu nō sis rebellis. Dilige eas q̄ te repre hendūt ð tuis trāsgres siōibus. Ama eas q̄ te castigauerīt ð'tuis negli gentijs:q̄si matres dili ge eas q̄ te r̄prehendūt de tuis trāsgressiōibus: castigātibus iniuriā nō respondeas. Increpāti bus te ɔtumeliaȝ nō di cas:mala ꝑ bōis nō red das. Aduersus bōa ɔsi lia nō respōdeas iurgia. Aduersus bōa ṽba nō respōdeas mala:q̄re? qꝛ qui diligit disciplinā di ligit sapiam: ḡ ⁊ tu si di sciplinā dilexeris sapiēs eris. Prudens eris si i crepatiōes patient̄ susti nueris:sapiēs eris si hu militer castigatiōes por taueris. Docsta ṽgo iō a dño ⁊ a prelatis nr̄is i hac vita corripimur: vt nō cū hoc mundo dāne mur. Multo melius est nob in hac vita a prela tis nostris pro negligen tijs corripi q̄ꝫ i futura vi ta dānari. Melius est nobis in hoc secłoła pre positis nr̄is pro trāsgres siōibus ⁊ culpis castiga ri q̄ꝫ in futuro seculo pu niri. Amabilis mihi in xp̄o soror: melius est ti bi māu abbatisse flagel lis cedi:q̄ꝫ in inferno pe nas pati:melius est tibi māu abbatisse vel prio risse flagellari in hac vi ta:q̄ꝫ in inferno cruciari in futura. Melius tibi est māu abbatisse flagel lis verberari q̄ꝫ in infer no torqueri. Melius ti bi est in hoc mundo de

manu abbatisse vel priorisse sustinere flagella: q̃ꝑ pati eternas penas in gehēna. Melius est tibi māu abbatisse vl' ꝑorisse tꝑaliter affligi vngulis: q̃ꝑ cremari eternis incendijs. A quib⁹ te dignetur liberare ille q te redemit suo precioso sanguine.

De obedientia ser. xix.

Soror carissima audi v̄ba pauli apo. Nō ē ptās nisi a deo. Que aūt sūt a dō: ordiata sūt. Idōqꝫ q resistit ptāti: dī ordiationi r̄sistit: ḡ nō debemus ꝯtēnere ptātes siue mūdi sint siue eccl'ie: q2 oēs a deo ordinate sūt. Igr̄ qñ ꝑ obiaꝫ p̄latis nr̄is: ꝯtradicimus: deo iniuriā facim⁹: qñ ꝑ supbiā ⁊ inobiaꝫ prelatis nr̄is rebelles sum⁹: ꝯtra dei p̄cepta facimus: qñ p̄latis nr̄is ꝯtumaces sum⁹ atqꝫ inobedientes: deū ꝯtēnimus: q dixit. Qui vos audit me audit. i. q vob̄ est obediens: mihi obediens ē. Et qui vos despicit: me dspicit. Soror dilecta mihi in xp̄o ḡ qui p̄latuꝫ suuꝫ despicit: deū despicit. Et q p̄latū suuꝫ honorat: deū honorat. Et q obediēs est prelato suo: obediēs est deo. Hanc v̄tuteꝫ. s. obiaꝫ laudat Samuel ꝓpheta dicēs. Maior est obia: q̃ꝑ sacrificiuꝫ: ⁊ obedire magis q̃ꝑ offerr̄ adipem arietuꝫ: qm̄ q̄si pctm̄ ariolādi est: repugnare: ⁊ q̄si scelus ydolatrie nolle acquiescere i. nolle obedir̄. Maria soror aarō ꝑ superbiā ⁊ inobiaꝫ murmurauit cōtra Moysen frēꝫ suuꝫ: ⁊ statiꝫ ꝑcussa est lepra:

maria q̃ ꝯtra Moysen frẽꝫ suuꝫ .i. prelatũ murmurauit: per inobiam ꝛ ꝛ rebellioneꝫ significat aĩaꝫ cuiuslibet hoĩs qui murmurat ꝯtra prelatũ suuꝫ: cui nõ vult obedirꝫ nec precepta salutis accipe. Et qꝛ nõ vult per obiam precepta sui p̃lati suscipe: lepra pctõꝝ ꝑcutitꝫ atqꝫ fedatꝫ. Etiam chore dathã: ꝛ abyrõ q ꝯtra moysen ꝛ aarõ per supbiã ꝛ ꝯtumeliã atqꝫ inobiaꝫ isurrexerũt: statĩ ꝑ sua ꝑ̃sumptiõe penas sustinuerũt: sicꝫ scriptũ ẽ in psalmo. Apta est terra ꝛ deglutiuit datã: ꝛ opuit super ꝯgregatiõꝫ abyrõ. Et iteꝝ. Exarsit ignis i sinagoga eoꝝ flãma cõbussit pctõres. Nã ꝛ ozias rex cũ per superbiã: ꝛ inobiam atqꝫ ꝯtumaciã turribulũ accepisset ꝛ ꝯtra legem dei sacrificare voluisset deo est lepra percussus: atqꝫ maculatus in fronte. Nam ꝛ Saul qꝛ inobediens fuit: regnum perdidit: ꝛ i manibꝰ inimicoꝝ suorũ cecidit. Et ionas propheta per inobedientiam fugit: ꝛ eũ piscis absorbuit atqꝫ in profundum maris misit. Cauendum est igitꝫ nobis: ne contra prelatos nostros per inobedientiam audeamus insurgere: ne dominus ꝑ eis velit in nos qꝛ vice sua funguntur aspere visitare. Venerabilꝫ soror pro salute nostra posuit deus prelatos in ecclesia: vt nobis prouideãt ꝛ vt deo ꝑ nobis rationem reddant: atqꝫ nos ne mala faciamus custodiant. Unde pau. apo.

Obedite prepositis vestris ꝛ subiacete eis: ipsi n. puigilāt q̄si rōnē redditurī pro aiabus vr̄is: prelati debent custodir̄ ac regere gregez dn̄i cū magna vigilantia ac sollicitudine. De qbus in canticis cāticoꝝ legitur. Lectulū salomōis sexaginta fortes ambiūt: ex fortissimis israel: oēs tenentes gladios: ꝛ ad bella doctissimi vniuscuiusqꝫ ensis super femur suū: pp tiores nocturnos. Verus salomō xp̄s esse intelligit̄: qui reuera pacificus est: q2 pacē inter deū ꝛ hoiez reformauit Lectulum vo salomōis ꝯgregatio est fideliū i q̄ ds habitat ꝛ requiescit: Lectulū vo salomōis sexaginta fortes ambiūt: s. p̄lati: qui defendēdo. castigādo. icrepādo. corripiendo. admonendo. circūeunt: ꝛ eccliam dei ꝯtra vicia: ꝛ ꝯtra inimicos visibiles atqꝫ inuisibiles: Qui nō fortes eē dn̄r: q2 prelati sancte ecclesie pfecti sunt in obsuatione mādatoꝝ dei. Oēs tenentes gladios i. sp̄ūale vbuz q2 p̄dicādo vitia subiectoꝝ dn̄t rep̄mere. Ad bella sūt doctissimi: q2 necesse est vt ad bella sp̄ūalia sint instructi. Vniuscuiusqꝫ ensis super femur suuz. Prelati scē ecclie sup femur enses tenent: q2 p̄us in se: ꝛ tūc in sibi subiectos vicia carnis debēt resecar̄. Et hec oia faciūt pp tiores nocturnos. i. ꝓpter occultas insidias malignoꝝ sp̄ūuz: qui in nocte h9 secli maxime insidiātur sanctis p̄latis: vt illis deceptis

lectuluū salomōis.i.cō gregatiōez fuoꝝ dei fe dar̄ ac macular̄ possint. Soror carissima:iō hec dixi tibi:vt cog̃scas q̄ ō uote q̄qz hūiliter debe mus prelatis nr̄is obe dire. Obia sola virtus est:q̄ ṽtutes ceteras mē ti inſit: insertasqz custo dit. De q̄ salomon' ait: Melior ē obia q̄ victi me:qr ꝑvictimas aliena caro mactar̄:per obiam vero ꝓpria voluntas re ligar̄. Ūn̄ vir obediens loquit̄ victorias : qr qui dum aliene voci humi liter obedit:semetipsuz in corde superat. Adaz in infernū cecidit:qr in bediens fuit : xp̄s vero ad celum ascendit : qr vsqz ad mortez deo pr̄i obcdiuit. Sic̄ p inobe dientiā Ade pctōres cō stituti sunt mlti : ita per obiaz xp̄i iusti ꝯstituti sūt mlti. Et sic̄ ꝓpter pctm̄ ade oēs hoies sūt i ꝯdē nationez mortis:ita per iusticiā xp̄i.oēs hoies in iustificationem vite. Et iterꝝ. Sic̄ inobiam p̄mi parentis generauit mor tez: ita obia xp̄i genera uit vitam. Igitur soror dilecta:si pro xp̄o fueris obediens tuis prelatis: cū christo regnabis i.cē lis. Cōtra matrez tuaz i.abbatissam vel priorisſam:nūq̄ ṽbum asperū dicas. Prelatis tuis nū q̄ rebellis existas: p̄po sitis tuis in nulla cā con tradicas. Uenerar̄ aūt oēs melioris scientie:ac melioris vite. Uenerar̄ vnūquēqz hoiem ꝓ suo merito sanctitatis. Ma iori gradui reuerētiā tri bue ꝯpetentē.ſm digni tatez vnicuiqz homi tri

bue honorez. Supiori gradui eq̄lez te nō exhi beas. Seniorib⁹ presta obiaz: ⁊ famulare humi liter imperijs eoꝝ. Ce de auctoritate maiorū: defer digna seruitia ma iorib⁹. Esto cūctis obe diens in bōis preceptis. O spōsa xp̄i: ita obedi- as hoi vt non offendas voluntatē di. In malis opib⁹ nūq̄ sis obediēs Nō obediēs illi qui ma le tibi facerē mādauerit. malū facere iussa nō cō sentias. Noli obedire i malo cuiq̄ ptāti. Etiā si pena ꝯpellat: si supli- cia imineāt: si tormenta occurāt. Meli⁹ est mor tez pati: quā mala iussa implerē. Melius est ab hoie iugulari: quā eťno iudicio dānari. Neqz n. est sine culpa: q vt ma luz fieret obediuit. Igr soror venerabilis: esto obe diēs vsqz ad mortē ⁊ da bit tibi ds coronā vite.

De pseuerātia ser. xx.

Soror carissima audi btm hiero. dicentez. Nō q̄ runt in xp̄ianis initia vł exordia sz finis ⁊ pseue rātia. Pau. apo. male cepit sz bene finiuit. Ju da vo scarioth bene ce- pit sz male finiuit. Lau datur initiū iude sz finis vite illi⁹ ꝯdēnatur: sz in uanū initiū hois collau dať si finis vite ei⁹ ꝯdē- nať. Unde btūs Gre. Uirtus bōi opis pseue rātia ē icassuz bonū agi tur si ante terminū vite deserať. de hoc ēt btūs Isido. ait. Nō iudicat ds hoiez de preterita vi ta: sz d suo fine Unusqs qz. n. i die mortis sue iu stificabiť aut ꝯdēnabiť:

Unde scriptū ē vbi te in uenero ibi te iudicabo. Etiā btā magdalēa iō xp̄m resurgētē p̄mo me ruit videre: q2 eū reqren do perseuerauit: vn̄ etiā in cāticis cāticoꝝ dī i le ctulo meo p noctes q̄si ui quez diligit aīa mea. Moneo ḡ te hōesta vgo vt q̄ras eūdē iesuz xp̄z spōsum tuum in lectulo tuo.i.in rege mētis atqz quiete ɔtemplatiōis: p noctes q̄re eū: hoc est in hac vita ad deū suspirā do: eūqz desiderādo: vt eū perfecte in futura vi ta inuenire possis ac vide re regnātez in patris so lio. Sine intermissiōe q̄ re eū bene viuendo: vt faciē ei⁹ merearis vide re icelesti regno. Rogo xp̄i spōsa vt dicas cū da uid p̄pheta. Sitiuit aīa mea ad deū fontē viuū q̄ndo veniā ⁊ apparebo ante faciē dn̄i. Uere aīa tua deū sitit si eū super oīa diligit. Uere aīa tua deū sitit si p amore illi⁹ despicit oīa trena. Uere aīa tua deū sitit si eū i d xtera p̄ris regnātē ɔcu= piscit. Etiā idez p̄pheta nos admōet dicēs. Que rite dn̄m ⁊ ɔfirmamini q̄rite faciē ei⁹ semp.i.in p̄speritate ⁊ angustia: i paupertate ⁊ abūdātia: in infirmitate ⁊ in sanita te: iniuuētute ⁊ in sene= ctute debem⁹ deū q̄rere tota mēte: tota intētiōe vt ab eo mereamur cō= firmari in sancta ɔuersa tiōe: ⁊ vt illū mereamur inuenire ac videre in ce lesti regno mundemus nos ab omni inqnamē to carnis ac spiritus: q2 nō nisi casto corpore ad celos poterunt subleua ri in die resurrectionis. Nec poterunt videre

gl'iaz diuine maiestatis: nisi illi q sunt mũdo corde. Soror dilecta mihi crede qr nõ ociosis et vagantibus dabit' regnuz celorum: sz q̃rentibus et petẽtib' atqz pulsantib'. Sic.n.ait dñs: petite et accipietis: q̃rite et inuenietis: pulsate et aperiet' vobis. Petenda est ḡ ianua regni orãdo: q̃rẽda beneuiuendo: pl'sanda in dei s'uitio perseuerãdo: nõ sufficit bõa inci pere nisi ẽt q̃sqz studeat ea q̃ bene inchoauit vsqz ad finẽ vite pducere: qr melius est viã iustitie nõ cognoscere: q̃ p' cognitionez retrorsum cõuerti. Unde dñs i euã. Nẽo mittẽs manũ suã in aratrũ et respiciens retro aptus est regno dei: Igr̃ soror venerabilis: necesse ẽ vt p desideriũ et'ne beatitudis pl'sem' q̃ttipie aures dei oĩpotentis: nec deficiamus a bõis q̃ incepimus p'usq̃ illo aperiẽte mereamur de carcer' mortis h' eripi et ad portã celestis patrie puenire. Soror in xp̃o amabilis mihi bonũ est nob perseuerare i s'uitio dei: qm̃ qui d monasterio ad seclm reuertunt' plusq̃ carbões nigri efficiunt'. Qui d monasterio ad seclm descẽdũt efficiunt' nigri sicut carbones frigidi. Quare: qr per torporẽ mẽtis ab igne caritatis dei sũt mortui atqz extincti: vñ btũs Isido. Qui d bona vita ad malaz reuertunt' per cupiditatez mũdi sunt ꝯtenebrati et nigridie vitiorum sũt fedati et fuscati atqz a luce supne claritatis dei sunt ex

tranei ⁊ alieni. Qui de mōasterio ad seclꝫ fugiunt. a societate āgeloꝝ separātur ⁊ demōibꝰ, sociātur. Qui scām ꝯgregatiōes relinquūt. ⁊ ad seculares vitā descēdūt a societate dei elōgant: atq; dōinio diaboli subiugāt. Soꝛō i xp̄o amātissima ꝯsidera quid fecisti. Quotidie r̄duc ad memoꝛiā vnde venisti ⁊ ad qd venisti ⁊ q̄re venisti. Tu ꝓpter deū oīa q̄ i hoc mūdo ī st religsti ac despexisti. ⁊ pꝛo āoꝛe illius mōasteriuꝫ elegisti. Tu regnū celoꝝ ꝯparasti. ⁊ te ipsaꝫ in p̄cio illiꝰ tradidisti. Stude ergo cū sūma vigilātia: vt nō ꝑdas regnuꝫ ꝙ ꝯparasti. sꝫ vt hr̄e possis in perpetuuꝫ ꝙ optasti ⁊ desiderasti. Caue ne ꝑdas regnū pꝛo q̄ temetipsaꝫ dedisti pꝛecium. Audi pau. apoſꝫ dicēteꝫ. Nō coꝛonabit nisi qui legittime certauit. Ille laboꝛat legittime qui in bonis opibus perseuerat vsq; ad dieꝫ mōtis sue. Ille certat legittime. q in ꝯuitio dei perseuerat sine fraude ⁊ simulatione. Ille deo digne ꝯuit qui bonū opus qd cepit vsq; ad ꝯsumatiōꝫ' perducit. Ille in bōis opibus bene desudat. q ea q̄ bene icoauit ꝯsumat. Unde eccl'ia d suis mēbꝛis in dei ꝯuitio perseuerātibus in cāticis cāticoꝝ dic̄. Digna domorum nostraꝝ cedrina laq̄aria vo cipꝛessina. Domus ecclesie sunt ꝯuenticula fideliū deo ꝯuiēntiuꝫ. atq; in his qui dei sūt ꝑseuerātiū. Cedrus itaq; atq; cipꝛessus ar-

bores sunt imputribilis nature ⁊ signāt scōs dei qui infatigabili atqꝫ immarcessibili ǒsiderio cōditoris sui flagrant. ⁊ in bonis operibus vsqꝫ ad ꝯsumationē vite pseuerāt. Igr̄ venerabil' vgo ⁊ tu esto cipressus in domo ōi in bōa vita pseuerādo. Etiā in domo ōi cedrus eris: si de te exēplum bōe vite dederis: atqꝫ odorē bōe ꝯuersatōis sociab⁹ tuis. Virgo prudēs iō hoc dixi vt tota mente despicias āore secli. Iō hec dixi: vt nūꝗ̄ velis religiosaꝫ vitaꝫ r̄linqre ⁊ secularē reqrere. Iō hec dixi: vt nūꝗ̄ velis mōachalē vitā deserer̄: ⁊ sic̄ canis ad vomitū ita redir̄ ad secl'ꝫ. Mōeo te vt in mōasterio cūctis dieb⁹ vite tue pseueres ⁊ vt secularē vitā nūꝗ̄ ǒsideres. moneo te vt cuꝫ sūmo desiderio mōasterii diligas ⁊ vt toto cōde secl'ꝫ postponas. Moneo te vt oī tpe in domo ōi pmaneas: ⁊ vt nūꝗ̄ ad secl'ꝫ redire qras: qre? q2 in monasterio est vita ꝯtēplatiua i secl'o est vita laboriosa. in mōasterio ē vita scā: in secl'o est vita criminosa. in mōastēio est vita spūalis. in secl'o est vita carnalis. in mōasterio est vita celestis. in seculo est vita t̄restris. in mōasterio est vita qeta: in seculo est vita trubulēta. in mōasterio est vita pacifica. in seculo ē vita litigiosa. i mōasterio est vita trāqlla. in secl'o est vita ꝯtentiosa. i mōasterio est vita pacifica: in secl'o est vita iurgijs plena. in mōasterio est vita casta. in secl'o est vita luxuriosa. in mōasterio est

vita perfecta. in seculo est vita viciosa. in monasterio est vita plena v̄tutib⁹. in seculo ē vita plena vicijs. in mōasterio ē vita sc̄itatis: in secl̄o est vita iniqtatis. Sorō reuerēdissima audisti bōa q̄ sūt in mōasterio audisti mala q̄ sūt in secl̄o. audisti virtutes mōasterij: audisti vicia seculi: audisti salutē mōasterij: audisti perditiōꝫ seculi. audisti vitā audisti mortem. Nūc igr̄ ecce ī ꝯspectu tuo bonū ꝛ malū. Ecce añ oculos tuos ꝑditiōꝫ aīe ꝛ salutē. Ecce añ te vitā ꝛ mōtē. Ecce ignis ꝛ aq̄: extende manū tuā ꝛ elige qd̄ vis. Ecce via ꝑadisi ꝛ ecce via īferni. Ecce via q̄ ducit ad vitā ꝛ ecce via q̄ ducit ad mortē. Ergo āmbula per q̄ꝑ volueris. Hoc soluꝫ rogo, vt eligas meliorē. Frater mi ꝯsilium tuū accipiā ꝛ meliorē viā eligā: bonū est mihi ꝯsiliuꝫ accipe: ꝛ per viā q̄ ducit ad paradisuꝫ āmbulabo cū dei iuuamine. Honesta v̄go q2 meliorem viaꝫ eligis: deo gr̄as reddo. Igr̄ vitā bonā q̄ꝑ cepisti tenere: nō deseras. Propositū bōe vite iā ꝯserua oībus dieb⁹ vite tue: tūc erit op⁹ tuū perfectū si perdurauit vsqꝫ ad finē. Salus ꝑseuerātibus ꝓmittit̄: ꝑmiuꝫ ꝑseuerātib⁹ dat̄. Nō est beatus q bonū facit sed qui incessabilit̄ facit. Si ĝ in bōis operib⁹ vsqꝫ ī fineꝫ vite perseuerauis salua eris. am̄.

¶ De virginitate sermo. xxi.

Prudētes v̄gies accepert̄ oleū in vasis suis cuꝫ lāpadibus. Soror carissima: audi que dico. Mē

te ꝛ corpe v̾gines nō sūt fatue: sꝫ prudētes: ꝛ possūt exire obuiā spōso: qꝛ hñt oleū in vasis suis. i. castitatē in mentibus. Virgies v̾o corpe ꝛ nō mēte: nō sunt prudētes sꝫ fatue: nec pñt exir̄ obuiā spōso: qꝛ nō hñt oleū in vasis suis. i. nō hñt castitatē in mētibꝰ. sic ait btūs Isido. Virgo corpe ꝛ nō mēte: nō hꝫ premiū in r̄muneratōe. et dñs in euā. de fatuis v̾ginibus ait. Am̄ dico vob: nescio vos. Hac ꝺ cā te mōeo sorō dilecta mihi: vt sis mente ꝛ corpore v̾go: vt pꝰ hanc vitā merearis collocari in celesti thalamo a Jesu xp̄o celesti spōso. Virginitas nō est iussa: sed admonita: qꝛ nimis est excelsa. Duplicatū est donū v̾ginitatis: qꝛ in hoc

mūdo sollicitudie caret secli: ꝛ in futuro premiū castitatis recipiet. Sine dubio qui casti perseuerāt ꝛ v̾gines angelis ꝺi erūt eq̄les. Virgies credo feliciores eē ī eterna btitudine: Esaia testante qui ait. Hec dicit dominus eunuchis. Dabo eis ī domo mea: ꝛ in muris meis locū: ꝛ nom̄ melius a filijs ꝛ filiabus nom̄ sempiternū dabo eis ꝙ ñ pibit. Oē pctm̄ per pniā recipiet indulgentiā. Virginitas v̾o si labitur. nullo mō reparatur. nā ꝗuis ꝑ pniam recipiat veniā: tñ incorruptiōꝫ nūꝗ recipiet p̾stinā. Soror venerabil̄ nihil valet v̾ginitas carnis: vbi nō est integritas mentis. Virgies ꝺ suis meritis gloriātes: hypocritis ꝯparant̄ qui gliāꝫ

bõi operis foris appetũt q̄ intra ɔsciam hr̄e debuerīt. Hoc est.n.in euã gelio: v̄gines nō hr̄e ole uz in vasis suis.i.nō ser nauerī in ɔsciaz testimo niũ bõi operis: sz i facie glīari apud hoīes: nō in corde apud deuz. Uer ba sũt btī Aug. Nihil prodest v̄ginitas carnis vbi hitat iracũdia men tis. Multũ distat inter puritatē virginalis aīe. nulla ɔtagiōe pollute: ꝛ eam q̄ multoꝝ libidini sabiacuit. Soror vene rabilꝰ. audi btm̄ Hiero. dicentem. Nihil ꝓdest hr̄e carnez virgineın si mente quis nupserit: ni hil etiā ꝓdest corpis vir ginei custodire v̄ginita tez: si oculos a ɔcupiscē tia noluerit refrenare. Uirgitas in corpe nihil ꝓderit si caritas aut hu militas a corde discesse rit. Moneo igr̄ te ho nesta soror in christo vt sis mente ꝛ corpe virgo Moneo etiam te vt ac cipias oleũ bonoꝝ opeꝝ tecũ: atq3 vt ornes lam padē tuā bõis moribus ꝛ illumines eam sacris virtutibꝰ vt cũ clamor factus fuerit ecce spon sus venit exite obuiam ei: possis occurrere iesu xp̄o sponso tuo celesti ꝛ ab eo collocari in celesti thalamo. Amen.

¶ De ɔtinētia.S.xxij.

Soror carissima rogo vt cũ oī de uotione audias admonitōis v̄ba. Tricē nariꝰ numerus p̄mꝰ gra dus est ꝛ significat fede ra nuptiaꝝ: Sexagēna rius numerus secũdus gradꝰ est. ꝛ significat ɔti nentiā viduaꝝ. Cētena

rius numerus terti⁹ gradus ē: q̄ p̄ v̄ginitatis corona v̄ginibus deputat̄. btn̄s Isido. ait. Quidā in iuuētute luxuriose viuentes: in senectute ꝯtinentes fieri volūt: ⁊ tūc volunt castitatem s̄uare qn̄ eos luxuria s̄uos h̄re ꝯtempsit. Tales nō h̄nt premiū q2 nō habuerūt laboris certamen. Eos v̄o expectat glia quibus fuerīt laboriosa certamina. Castitatis .n. fructus est suauitas: Castitas est pulchritudo in violata scōꝝ. Castitas securitas ē mētis ⁊ sanitas corpis. Luxuria carnē d̄bilitat fractāq3 celeriter ducit ad senectutem. Lōga castitas p̄ v̄ginitate reputat̄. Igr̄ soror venerāda amāda est pulchritudo castitatis. Cōtinentes ⁊ caste viuentes, deo in semetipsis preparāt habitaculū. Unde apos̄s. Caste viuentes templū dei sunt: ⁊ sp̄us sanct⁹ habitat in eis. Cōtinentia facit hoiem p̄ximum deo: Ibi habitat deus. vbi permāet ꝯtinentia. Castitas iungit hoiem celo. Castitas p̄ducit hoiem ad regnū. Caste viuentibus p̄mittitur regnum celorum. Caste viuentes habebunt hereditatem in celo. Bona est castitas ꝯiugalis s3 melior est ꝯtinentia vidualis. Optima vero integritas v̄ginalis melior est vidua humilis q̄ virgo superba. melior ē vidua cum hūilitate: q̄ virgo cum superbia. melior ē vidua lugens pctā sua q̄ v̄go iactās semetipsam corā hoibus de v̄ginitate sua. melior est vidua

plorās iniquitates suas q̄ꝑ virgo extollēs semetipsaꝫ de meritis suis. Nō dꝫ virgo gl'iari coraꝫ hoibus de dono sc̄e virginitatis: q2 si hoc fecerit nō hꝫ oleuꝫ secuꝫ: extincta est. n. lāpada sua. Non dꝫ virgo despicer̄ viduas. Uirgo q̄ vult dō placere: nō dꝫ mulieres caste viuentes ꝯtēnere: q2 si hoc fecerit deo displicebit ꝛ sibi nocebit. Uirgo que mulieres caste viuentes ꝛ deo seruientes despicit superbiā facit. Quare? Q2 melior est peccator humilis q̄ꝑ iustus superbus. Tu ergo venerabilis soror nō despicias mulieres que de seculo venerūt. maritos habuerūt. filios genuerūt. q2 si eas despexeris nimis ante deū culpabilis eris. Anna ꝓphetissa maritum habuit: sed tñ de christo ꝓphetauit ꝛ eum videre meruit. Et Maria magdalena secularis fuit sed tñ christum resurgenteꝫ vidit ꝛ apostoloꝝ apostola esse meruit. Honesta virgo ideo hec dixi vt nullo modo despicias ancillas christi que ad seruiendū deo venerūt de vita seculari. Non debes ergo honestas feminas que de seculo ad monasterium venerunt despicere sed honorare quia q̄s deus dignat⁹ est eligere tu non debes contēnere. Moneo ḡ te virgo venerabilis: vt pro amor̄ christi seruias eis ꝛ diligas eas quasi matres. Soror in xp̄o dilectissima ideo debes eis ꝯuire quasi filia q2 deus ꝯuertit eas ad se ō secu

lari vita. Igr̄ deo iniu-
riā facis. si ancillas dei
despicis. Tu vo amabil'
mihi in christo soror nō
dicas ecce ego lignū ari
dū. nō dicas ecce ego ar
bor isructuosa. qr si xp̄z
spōsum tuuz diligis. & ti
mes sicut debes. septez
filios habes. Primus
filius est verecūdia. secū
dus patiētia. tertius so-
brietas. quartus tempe
rantia. quintus caritas.
sextus humilitas. septi-
mus castitas. Ecce ve-
nerabilis soror p grām
spūs sancti sine dolore
ex incorrupto vtero. se-
ptem filios xp̄o peperi-
sti. vt impleatur in te q̄
scriptū ē. Qr sterilis pe
perit septez. itaqz soror
amabilis mihi in xp̄o.
hos filios q̄s Iesu xp̄o
sponso tuo genuisti. dēs
nutrire. fouere. lactare.
reficere ↄfortare. & casti
gare. Nutri eos bonis
moribus. foue eos insi-
nuz intime ↄtemplatio
nis. & da eis mamillas
eterne dulcedinis. Re-
fice eos amore superne
suauitatis & ↄforta eos
pāe vbi celestis. castiga
eos flagellis timoris dī
& māda eis vt nō super
biāt. & vt nō sint leues.
nec transgressores. atqz
vt nūq̄ a te discedant.
nec a te separent̄. Uides
soror dilecta q̄ virgines
p̄ncipalem locū teneāt
in regno dei. & nō imeri
to. Qr ↄtēpserūt pn̄tez
mundū. iō p̄uenerūt ad
celeste regnum ad q̄ te
perducere dignetur ille
in cui⁹ iuicio corpus tu
um & aiaz tuā ↄsecrasti.

De fornicatiōe. c̄. xxiij.

Soror in xp̄o di
lecta mihi mo-

neo te vt cū omni deuo tōe audias hec vba: dñi nr̄i iesu christi. Sint lū bi vr̄i pcincti: ⁊ lucerne ardentes in māib⁹ vr̄is. Lūbos precingimus cū carnis luxuriā per ꝯtinē tiā coartam⁹. Lucernas i māibus tenem⁹: qñ p ximis nr̄is lucis exēpla mōstramus. Fornicatio carnis vt ait btūs Jsid. adulteriū ē. Fornicatio aīe buitus ydoloꝝ ē. pri ma fornicatōis tela ocu loꝝ sūt: scđa vboꝝ: sꝫ q nō capit oculis: pōt resi stere vbis. Ois imūda pollutio: fornicatio dr̄ q̄ uis qsqꝫ diuersa turpi tudis voluptate pstitua tur. ex delectatōe. n. for nicādi vana gignunt fla gitia qb⁹ regnū dī clau ditur: ⁊ hō a deo sepat. inter cetera septē vicia: fornicatio maximuꝫ sce lus ē: qꝛ per carnis im mūdiciā: tēpluꝫ dei vio lat: ⁊ tollens mēbrū xp̄i fac̄ membꝝ meretricis. Igr̄ honesta vgo: si veꝝ est q in te ds viuit: mor tua sit i te. fornicatio: lu xuria inimica est deo: ⁊ pr̄ne benedictiōis: atqꝫ substātie: perditio. For nicatio nō solū maculat corpus sꝫ ⁊ ꝯsciaꝫ. Qui luxuriat: q̄uis videat vi uens: tñ mortu⁹ ē. For nicatores ⁊ adulteros iu dicabit deus. i. dānabit eos audi igitur soror ca rissima bti Jsido. vba. Fornicatiōe coinqnari: deterius est omni pctō: fornicatio maiō est oib⁹ peccatis. fornicatio gra ue pctm̄ ē. fornicatio oīa mala supat: fornicatio grauior est morte. Me lius est mori q̄ fornica ri. Melius est mori q̄

fõnicatõe maculari: me
li⁹ ẽ mori ꝙ̃ ꝑ fõnicatõꝫ
aĩaꝫ perdeř. Luxuria ꝑ
duc̃ hoĩeꝫad pẽaſ iferni
luxuria mergit hoĩeꝫ in
infernũ. Luxuria mittit
hoiem ad tartaꝝ. Ocu
li nuncij ſt fornicatiõis.
Viſio eſt prima occaſio
fornicatiõis. Mens.n.
ꝑ ocl'os capit̃.per ocl'os
intrat ad mentẽ ſagitta
ãoris viſio ocl'oꝝ mittit
ſagittas fornicatiõis in
menteꝫ. Ocul⁹ eſt ꝑ̇ma
ſagitta fornicatõis. Igr̃
amabil' in xp̃o ſorõ: reꝑ̇
me ocl'os tuoſ.ergo ſub
trahe viſuꝫ. nõ defigas
ocl'os tuoſ in ſpẽꝫ carniſ
Nullũ hoĩeꝫ hac inten
tiõe aſpicias vt euꝫ ꝯcu
piſcas: nullũ hoĩeꝫ iõ aſ
picias vt.eũ carnal'r dili
gas: Facieꝫ viri non vi
deas: vt eũ in malo dili
gas. Auerte ocl'os tuoſ
ne videãt vanitateꝫ.pul
chritudineꝫ hoĩs ñ ꝯcu
piſcas. Dic mihi ſoror
venerabil': q̃lis ꝑfectus
i pulchritudine carnis:
Nõne ſic̃ fenũ ſicat̃ hõ
⁊ fugit pulchritudo eiuſ
ſic̃ vmbra: Et qñ morſ
venẽit dic rogo ꝙ̃ta pul
chritudo in corꝑe rema
nebit: Cũ videris totũ
corpus tumidũ eſſe ⁊ in
fetorem ꝯuerſum: nõne
claudes nares tuas: vt
nõ ſuſtineas fetoreꝫ feti
diſſimũ: Dic rogo vbi
tunc pulchritudo vult⁹:
vbi blãda v̇ba q̃ corda
audiẽtiũ molliebãt: vbi
tunc ſmões dulces qui
hoĩes letificabãt: Dic
mihi hõeſta v̇go vbi tũc
erit imoderatus riſus ⁊
iocus turpis: Vbi tunc
vana ⁊ inutilis leticia q̃
in riſuꝫ hoĩes cõmoue-
bat: perijt ad nihilũ de

uenit. Hic fum⁹ euanuit Ista ē ꝯsumatio pl'chri tudinis carnis ⁊ ꝯsuma tio corpis. Cogīce ḡ so ror venerabil' q2 vana ē pulchritudo. Unde e= tiā Salomon ait. Fal lax gratia ⁊vana est pul chritudo. Igitur soror in christo amantissima si pulchritudo carnis va na est: ḡ pl'chritudo car nis putredo ē ⁊ vermis: itaqꝫ si pulchritudo cor poris cinis ⁊ t̄ra est: caue ne ideo homines aspici as: vt eoꝝ pulchritudi= nem cōcupiscas: Qua= re? Quia mundus trā= sit ⁊ ꝯcupiscentia eius. Omne ꝙ in mūdo est: ꝯcupiscentia carnis est: aut ꝯcupiscentia oculo= ruꝫ: aut supbia vite. de spiciendus ḡ est mund⁹ ꝓpter xp̄ꝫ cuꝫ omnibus q̄ in eo sunt. Tu vo hōe sta virgo que ꝓpter chri stum relinquisti seculuꝫ non debes letari in pul chritudine hominum. Te ergo moneo sorō in christo dilecta vt iesum xp̄m sponsum tuum di ligas super omnia: vt cū eo regnare possis in ce= lesti curia. Certe si plus delectat mentem ꝯcupi scentia fornicationis: q̄ꝫ amor castitatis: adhuc petm̄ regnat in homine Sed si magis delectat menteꝫ pulchritudo ca stitatis: quaꝫ turpitudo fornicationis: iam nō re gnat peccatum in homi ne: sed regnat iusticia. Quāuis homo sit ca= stus in corpore tamen si luxuriosus est in mente peccatum regnat in cor de ei⁹. fornicatio cordis est ydoloꝝ suitus. Est ⁊ alia fornicatio spūalis

de q̄ dn̄s ait. Qui vide rit mulierē ad ↄcupiscē dā eā: iā mecat⁹ est in cōde suo: maxīe per car nis luxuriā: hoīes subij ciunt diabolo: q̄ꝑ per ce tera vitia. Castitas est pulchritudo aīe: ꝑ hāc ṽtutē coeq̄tur hō meri- tis angelorꝫ. Soror in xp̄o amabilis crede mi hi: q2 m̄lti per incuriam oculorꝫ inciderīt in peri culū aīarꝫ suarꝫ. ¶ In terrogatio. ¶ Fratr̄ di- lecte dic mihi si aliquē hoīem nr̄i per visionē ocl̄orꝫ deceptū? ¶ Re sponsio. ¶ O soror, ve nerabil': q̄ꝑ multos scio per visū esse deceptos ꝛ in laqueū diaboli mis sos: Tn̄ ex hijs quos au diui aliq̄s dicā tibi. Di na filia Jacob egressa ē vt videret mulieres re- giōis illius: ꝛ adamauit eam: sichē atq3 rapuit ꝛ ṽginitatē illius turpit̄ corrupit. Et sic misera puella q2 incaute vidit q̄ꝑ videre nō debuit: ho nestatē ac ṽginitatē suā perdidit. Dauid etiā q̄ dā die stans in solario domus sue vidit mulie rē ꝛ adamauit eā ꝑ cu ius amore ↄmisit adul- teriū ꝛ homicidiū: ꝛ sic deceptus: fact⁹ est sue le gis reus: Et q2 vidit in caute: q̄ꝑ nō debuit vide re: ↄxit maculā oī tp̄e vi te sue. Fortissimus Sā son descendit i regionē philistinorū: ꝛ vidit ibi mulierē atq3 adamauit ꝛ in gremio illius dormi uit: illa ṽo cries capitis eius rasit: ꝛ tradidit eū in māib⁹ inimicorꝫ eius qui statī ocl̄os eius erue rūt: ꝛ sic mis̄ q2 vidit q̄ꝑ videre nō debuit: ocl̄os

perdidit: ꝛ in periculuꝫ corpis icidit. Cogisce ergo soror dilecta: ꝙ multi ꝑ visionez oculoꝝ incide- rūt in periculū corpoꝝ ꝛ aiaꝝ suaꝝ. Moneo ergo te soror in xp̄o aiabilis: vt facias pactuꝫ cū oculis tuis: ne incaute videas ꝙ videre nō debes. Caue etiā ne morſ intret ꝑ feneſtrā oclo͡ꝝ tuoꝝ ad aiaꝫ tuā. Itaqꝫ soror in xp̄o dilectiſſima: ſicͭ iaꝫ ſupius dixi tibi, ſi te caro tua adhuc impugnat ſi te adhuc luxuria temptat: ſi te adhuc libido inuitat: ſi adhuc mēoria fornicationis te cruciat: memoriā mortis tue tibi obijce. Finē vite tue añ ocl͡os adhibe diē exitus tui ꝑpōe tibi. Pre pone tibi futura tormīta futuꝝ iudiciuꝫ q̄tidie cogita v̄ſetur ante oculos tuos imago futuri iudicij. Reduc ad me mēo- riā tuā horribileſ penaſ inferni. Ardor gehēne extinguat in te ardoreꝫ luxurie. recordatio etn̄i iudicij excludat ardorē corpis tui. Flāma inferni iextinguibil͛: repellat a te memoriā fornicationis. Maior ardor mi- norē ardorē ſupet. Maior ardor minoreꝫ ardoreꝫ vincat. Stridor flā- maꝝ horribilis: ãoreni depellat libidis. Sicut clauꝰ clauū expellit. ita ſepe ardor gehēne imittit foraſ ardorē luxurie. Soror venerabil͛ oipotenteꝫ deuꝫ dep̄cor: vt det tibi verā caſtitatem mentis ꝛ corpis. amen.

De abſtinētia. ſ. xxiiij.

Hoc eſt perfectū ieiuniū ꝙdo nr̄ hō exterior ieiu

nat:interiō ꝺo orat: oīo per ieiuniū̄ facili⁹ penetrat celū̄: per ieiuniuꝫ ⁊ oīonez mens hoiſ ꝯiungiť āgelis ⁊ copulať ꝺo: ieiunia fōcia arma sunt adūſus temptatiōes demonioꝝ. per ieiuniuꝫ ⁊ oīones vincunť demōeſ Soror in xp̄o dilecta: vis ſcire per ꝙ magis luxuria reſtringiť. Frr̄ mi volo:atqꝫ vt illud mihi oſtendas rogo. Audi ꝙ amabilſ ſorō in xp̄o. per ieianiuꝫ fornicatio ſeparať: per ieiuniuꝫ luxuria reſtringiť Remota ſaturitate n̄ dn̄atur luxuria: Abſtinentia carnez ſuperat: abſtinentia luxuriā refrenat: abſtinentia frāgit motuꝫ libidinis: abſtinentia diſſoluit vtutez fornicatiōis. p famē ⁊ ſitiꝫ. luxuria deſtruiť. fameſ ⁊ ſitis luxuriā vincunť. Mens multitudine ciboꝝ laſſata. perdit vigorez oīonis. q̄lis eſt caro q̄ n̄ pcipit diu cibū̄ taliſ eſt. aīa q̄ aſſidue nō paſciť v̄bo dī. Hieronymuſ ſic ait. Ieiunia moderata dn̄t eē. ne nimis debilitent ſtomachū̄ qr modicus ⁊ temperatus cibus corpori ⁊ anime ē vtiliſ. Pinguis venter nō gignit ſubtilez ſenſū̄ Mlto meliuſ eſt q̄tidie paꝝ ſumer̄ ꝙ raro ſatis cōedere. parcus cibus ⁊ vent̄ ſp eſuriens triduanis p̄ferť ieiunijs. Ille bene ieiunat. q ab oīb⁹ vitijs declinat. Meliō eſt abſtinentia vitioꝝ ꝙ ciboꝝ. Nō eſt reputata abſtinentia: Ubi fuerit ventris ſatietaſ ſubſecuta. Et btū̄s Iſido. Tota die epulas in cogitatōe ruminat. q ad explēdā gulā veſper̄ ſibi delicias preparat. Uenter

vacuus in orõne vigilar facit. Nã q repletus est infert sõnuz grauissimũ. Nõ bñ vigilar possim⁹ qñ vent nr cibis ẽ repletus. Soror venerabilis aridũ porta corpus tuum ꝓpter desideriũ celestis rgni. vt impleas qd scriptuz est in psal. Sitiuit aia deuz ꝙ mltiplicit ꝛ caro mea. Caro.n.tunc deuz sitit qñ p ieiuniuz abstinet ꝛ arescit. Soror õ in xpo amabilis crede mihi qꝛ si in hac vita perfecte deuz esurieris ꝛ sitieris ex eo i celesti pãia saciaberis. Abstinentia viuificat ꝛ occidit. viuificat animã ꝛ occidit corpus. Abstinentia edificat in anima vtutes ꝛ destruit vitia corpis. Oi studio debẽus despicer gulã ciboꝝ. Spernẽda est ꝯcupiscentia escaꝝ. Cauenda est cura ventris ꝙdo venter imoderate reficitur corp⁹ ad luxuriã excitat. Nõ debemus cõedere vt venter impleat: sꝫ vt corpus sustentetur vbi vent est cibis repletus ibi est ignis luxurie succensus. Corpus aũt qd abstinentia frangit. ignis luxurie nõ exurit. Ille purpuratus diues q qtidie epulabat splendide: qꝛ abstiner a cibis in hoc seclo noluit. iõ inter flãmas positus gutã aque ꝗsiuit nec acciper meruit. Sicut per abstinentiã oẽs vtutes spũales radicãtur atqꝫ edificãtur in aia. ita ꝛ per sacietatez ciboꝝ oia vitia nutriũt ꝛ ꝯfortãt i corpe nõ põt qsꝙ accipe perfectiõz vtutuz nisi ꝓus domuerit in se vẽtris gulã iõ tres pueri in caminũ

ignis nõ arserunt q2 ab
stinentes fuerũt. Daniel
etiaʒ idõ liberatus est de
ore leonuʒ. q2 suauit in
se abstinentiam ciborũ.
Nemo põt a semetipõ
tentatiões demonũ ex
pellerẽ nisi refrenauerit
i se apetitũ gule. ¶ In
terroga. ¶ Frat carissi
me rogo te vt dicas mi
bi qualiter debeo casti=
gare corp⁹ meũ per ab
stinentiã. ¶ Respõsio.
¶ Soror dilecta sic de
bes nutrire corpus tuuʒ
vt nõ superbiat. et iteꝝ
sic debes illud reꝓmerẽ
vt nõ cadat. sic. n. debes
reficerẽ carneʒ tuã vt ser
uiat. Et sic eã debes ca
stigare per abstinentiaʒ
vt nõ pereat. si carnem
tuã supra modũ affligis
ciuem tuuʒ occidis. Et
iteꝝ si eã pluſq̃ oʒ refi=
cis inimicuʒ tuũ nutris.

carissima soror mea hoc
debes semper obseruare
in oĩ abstinentia vt non
occidas carneʒ tuã sʒ vi
tia. Igr̃ soror mihi i xp̃o
amãtissima per abstinẽ
tiã corpus tuuʒ castiga.
Jeiuna ⁊ abstie a cibis.
Palida gere ora ⁊ nõ
rubea: facies tua nõ sit
rubicunda sed pallida.
Ariduʒ porta corp⁹ tu=
uʒ ⁊ nõ crassuʒ: nõ sit cõ
pus tuũ crassuʒ sʒ siccũ.
Nõ nutrias carneʒ tuã
ẽmibus. ita mãduca vt
sp̃ exurias. ita cõede vt
semper hẽas famẽ. venẽ
tuus nũq̃ ipleat cibis.
Esuri ⁊ siti abstie ⁊ are
sce. Crede mihi soror ve
nerabilis q2 tentatiões
vincere nõ poteris nisi
corpus tuuʒ per abstinẽ
tiã castigaueris. per cibuʒ
⁊ potuʒ crescit luxuria.
ciboꝝ saturitas suscitat

luxuriaȝ carnis: luxuria semper est adiūcta satu ritati. Frig⁹ vigiliaꝝ ex tiguit luxurie ardorem. Maligni spūs ibi ma- gis intrāt vbi plūs escā ꝛ potū vident. Soror in xp̄o amabil' sic iā dixi ti bi: si pfecte vis tētatiōes fuger carnis abstine nō solū a cibis ſ etiā ab oī bus seculi delectatōib⁹ vt p⁹ hāc vitā in celo le tari possis cuȝ angelis.

De ebrietate S. xxv.

Soror carissima mīa audi dñi nr̄i iesu xp̄i v̄ba attē dite ne corda vr̄a grauē tur crapula ꝛ ebrietate. Pau. ēt apo. castigādo suos discipulos ait. No lite inebriari uino in q̄ ē luxuria. Et salomō ait. luxuriosa res est vinū: ꝛ tumltuosa ebrietas. ne intuearis vinū qn̄ flaue scit nec cū splenduerit ī vitro color eius. Ingre dit. n. blāde: ſ in nouis simo mordebit vt colu- ber: ꝛ q̄si s̄pens venenū effundit. nullū secretuȝ est: vbi regnat ebrietas. Multos exterminauit vinū: ꝛ pduxit eos ad pi culū corpoꝝ ꝛ aiaꝝ. Vi nuȝ ī iocūditate creatū est: nō inebrietate. Vbi cūq; saturitas abunda- uit: ibi luxuria dn̄abit. Ventreȝ distentū cibis ꝛ vini potatiōib⁹ irriga tuȝ voluntas luxurie se quit. Ebrietas corp⁹ de bilitat: animaȝ illaq̄at. Ebrietas generat ptur batiōȝ mētis. Ebrietas auget furorē cōdis. ebri etas nutrit flāmā forni- catiōis. ebrietas ita alie nat mēteȝ: vt hō nesciat semetip̄ȝ. Hō ebri⁹: ita est a semetip̄o alien⁹: vt

nesciat vbi sit: plerisqꝫ laus est mltuꝫ bibere ⁊ nō inebriari. q̄s ꝓpheta increpat dicens. Ue qui potentes estis ad biben dū viuū: ⁊ viri fortes ad miscendā ebrietatē: Et iteꝝ. Ueh q cū surgitis mane ad ebrietatē sectā dā ⁊ potādū vsqꝫ ad ve spaꝫ: vt vino estuetis: ēt Joel ꝓpheta clamat di cens. Expgiscimi ebrij ⁊ flete ⁊vlulate oēs q bi bitis vinū in dulcedine. Nō diē qui bibitis vi nuꝫ in necessitate: sꝫ qui bibitis vinū in dulcedie hoc est in delectatione. Ebrietas mōtale crimē est. Ebrietas graue pec catū est. Ebrietas inter hōicidia ⁊ adlteria atqꝫ fornicatiōes reputatur. Ebrietas eijcit hoieꝫ a regno dei. Ebrietas ex pellit hoieꝫ a paradiso. Ebrietas demergit ho mineꝫ in infernū. Noe bibit vinuꝫ ⁊ virilia q̄ p sexcentos ānos celaue rat nudauit: ēt Loth vi no inebriatus: dormiuit cuꝫ filiab⁹ suis: nec tam̄ pctm̄ sensit qꝛ alienatus a semetipso fuit. cogita ḡ soror dilecta quāta sit detestāda ⁊ fugienda e brietas ab omnib⁹ fuis di. ¶ Interro. ¶ Frat mi est pctm̄ bibeř vinū? ¶ Respon. ¶ Uene rabilis sorō: nō est pctm̄ bibere vinū tempatū. i. cuꝫ sobrietate: sic. n. ait pau. apo. Timotheo di scipulo suo. Modicū vi nuꝫ bibe: ꝓpter stōachū ⁊ frequētes infirmitates tuas. Audi ēt qd Salo mō dicat. Uinū cū men sura potatuꝫ: sanitas est aīe ⁊ corpis. Uinū intē peratū venenuꝫ est. Ui

nuz sine mensura supat mentez. Per mltuz vi nuz ẽuatur mens:per vi num luxuria crescit:per vinuz luxuria excitatur per mltuz vinũ luxuria excitatur:per mltuz vi-nuz luxuria nutrit. Ui-num.n.nobis deus ad letitiaz cordis dedit:nõ ad ebrietatez donauit. Igr̃ honesta ṽgo:biba-mus nõ quãtũ gula q̃rit sȝ ꝗtũ necessitas reqrit. Caueamus igr̃ ne illud qd ds ad medelaz nob corpis tribuit vitio gule deputem⁹ caueam⁹ ne vinũ qd ds nob dedit ad salutẽ corpoꝶ i vsuz ver tam⁹ vitioꝶ. Caueam⁹ ne medicinã carnis i vi tiuz ꝯuertamus ebrieta tis. Mlti per vinũ a de mõibus capti sũt. Nec est aliud ebrietas ꝙ mãi festissimus demõ. Tu ꝙ soror in xp̃o amabilr bi-be vinuz tẽpatũ ⁊ erit ti bi sanitas corporis ⁊ le titiã mentis.bibe vinuz cuz sobrietate:⁊ auferet a te pigritiã atqȝ desidi aȝ ⁊ in dei suitio te faci et solicitã atqȝ deuotã. q̃re:qr vinũ tẽpate po-tatũ facit hoiem ad oõ nẽ sollicitum:⁊ in di sui tio acutũ. Igr̃ soror ca-rissima si me q̃si frẽz tu uȝ audieris:⁊ hec oĩa sicͭ dixi feceris sapiẽs eris.

De pctõ.s.xxvi.

S Oror carissima audi dñm i euã. dicentẽ:ois q facit pctm̃ suus est pcti. Duobus mõis ꝯmittitur pctm̃.i. aut ãore cupiditatis aut metu timoris: vȝ dum hõvult hr̃e qd ꝯcupiscit vel cum timet ne incur rat malũ quod metuit. q̃ttuor mõis ꝯmittitur

pctm̄ in corde: q̄ttuor ēt modis perpetrař i ope. Cōmittiř pctm̄ in cōde suggestiōe demonū delectatiōe carnis ꝯsensione mentis: defensiōe ellatōis. Cōmittiř etiā in ope aliqñ latent: aliqñ publice: aliqñ ꝯsuetudine aliqñ ꝺ̄spatōe. istis ḡ modis ꝛ corde peccamꝰ ꝛ operř ꝑpetramꝰ pctm̄. Tribus modis pctm̄ cōmittiř vz per ignorātiā: ꝛ per infirmitatē: ac per industriā. i. scienter. per ignorātiā peccauit Eua in paradiso. sič ait apl's. Uir nō ē seductꝰ sȝ mulier fuit seducta: ḡ Adā peccauit per industriaȝ. Eua v̊o per ignorātiaȝ. Qui v̊o decipiř ignorat qd ꝯsentiat. per infirmitatē peccauit petrus: qñ per timorē ancille xp̄m negauit. Grauius ē peccare per infirmitateȝ q̄ꝑ per ignorantiā. sȝ mľto est grauius peccař per industriā q̄ꝑ per infirmitateȝ. Grauius ēt peccat qui in publico deliquit. q̄ꝑ qui abscōdito. duplicit peccat qui in publico peccat. qꝛ ꝛ peccat. ꝛ aliis peccař demōstrat. iā q̄dā pars iustitie ē hoīeȝ suā iniq̄tateȝ cognoscer ꝛ de pctis ꝓprijs i semetipso verecūdiā hr̄e. melius est hoīeȝ nō peccař ꝓpter āmoreȝ dī q̄ꝑ ꝑꝑ timoreȝ inferni. melius est ēt nō peccare q̄ꝑ pctm̄ emēdare. Oīs peccās superbus est. Faciens. n. vetita ꝯtēnit diuina p̄cepta Audi ḡ soror carissima q̄ dico audi q̄ mōeo per vnū malū pereūt mľta bōa. Custodi ḡ aīaȝ tuā a pctō. qui in vno peccauit factus est oīum reus.

per vnū pctm̄ mlte iusti tie perūt. Nō declines cor tuuz in hoc ꝙ delectaẛ corpus. nō des aiaz tuā in ꝑtāte carnis. non ꝯsentias carnali delectatiōi. Soror venerabil' si ꝓm carnez vixeris morieris. Mūda ḡ ꝯsciaz tuā ab oi pctō. sit mens tua pura. sit etiā corpus tuū ab oi iniqtate purgatuz sit corpus tuū imaculatū. Macula pcti in corde tuo nō remaneat. nō pōt corpus corrūpi nisi ꝑus corrupt⁹ fuerit aius. Si aia labiẛ stati corp⁹ ad peccanduz paratū ē. Aia precedit carnez. in crimine: aia ꝑma vadit ad peccādū. Nihil pōt corpus facere nisi ꝙ voluerit aius. mūda ḡ cor tuuz ab iniqtate ⁊ caro tua nō peccabit. ¶ Interroga. ¶ Fraẛ mi rogo vt dicas mihi si aia hois pctōris ē feda ⁊ nigra vl' si aia iusti hois ē pulchra aut formosa.

¶ Respō. ¶ Soror in xp̄o dilecta. Tria sūt in hoc mūdo nigriora ⁊ dēteriora oi malo. vz aia pctōris ꝑseuerās i pctō q̄ ē plus nigra q̄ꝫ cōuus. ⁊ mali āgeli q eā rapiūt in die mortis eius. ⁊ infernus in q̄ iactaẛ. nō sūt peiora vel nigriora his tribus i hoc mūdo. iteꝫ tria sunt quibus nō sūt meliora. aia vz iusti hominis perseuerās bōis operibus q̄ est pulchra sic sol ⁊ sācti āgeli q eaz suscipiūt i die mōtis sue ⁊ paradisus in q̄ colloca tur. His tribus nō sunt meliora i creaturis. Angeli scti ꝑsētāt aiaz iusti hois añ deuz dicentes. Ecce quē elegisti dñe ⁊

assumpsisti sp hitabit in atris tuis. Sororo in xpo amabil: si mentē tuā ab oi iniqtate mūdauis ⁊ i huitio dei sic ꝑmisisti p seuerauis sin̄ dubitatōe in celesti thalāo cū iesu xpo spōso tuo letabis.

¶ De ꝯfessione pctōꝝ ⁊ pnia. k. xxvij.

t Unc hō incipit esse iustus qn̄ de pctis suis ꝓrijs incipit accusar̄ seipz: vn̄ scriptū ē. Iust⁹ in ꝑncipio accusatō est sui. Nihil āt peius ꝙ culpā coḡscer̄ nec deflere. Ois pctōr duobus modis dz fler̄ pctā sua. Unū qr p negligentiā bonuz nō fecit: alteꝝ ꝙ per audaciā malū cōmisit. Bonū ꝙ debuit facere nō fec̄: ⁊ malū ꝙ nō debuit facere fec̄. Ille hō digne agit pniaz: q ꝑterita pctā plangit: ⁊ iteꝝ plāgenda nō cōmittit. Nā q plāgit pctm̄ ⁊ iteꝝ fac̄ pctm̄: q̄si siquis lauet laterē crudū: q̄ ꝙ to āplius lauerit: tanto āplius faciet lutuz. si qn̄ hō peccare pōt penitet: ⁊ vitā suaz viuens ab oī crimine corrigit: sine dubitatiōe quādo ei mors aduenerit ad eṫnaz ꝑueniet requiē. Qui āt male viuit: ⁊ in mōte pniaz agit: sic dānatio illius ē incerta: ita ⁊ rēissio illi⁹ est dubia. Qui ḡ secur⁹ cupit eē in mōte de indlgentia in sanitate pniaz agat: ⁊ in sanitate pctā sua lugeat. Igr̄ qr mihatio dī oculta est: sine intmissiōe fler̄ necesse ē. soror carissima audi beati Isid. v̄ba. Nō oz penitentez de pctis suis hr̄e securitatez: q̄re? qr securitas negligentiā parit.

Negligentia vero sepe hoiez incantuz ad ṗora pctã reducit. Nũc g̃ soror carissima: accipe ↄsiliuz meuz ⁊ dũ potes vitã tuã emenda. Dũ ds dat tibi licẽtiã pctã tua mãifesta. Duz dat tibi spacium pctã tua plora. Duz potes penite. duz potes pctã tua cõfitere. dũ adhuc viuis pctã tua luge moriẽtiuz vocatio tua sit emendatio. Dũ potes mala q̃ fecisti emẽda. dũ potes a pctõ ⁊ vitio te ẜtrahe. duz tp̄s ẽ clama ad deuz ꝓ te. dũ adhuc viuis in corpe: tibi ĩdulgẽtiã pctõꝝ tuoꝝ acquire. Priusq̄ꝫ dies mortis adueniat tibi penitentiã age. ãteq̃ꝫ puteus te absorbeat penite ṗusquã infernꝰ te rapiat Pctã tua luge ṗusquã in ꝓfundũ inferni dmergaris. negligentias tuas plange. Ubi iam nõ est locus indulgentie vbi iã nõ est penitendi licẽtia. Ubi iam nõ est licentia emendationis. vbi iam nõ est locus ↄfessionis. quare: qr in inferno nulla ẽ redemptio. quãuis sis peccatrix tamen per pniam habebis veniaꝫ. Nulla tam grauis est culpa. q̃ per penitentiaꝫ non habeat veniã. Desperatio auget peccatuꝫ desperatio maiõ ẽ oibꝰ pctis. despatio peiõ ẽ oi pctõ. Igr̃ soror dilecta: certissime crede. qr est spes in confessione. nullo modo dubites. nullo modo de misericordia dei desperes. Habeto fiduciaꝫ in ↄfessione. de bõitate dei nõ dubites.

Fr̃ carissime bñ dicis. bonũ das mihi ↄsiliũ.

¶ Confessio.

b Heu me peccatrix: heu me misera: in tãtis pctis in tãtis criminibus in tãtis negligentijs cecidi: qd pmũ plãgã: qd pmũ plorez: qd pmũ lugeaz. Ego misera q̃ luctũ pmuz sũmã. Ego idigna q̃s lachrymas pus fundaz. memoria nõ sufficit referre: gesta tantoꝝ criminũ. O lachryme vbi vos subtraxistis: o lachrie vbi estis: vbi estis fontes lachrymaꝝ mouemi obsecro ad fletũ meũ: fontes lachriaꝝ fluite sr faciez meã rigate maxillas meas. date mihi plãtũ amaꝝ sucurre mihi ds meus anteq̃ moriar: ãteq̃ mors me pueniat: añq̃ me ifern9 rapiat: anteq̃ me flãma ꝯburrat: ãteq̃ me tenebre inuoluãt. Subueni mihi ds meus pusq̃ ad tormenta pueniã: pusq̃ me deuoret ignis gehẽne pusquã sine termino crucier i inferno. Deus meus qd faciã: cũ venerit tremẽdũ iudiciũ tuũ? Quid rñdebo cũ venerit examẽ iudicij tui? qd dicã ego misera ⁊ peccatrix cũ presentata fuero ante tribunal Christi? ve diei illi in q̃ peccaui: ve diei illi qñ malũ feci: ve diei illi qñ trãsgressa sũ pcepta dei. Utinaz nõ illuxisset sol sup me. Utinaz nõ fuisset ortus sol sup me. O dies detestãda: o dies abhominãda. o dies penitus nõ nominãda q̃ me in hoc seculo ptulit: q̃ mihi claustra ventris apuit. melius mihi fuerat nõ eẽ in hoc seclo natã q̃ i inferno perpetuo cruciataz:

melius mihi fuerat nõ esse genitã: q̃ pati etnas penas. melius mihi fuerat nõ eẽ genitã q̃ ppeti flãmas inferni. meli⁹ mihi fuerat nõ esse genitã: q̃ pati etnas penas gehẽne. Satis mihi fuerat melius nõ esse i hoc mundo pcreatã: q̃ pati eterna mala: flete super me celum ⁊ tra: plorate me oẽs creature. Et q̃ potestis sensuz vite hře: lachrymas efundite super me. peccaui .n. grauiter: peccaui infeliciter peccaui miserabilit̃ innumerabilia sũt pctã mea vt bene viuerez vltro pmisi sz bõa q̃ pmisi nũq̃ fuaui: semp ad pctm̃ meũ redij: semper pctã mea multiplicaui semp delicta m̃a iteraui. Nũq̃ in melius mores mutaui. A malis factis nũq̃ cessaui. Orate p me vñz viri sci: intercedite p me ad dñm oẽs scti. Oẽs scti chori iustoꝶ intercedite p me. Si forte misereatur mihi ds: si forte deleat pctã mea si forte iniqtates meas auferat. O misa anima mea quis miserebit̃ tui? quis ↄsolabitur te? o aĩa misera o aĩa qs dabit lamẽtũ p te: vbi es custos boiũz? vbi es r̃demptor aĩaꝶ? vbi es pastõ bõe? Cur despexisti me: cur auertisti faciẽ tuã a me. Deus me⁹ nõ me obliuiscaris in finẽ. Nõ me deleras in perpetuũ: nõ me deleras in ptãte demonuz: peccatrix suz: indigna suz: tñ ad te deuz meũ ↄfugio. Tu clemẽs tu pius tu multe misera tõis. Nulluz spnis nulluz detestaris: nulluz re

cusas a mīa. Dñe oñde in me mīam tuā. Obse cro dñe vt nō deneges mihi ꝙ misericorditer mltis dedisti. Scelera mea non defendo: pctā mā nō abscōdo. Displi cet mihi malum ꝙ feci: Ego misa peccaui. Er rorē meū ↄfiteor. culpā meā māifesto: iniquita- tez meā coḡsco. peccaui dñs miserere mei. peccaui dñs meus ꝓpitius esto mi hi peccatrici. parce mal' meis: iḡsce pctis meis: indulge criminibus meis. Dñe si iniquitates obs uaueris: dñe qs sustine- bit. Nullus ad examē tuū nec iustitia iusti secu ra erit qs. n. iustus q se audeat dicer̄ sine pctō? Null⁹ hō est sine pctō. Nemo est mūd⁹ a deli cto: nēo est mūd⁹ i ↄspe ctu tuo ecce int̄ scōs nēo

ē imaculat⁹: ecce q sui e rūt dō nō fuer̄t stabiles ⁊ in āgelis inuenta ē ini quitas. Stelle non sunt munde corāte. Celi nō st mūdi in ↄspectu tuo. si igr̄ nēo in ↄspectu tuo est scūs: nemo imacula tus: q̄to magis ego pec catrix ⁊ putredo ac ver- mis filia hoīum q̄ bibi i iniqtates q̄si aq̄s: ⁊ mul tiplicaui pctā mea. q̄ se deo in puluer̄: q̄ bito in domo lutea: q̄ t̄renū ha beo fūdamtū. de⁹ ꝗ me⁹ porrige dexterā tuā mi hi peccatrici. Mēorare obsecro dñe que sit mā substātia. Memto dñe q2 t̄ra sum. Memto q2 cinis ⁊ puluis suz. Me dicinā q̄ saner tribue. Medicinā q̄ curer ipē- de. Ego misa cecidi in foueā pctōꝝ meoꝝ. ego indigna cecidi in ꝓfun-

dū inferni. Deus meus libera aiaꝫ meā captiuā ab iferno: Nō ꝯcludat me ꝓfundū: nō absorbeat me infernus. non vrgeat sup me pute⁹ os suuꝫ. Abyssus nō ꝺneget mihi exitū. Ecce dies timend⁹ iā iminet iā venit vltima dies iā ꝓpe ē dies mortis. Nihil sup est mihi nisi tumul⁹: nihil nisi sepulchruꝫ. parce mihi dñe antequā vadā ad t̃ram tenebrosaꝫ Subueni mihi ꝺs me⁹ ꝓusꝗ vadā ad terrā miserie ⁊ tenebraꝝ. Redēptor aiaꝝ succurre mihi antequaꝫ moriar: solue vincula pctōꝝ meoꝝ: ꝓusꝗ ad morteꝫ ꝑueniā:

¶ Soror mihi in xp̄o dilecta: ꝺs misereat̃ tui: ⁊ dimittat tibi oia pctā tua. Deus tribuat tibi indulgentiaꝫ tuoꝝ delictoꝝ. Deus indulgeat tibi quicquid peccasti: ꝺs te lauet ab oi pctō. Age itaqꝫ iā vt opꝫ ꝓpone in cōde tuo vt āpli⁹ nō pecces. Statue in cōde tuo vt āplius maluꝫ nō facias. Caue clpas tuas iterare. Nō te polluas p⁹ peccatuꝫ: p⁹ luctuꝫ penitentie nō redeas ad peccatum. Non iterum facias: ꝙ iteruꝫ plangas. Non est penitens sed irrisor: qui adhuc agit vnde peniteat. Non videtur deum deprecari humilis: sed subsanare supbis. Qui adhuc malum agit: vnde iam penitentiam accepit. Vnde ⁊ beatus Isidorus ait: Inanis est pnia quā seqns coinquinat culpa Et iteꝝ: iteratum vulnus tardius sanat̃. Frequent̃ peccans ⁊ lugens

vix merer veniaz. Esto igr ꝯfirmata in pnia: vitã bonã q̃ cepesti tener nõ deseras. Salus per uerãtibus ꝓmittitur. p̃miũ pseuerãtibus dat. Unõ di beati qui custodiunt iudiciuz: ⁊ faciunt iusticiã in oi tpe. et iteꝝ. Qui perseuerabit, vsqꝫ in finez hic saluus erit. Honesta vgo moneo te vt semper põtes verecũdiã in vultu: de recordatiõe pcti: porta pudorez in facie de mẽoria delicti. ꝓpter verecũdiã pcti oclos tuos leuare erubesce: ambula deposita facie mesto ore ⁊ cede abiectu vultu. ciliciũ ⁊ cinis inuoluãt mẽbra tua: ciliciuz operiat corpus tuũ. terra sit tibi cubile. stratus sit tibi humus. puluis es in puluerez sede. Cinis es i cinerez viue.

Esto semper plãgens: semper merens: sp suspiria cõdis emittens: sp sit ꝯpunctio in corde tuo. Sit lamtuz i tuo pectore sint gemit⁹ in tuo corde. Freq̃nter lachrime fluãt ab oclis tuis. semp esto parata ad lachrias. Uenerabilis vgo crede mihi: qꝛ nũq̃ hui dei in hac vita dñt esse securi: q̃uis sint iusti. Serui di semp dñt vigilar ⁊ pctã sua cũ lachrymis ad memoriã reducere. Unde in laudib⁹ spõsi. s. xp̃i in cãticis cãticoꝝ di. Come eius st elate palmaꝝ nigre q̃si coruus. Quid per comas xp̃i intelligimus: nisi fideles hoies: q dum fidem sancte trinitatis in mente custodiunt ⁊ deo adherẽtes: q̃ credunt faciunt: q̃si i capite pendẽtes illi bono

rez ꝯfert. ¶Palma aūt valō in altuз crescendo ꝓficit ꝛ victoriam sua significatōe ṗtēdit. come ğ xp̄i sicut elate palmarū sīt qꝛ electi q̄qз dum semper ad alta v̄tutum se efferūt per dei grām qn̄qз ad victoriā perducunt. ¶Nigre āt sunt sic̄ coruus: qꝛ q̄uis v̄tutibꝰ in celū se erigāt: semper tn̄ pctōꝛes se eē cog̃scūt. sic ꝛ tu soroꝛ mihi i xp̄o amātissima: q̄uis bene ꝛ r̄ligiose viuas: q̄uis iuste ꝛ deuote deo s̄uias: te tn̄ moneo vt nūq̄ deseras lachꝛymas. si igr̄ vis abluere pctōꝝ tuoꝝ maculas: semper dilige lachꝛīas. dl̄ces tibi sint lachꝛie. delectet te semper plāctus ꝛ luctus: nūq̄ deseras plāctuз ꝛ luctuз tāto esto ꝓna ad lamenta: quāto fuisti ꝓna ad culpā. Quāta fuit tibi intentio ad peccāduз tāta sit ad penitenduз deuotio. Scd̄з firmitateз adhibenda est medicia q̃uia pctā: grādia lamēta desiderāt. Soroꝛ venerabil̄: ipse te adiuuar̄ ꝛ ꝯsolari dignet̄ in hac p̄nti vita: quē āgeli adorāt in celesti curia. Am̄.

De ꝯmuniōe. s̄. xxviij.

Quicūqз manducauit paneз: ꝛ biberit caliceз dn̄i idigne: reus erit coꝛpis ꝛ sanguis dn̄i. i. pctm̄ ꝛ maculaз ꝯtrahet sibi: q̄reꝰ qꝛ ad bonū male accedit. ꝓbet āt se ip̄з hō: ꝛ sic de pane illo edat ꝛ de calice bibat. Ac si diceret: vnusquisqз ꝯsideret vitā suā: ꝛ emundet coꝛ suuз ab omni malicia: vt digne possit accedere ad tā magnum sa-

eramitũz. Quicunqz.n. corpus ⁊ sanguinez dñi mãducat ⁊ bibit idigne iudiciũz sibi mãducat ⁊ bibit.s.cãm sue dãnatio nis. Unõ ẽt btũs Jsid. ait. Qui in ecclesia sce- lerate viuũt:⁊ ꝯmunica re nõ desinunt putãtes se tali ꝯmuniõe a pecca tis posse mũdari: sciant hi tales ad emundatõz sibi nõ ꝓficere: dicẽte ꝓ pheta. Quid est ꝙ dile tus meus in domo mea fec̃ scelera multa? nũq̃z carnes sancte auferent a te malicias tuas? qui g̃ corpus xp̃i vult accipe: ꝑus studeat in xp̃i fide ⁊ dilectiõe maneř. Hic ẽ ꝙ ait dñs in euã. Qui mãducat carnez meã ⁊ bibit sanguinez meũ in me manet ⁊ ego in eo. Ac si diceret. Jlle i me manet:qui in bonis opi

bus voluntataz meã im plet. Aliogn nisi ꝑus in me maneat ꝑ fidez ⁊ bo nã oꝑatiõz: ⁊ ego in eo. carnẽ meã mãducař nõ põt:nec sanguinẽ biběř qd est g̃ ꝙ mãducãt ho mines? Ecce omnes fre quenter sacřa altaris ꝑ cipiunt: percipiunt pla- ne:sed alius carnez xp̃i spũalit̃ manducat:⁊ san guinẽ bibit. Ali⁹ vo nõ: sz tm̃ sacřz.i.corpus xp̃i sub sacřo ⁊ nõ rez sacra menti. Sacřm hoc dic̃ corpus xp̃i ꝓpriuz õ vir gine natũ:rez vo spũalẽ xp̃i carnez: bon⁹ igit̃ ac cipit sacřz ⁊ rẽ sacři. ma lus vo q̃ mãducat indi gne: sic̃ apl's ait iudiciũ mãducat ⁊ bibit. non ꝓ bans se ꝑus nec diiudi- cans corpus dñi. Ergo quid manducat pcõř? ⁊ quid bibit? Non vtiqz

carnez ꝛ sanguiseȝ spūa liter ad suā̄ saluteȝ. sed iudiciū ad suā dānatio- neȝ. lȝ videatur cū cete ris sacr̄m altaris pcipe. Itaqȝ alius accipit cor pus dn̄i ad salutē alius v̄o ad dānatiōȝ ille qui cuȝ iuda traditor corp⁹ dn̄i. accipit cū iuda ꝯdē natur. qui cū petro ꝛ cū ceteris fidelibus deuo- te ac fidelit̄ illud sumit sine dubio cū petro ꝛ ce teris apo. i corpe xp̄i sci ficat̄ audi igr̄ spōsa xp̄i v̄ba beati Aug. qui ad istud altare casto corpe ꝛ mundo corde cū pura ꝯscia atqȝ deuota mēte ad ꝯmunioneȝ venit ad illud altare q̄ est in cel̄ ante oc̄los dei felici trā smigratōe perueniet. so ror in xp̄o amabil̄ rogo vt audias prudentiā ser pentis. Serpens. n. cuȝ cepit ire ad bibendū an̄ q̄ perueniat ad fontem vomitat oē venenū. imi tar̄ g̃ ꝛ tu carissima hūc s̄pentez in hac parte vt anteq̄ȝ venias ad fontē i. ad ꝯmunionē corpis ꝛ sanguis dn̄i nr̄i iesu xp̄i Euomas oē venenū. s. odiuȝ. irā. maliciā. inui- diaȝ. voluntateȝ malaȝ ꝛ noxias. cogitatiōes ex cōde tuo. Dimitte etiā omnib⁹ sociab⁹ tuis. ꝛ omnib⁹ p̄ximis tuis ea q̄ in te peccauere vt tibi dimittantur a deo pctā sua. sicut ipse dominus ait. Dimittite ꝛ dimit- tetur vob̄. Itaqȝ si hec oīa feceris sicut dixi po teris accedere ad fontē viuuȝ. i. ad christuȝ qui est fons omniū bonoꝝ. Ipse etiaȝ ait d̄ seipso. Ego suȝ panis viuus q d̄ celo descendi. de hoc

pane dicit dauid i psal. ¶Panez ãgeloꝝ mãdu cauit hõ aliogn esca illa lz de celo venerit ꝛ potus q2 corpore⁹ erat angelis nõ ꝯgruebat: sed vtiqȝ ille panis ꝛ potus qui per hoc p̄figurabatᷣ. xp̄s vo panis est angeloruȝ ꝛ sacramẽtuȝ hoc: vera caro eius est: ꝛ verus sanguis qd spũalitᷣ manducat ꝛ bibit hõ. ac per hoc vnde viuũt ãgeli in celis: inde viuit hõ i terris q2 totuȝ spũale est ꝛ diuinũ in eo qd percipit hõ. sȝ sicᷣ apo. ait. Quidã in deserto eãdẽ escã spũaliter manducauere ꝛ tñ mortui sunt. Ita ꝛ nunc in eccl'ia qbusdaȝ corpus dñi est vita. quibusdã vo est pena ꝛ supplíciũ pcti. Corpus dñi sine dubio est vita illis: quib⁹ xp̄s est vita. Illis vo est mors q per culpã ꝛ ignorantiã atqȝ negligentiã mẽbra sũt diaboli. Unde soror amãtissima mihi i xp̄o mõeo te vt' aliõ gustando intelligas qñ corp⁹ dñi recipis q̄ꝑ ore sentis. Audi ẽt hõesta vgo qd sacerdos in ꝯsecratiõe corpis xp̄i dicat. Rogam⁹ inquit oblatiõȝ hãc fieri benedictã per quã nos benedicãur. Asscriptã per q̄ꝑ nos oẽs in celo ꝯscribamur ratã per quã in visceríb⁹ xp̄i censeamur. Rõnabileȝ per q̄ꝑ a bestiali sensu exuãur. Acceptabilẽqȝ facerᷣ digneris q̃ten⁹ ꝛ nos per hoc ꝑ in nobis displicuim⁹ acceptabiles in eius vnico filio iesu xp̄o simus: Igrᷣ honesta vgo sicᷣ superius iã dictũ ẽ. Christus ex semetipso in ce

celo sctōs āgelos pascit. xp̄s ēt ex semetipso i t̃ra oēs fideles reficit: xp̄s p spem sctōs angelos saciat in p̄ria. Xp̄s nos pascit per fidē in t̃ra ne deficiam⁹ in via: xp̄s angelos ⁊ hoies reficit ex semetipso: tñ iteger remanet in suo r̃gno: q̄p bon⁹ pāis ⁊ q̄p mirabil̃ ō q̄ in celo angeli saturātur: ⁊ in t̃ra hoies reficiūtur: quē māducat āgel⁹ pleno ore in p̄ria ip̄z cōedit peregrin⁹ hō p modulo suo ne lasset in via: xp̄s panis viuus q̄ ē refectio angeloꝝ: ipse est redemptio ⁊ medicina hoiu3. Nūc ḡ soror carissima deprecare dñm in tota mente tua vt mūdet cōsciaz tuaz ab oi malitia q̄tenus digne possis accipe corpis ⁊ sāguis dñi nr̄i iesu christi misteria.

De cogitatiōe. S. xxix.

Soror carissima audi ea que dñs ait p esaiā ꝓphetā. Auferte maluz cogitatiōum viaꝝ ab oculis meis: q̄uis hō cesset ab oper̃ malo tñ si malā cogitatiōz h3 in cōde suo: nō est sine culpa. Unde ait btūs Jsid. Nō solū in factis peccam⁹: s3 ⁊ in cogitatiōib⁹ si eis illicite occurrentib⁹ delectemur sic vipa a filijs suis in ventre adhuc positis occidit: ita nos occidunt cogitatiōes nr̄e itra nos enutrite q᷑ ꝯsumūt aiaz nr̄az veneno viperino. Igr̄ soror dilecta mihi in xp̄o mōeo tevt cor tuu3 cu3 oi studio custodias. Qm̄ ibi est in itiū boni operis aut mali. Unō scriptū ē oi custodia sua cor tuu3 qm̄ ex ipso vita

ꝓcedit. Audi etiã rogo hõesta ṽgo quid spõsus in laudib⁹ eccl̃ie dicat i cãticis canticoꝝ. Come capitis tui vt purpura re gis iũcta canalib⁹. Co= me capitis eccl̃ie vl̃ cuis libet scẽ aie vt purpura r̃gis iuncta canalib⁹ eẽ mẽorantur: purpura qp pe p fasciculos in canali bus ligat̃. Sup q̃s duz aq̃ ꝓicit̃: per canales ad vestez q̃ supposita est cu rit: vt vestis tingat̃: ꝛ inõ nom̃ accipit vt tincta co loꝛe purpureo purpura vocet̃ q̃ oĩa scẽ menti cõ gruũt. Come qppe ca= pitis st̃ cogitatões men tis: q̃ in canalib⁹ ligant̃ qꝛ in scripturis diuis: ne inutilit̃ fluãt stringũtur: Custodi ergo coꝛ tuũ vene rabil̃ ṽgo a cogitatione noxia. Mentez tuã tur pis cogitatio non subre pat: sit mens tua pura. De⁹ nõ solũ examinat carnẽ sz ꝛ mentez: dñs iudicat ꝯsciaz hoĩuz: ds iudex ẽt de cogitatõib⁹ indicat aiam: qñ titillat mala cogitatio: nõ ꝯsen tias illi: Non sinas ma lã cogitatiõz manere in cõde tuo. Quacũqz ho ra mala cogitatio vene rit: expelle eã. Quãcito apparuerit scoꝛpio: ꝯte re caput ei⁹. Cõtere ca put ꝓpentis. i. male cogi tatiõis. Ibi emenda cul pã vbi nascitur. s. in coꝛ de: caput cogitatõis pra ue expelle a coꝛde tuo. Ibi peccas̃ vbi nescis̃ eẽ deuz. Nihil celat̃ ante deũ. Uidet oculta q fe cit abscõdita Dñs vbi qz p̃sens est. Spũs dei totũ implet. Maiestas oĩpotentis dei penetrat oĩa elemẽta. Nullus lo=

cius est extra deū. Dn̄s scit cogitatōes hoīuꝫ. soror dilecta: vis nūꝗ̄ esse tristis. Fr̄ mi volo ꝙ̄ bene viue. Si benevixeris nūꝗ̄ꝫ eris tristis. Secura mens leniter sustinet tristiciā. Bōa mens sp̄ hꝫ gaudiū. Si. n. in bōa vita pseuerau̇is, tristicia elōgabit a te. Si i scita te pseuerau̇is: tristicia n̄ occurret tibi. si bn̄ ⁊ pie vixeris neqꝫ plagā neqꝫ mortē timebis. ꝯscia āt pctōris semp est in pena. Nūꝗ̄ reus bō securꝰ ē. Mens. n. male sibi cōscia: ꝓpriis agitat stimul. Soror venerabil: audi dn̄s dicat d̄ muliere ad spentez. Ipsa ꝯteret caput tuū. Caput spentis ꝯterit: ꝗ̄do ibi culpa emendat vbi nascit. Oīpotens d̄s mūdet cor tuuꝫ ab oī cogitatōe mala vt ei possis fruit sine macula. Amen. ¶ De silentio ser. xxx.

e Saias ꝓpheta dic: Cultus iustitie est silentium: ⁊ securitas vsqꝫ in sempiternū. Et itez: dauid obsecrādo postulat dicens: pōe dn̄e custodiā ori meo: ⁊ ostiū circunstātie labiis meis. Sci patres sūma cū vigilantia silentiū custodientes: studuert vacare ⁊ videre ꝙ̄ dulcis ⁊ ꝙ̄ suauis est dominus. Et actiue vite curis pꝰ posistis: adheserunt ꝯtēplatiue vite. Soror carissima respice inhonesta verba: fuge impudicos sermones. Uanus sermo cito polluit mentem: ⁊ facile agitatur ꝙ libenter auditur. Nihil vnquam ex ore tuo procedat ꝙ possit im-

pedit te a bono ope. ni
hil vnq̄ loq̄ris q̄ nō cō
ueniat. Hoc p̄cedat de
labijs tuis qđ aures au
dientis edificet. Fuge
turpitudinē s̄mōis. Uā
nus s̄mo demōstrat va
nā ɔsciam: lingua oñdit
ɔsciam hōis: q̄lis s̄mo
ostēdit: talis aīus ɔpro-
batur. Ex abūdātia.n.
cordis os loqtur. Ab oc
cioso.n. s̄mōe r̄frena lin
guā tuā. r̄stringe linguā
tuā ab occioso v̄bo. Tur
pes fabulas non loq̄ris:
nō garrias vana verba:
Sermo occiosus nō erit
absq; iudicio. Unusqs-
q; rōnē redditurus est
s̄monū suo. Ante vni
uscuiusq; facie v̄ba sua
stabūt i die iudicij. Ea
q̄ loq̄ris: grauitate atq;
doctrina digna fiant. sit
s̄mo tuus irreprehensi-
bilis. Lingua tua nō te
perdat. lingua tua nō te
dānet. Nō loq̄ris q̄ su
scipiat aduersarius ami
cū tuū sit silentiū. po-
ne custodiā ori tuo: in la
bijs tuis pone signacu-
lū. pone ligue tue clau
stra silētij: scito q̄ tp̄e di
cas. Cōsidera q̄ hora lo
q̄ris. tp̄e cōgruo loq̄re.
tp̄e ɔgruo tace. Tace vs
q; q̄ interrogeris: inter-
rogatio os tuū aperiat.
sint v̄ba tua pauca: non
trāseas mensurā loq̄ndi
Multiloqa nō effugiūt
culpā: multiloquꝫ nō d
clinat pctm̄. Uirgo lin-
guosa stulta est: v̄go sa-
piens paucis vtit v̄bis.
Sapia breuē s̄monē fa
cit: loq multū stultitia ē.
sic ḡ in v̄bo tuo mēsura:
sit in s̄mōe tuo statera.
Moduꝫ loq̄ndi nō trā
seas. Uenerabil soror il
le dignetur ori tuo pōe-

re custodiam: qui te sibi elegit in sponsaz. Am.

De mēdatio. ser. xxxi.

m Endaces faciūt vt nec vera dicē tibus credatur. Sūmo studio cauendū est oē genus mendacij: q̄uis sit q̊ddam genus mēdatij leuioris culpe. velut si quisq₃ ꝑ salute hoīum mētiat̄: s₃ q₂ scriptuz est. Os qd mentit̄ occidit aīam. Hoc gen⁹ mēdacij pfecti viri summo studio fugiūt: vt nec vitaz cuiuslib₃ per eoꝝ fallaciā ōfendāt. ne sue aīe noceāt: duz prestare aliene carni volunt: Tñ hoc genus mendacij facile credim⁹ dimitti. soror carissima moneo te: vt sūmoper̄ fugias oē genus mēdacij: Nec per occasionez: nec p studiū loq̄ris falsuz: nō studeas mētiri: nec ēt vt prestes alicui. Nō alienā vitaz per mendatiū ōfendas: nullū iustū mendaciuz: oē mēdatiuz in oibus ē pctm̄. oē qd a vitate discordat iniquitas est. Leges seculi dānāt falsarios leges seculi puniunt mendaces. Si mēdaciū apd oēs dānat̄. Si falsitas hūano iudicio punitur: quanto magis ante deū qui est testis v̄boꝝ ⁊ opeꝝ: Ante quē ēt d oc cioso v̄bo vnusquisq₃ rōnez reddditur⁹ est. Ante quez ⁊ ꝑ occioso ꝟmone penas q̄sq₃ substinebit. vnd scriptū est: pdes oēs qui loquūtur mēdatiū. Et testis fallus nō erit ipunitus. Soror venēabil' declina ḡ mendaciū falsuz nō loq̄ris. Qd verz est loq̄re: nūq̄ mentiaris. Esto verax nemi

nez mentiēdo decipias.
Nō aliđ dicas ⁊ aliđ fa
cias. soroꝛ dilecta ōs det
tibi vera loqui. Amen.

¶ De piurio ser. xxxij.

Dominus dic̄ in
euāg. Nō iures
per celū qꝛ sedes
dei est: neq3 per t̄raz qꝛ
scabellū pedū eius ē: ne
q3 per caput tuū: qꝛ non
potes in eo vnū capillū
facer̄ albū aut nigrū. sit
aūt s̄mo tu⁹. ē est nō nō.
Qđ āplius est a malo ē.
sic̄ mētiri nō pōt q nō lo
qtur sic piurar̄ nō pote-
rit qui iurar̄ nō appetit.
Quacūq3 arte v̄boꝝ qs
q3 iuret: ōs tam̄ qui est
testis ꝯscie hoc ita acci-
pit sic̄ ille cui iuratur in
telligit. Malū qđ iura-
mus facer̄ nō debemus
implere. Soroꝛ venera
bil' vis vt dicā tibi qual'r
nūq̄3 periurab. nūq̄3 iu
res. si nō iurauis nunq̄3
piurabis si piurar̄ times
nūq̄3 iures. Prohibe
ēt tibi iuramentū. tolle
vsuz iurādi. periculosuz
est. n. iurare. vsus iuran
di fac̄ ꝯsuetudinez piu-
rij. Usus iurandi ducit
hoiem ad periuriū. Sit
i oꝛe tuo ē. sit in oꝛe tuo
nō est. Ueritas nō indi
get iuramto. Fidelis ser
mo retinet locū sacram̄
ti. Firma ēt sit sacr̄i tui
fides. Amātissima soroꝛ
spūs scūs qui in tuo v̄gi
neo coꝛpe sibi fecit tem
pluz pōat in oꝛe tuo mo
deratiōis signacl'z. am̄.

¶ De detractione ser
mo. xxxiij.

Soroꝛ mibi in
xp̄o dilecta: au-
di q̄ dico auscl'ta
q̄ mōeo attenđ q̄ loquoꝛ
Detractio graue vitiū
est. detractio ḡue pctm̄

est. detractio g̃uis dãna tio est. Detractio gran de crim̃ est. Oẽs repre-hendũt detractorẽ. oẽs vituperãt detrahentez. oẽs dehonestãt illũ qui detrahit. Et David ꝓ pheta. Detrahentẽ se-creto ꝓximo suo. hunc ꝑseq̃bar hoc sũme tur-pitudis est hoc nihil fe-dius est. detrahentes la trant q̃si canes. Sicut ca-nes rodunt pedes trãse untiũ. ita detrahẽtes ro dunt vitã ꝓximoꝝ. Ca nes solẽt mordeꝛ hoies ⁊ dente pestifero lacera re trãseuntes. Soror ve nerabil' ꝰ abscide a lin-gua tua vitiũ detrahen di. alienã vitã nõ rodas vitã alienã nõ ꝛ̃pzehen das. vitã alienã nõ lace res. De aliẽo malo nõ inquines os tuum. Nõ detrahes peccãti sȝ ꝯdo

le. qd̄ in alio d̄trahis. in te potius pertimesce. qd̄ in alijs reprehendis. in te em̃da. Quãto studio ꝛ̃pzehendis alienã vitã tanto studio emenda te metipsaz. quãdo alteri d̄trahis te discute. quã-do aliũ mordes. tua pec cata redargue. Si uis d̄ trahere tuis pc̄tis d̄tra-he. Nõ perspicias alie na peccata. sed tua pro-pria. Non intendas a-lienis vitijs. sed tuis ꝓ prijs. Nunquã alij de-trahis si te bene ꝑspici-as. De tua ergo emen datione esto sollicita. De tua salute ⁊ corre-ctione esto attenta. De trahentes non audias. Susurrantibus auditũ nõ prebeas. pari rea tu detrahentes ⁊ audiẽtes tenent. Simil'r ẽ culpa bil' ⁊ qui detrahit. ⁊ qui

detrahentē audit. Maledici r̃gnuz dei nõ pos sidebũt. Uirgo q̃ ad celestē thalamuz ǒsiderat peruenir̃ :nõ dz oibus ǒtrahere. O v́go venerabil':si aures tuas a ǒtrabentib⁹ sepaueris:z linguã tuã sic̃ dixi ab oi loquutiõe per ũsa refrenaueris int̃ prudentes v́gines ꝯputabis. ❡ De inuidia ser. xxxiiij.

b Omo inuidus membꝝ est diaboli. cuius inuidia mors introiuit in orbē terraꝝ. Inuidia cũcta germina v́tutũ ꝯcremat: inuidia cuncta bõa pestifero ardore deuorat. Inuidia tinea est aie. Inuidia p̃mũ nocet sibi q̃ꝫ alteri. Inuidia p̃muz seipsuz mordet q̃ꝫ alteꝝ:inudia p̃muz suuz mordet auctorē:iuidia sensuz hois cõedit:pectus vrit:mentē lacerat cor hois q̃si q̃dã pestis pascit. Igr̃ cõtra inuidiã occurat bõitas. Caritas p̃paret aduersus inuidiaz. Soror amãtissima de bono alterius non doleas. De alterius ꝑfectu nõ tabescas. De alterius felicitate nõ crucieris. Nulla v́tus est q̃ nõ habeat ꝯriuz inuidie maluz. sola miseria caret iuidia. Quar̃? qr nemo iuidet misero. Uirgo q̃ in celo desiderat habitare hoibus nõ dz inuider̃. Uirgo q̃ cũ xp̃o ad nuptias desiderat intrare de alteri⁹ honore nõ dz ꝯtristari. Carissima sorõ ǒs mundet cor tuum ab oi malitia atq3 iuidia vt ei possis sine macula fuir̃. ❡ De Ira ser. xxxv.

b Onesta v́go. an

di quid Salomõ dicat. Respõsio mollis frãgit irã. sermo durus excitat furorẽ. Et iterũ. Dulce v̄bũ mitigat inimicos ⁊ mltiplicat amicos. Tãto qsqz cõuincit minus sapiens q̃to est minus patiens per irã oculus mẽtis turbat per irã sapientes perdunt sapiam: per irã alienat hõ a semetipso. Quidã cito irascunt sz ad pacẽ cito redeunt. quidã v̄o tardius irascũtur ⁊ ad pacez tardi⁹ reuertunt. Alij ãt qd grauius est ⁊ ad irã citius incitãtur ⁊ ad pacẽ tardi⁹ inclinantur. Melior est tamẽ qui citi⁹ irascit ⁊ ad pacẽ cito reũtitur q̃ qui tardius irascitur ⁊ ad pacem tardius inclinatur. Carissima soror audi ẽt Jacobũ dicentez: sit ãt oĩs hõ velox ad audiẽdũ tardus aũt ad loquẽdũ ⁊ tardus ad irã. Quare? qz ira viri dei iustitiã nõ opatur: pculdubio nec ira v̄gis iustitiã dĩ opari poterit. v̄go q̃ tẽpluz dĩ dz fieri nullo mõ dz irasci. Nõ decet xp̄i spõsã esse iracũdã. virgo q̃ in pectore suo preparat mãsionem xp̄o oĩbus modis dz expellere iracũdiaz a corde suo. Virgo q̃ desiderat cũz xp̄o ad celestez thalamũ puenire dz oĩno a cõde suo iraz expellere. Amãtissima soror si te preuenerit iracundia r̄stringe illã: si te preoccupauerit ira mitiga eaz. Tempera furorẽ: tẽpa indignatiõz. Motũ iracũdie restringe. Refrena ĩpetum ire. Si nõ potes vitare irã: vl' tẽpa. Nõ te rapiat furor: nõ te inflãmet ira: nõ te cõ-

moueat indignatio: sol nō occidat super iracundiā tuā. Am̄. ¶ De odio ser. xxxvi.

b Onesta v̄go audi q̄ dico. Odiū sepat hoīez a regno dī. Odiuz separat hoīez a paradiso. odium subtrahit hoīem a celo. odiuz nec per passionez delet: nec per martyriū purgatur: nec per sanguinē effusuz abluit. Nō debemus odio h̄re hoīes sed vicia. Qui frēz suū odit hōīcida est: qui frēz suū odit in tenebris est: ⁊ in tenebris ābulat. Deuz n̄ diligit qui hoīez odit. Quātuz int̄ est int̄ festucā ⁊ trabez tm̄ distat int̄ irā ⁊ odiuz. Odiuz ē. n. ira inueterata. per iram turbatur oculus mētis. per odiū extinguit oculꝰ cōdis. Sorō i xp̄o amātissima mihi audi q̄ loquor tibi. Si ꝯtristaueris in aliq̄ sororez tuā satisfac illi. Si peccauis in sororez tuaz age pniam corā illa. Si scandalizaueris aliq̄ ex ancillis dī roga eā vt dimittat tibi. Perge festinant̄ ad reconciliatōz. Nō dormias donec p̄us venias ad satisfactiōz. Nō requiescas p̄usq̄ reuertaris ad pacez. Si ceciderit inimicus tuus noli gratulari. Nō leteris super inimici interitū: ne forte super ueniāt in te similia: ne ꝯuertat dš ab eo i te irā suā. Delectet te dolere super eū qui afflictꝰ est. cōdole alienis miserijs. In tribulatōe alterius esto tristis. Cū plāgentibus plange: cuz lugentibꝰ luge. Soror venerabil̄ nō sis dura: nō

sint tibi dura precordia: peccāti in te nō retribu-as ſm culpaȝ suaȝ: q: ꝛ in teventuꝝ est iudiciuȝ dī. Dimitte vt dimitta tur tibi: non .n. habebis indulgentiam nisi dede ris veniam. Expelle a corde tuo odiuȝ. In mē te tua odium nō mane-at. Soror amabilis ds det tibi dilectiōem sui ꝛ proximi. Amen.

¶ De Superbia ser-mo. xxxvij.

Superbia est ra-dix oīum maloꝝ Nō superbus deo ꝛ ho minibus est odibilis: su perbus homo similis ē diabolo. Superbia ꝛ cu piditas in tm̄ est vnum malum: vt nec superbia sine cupiditate: nec cupi ditas sine superbia esse poterit. Diabolus per superbiā ꝛ cupiditatem dixit: in celum ascendā. xp̄s cuȝ hūilitate dicit. Humiliata est in pulue re anima mea. Diabo-lus per superbiā ꝛ cupi-ditateȝ dicit ero similis altissimo. xp̄s per humi litatē factus est obediēs pr̄i vsqȝ ad morteȝ. Ad vltimū diabolū per sup biā precipitaē i infernū. Xp̄s vō per humilitatē ad celos eleuatur. quid est omne peccatum nisi dei cōtemptus quo eius precepta cōtemnimus. Soror carissima crede mihi ꝙ multorum tem porum vigilie: oratiōes ieiunia: elemosyne ꝛ la-bores si cum superbia fi nem habuerint: pro ni-hilo reputantur apud deum. Igitur soror ve-nerabilis alas superbie non extendas: pennas superbie non erigas.

Quare? q2 superbia an
gelos deposuit: potētes
strauit: supbos deiecit:
superbis resistit ds: Hu
milibus aūt dat grām.
Moneo te ēt christi spō
sa: vt plus gaudeas ď so
cietate āgeloꝝ ꝛ ācillaꝝ
ďi: q̄ ď nobilitate gene-
ris tui. rogo te amātissi
ma soror vt magis exul
tes de societate paupeꝝ
v̄ginuz q̄ de tuoꝝ nobi
litate parentū diuituz.
Q̄re? q2 nō est ꝑsonaꝝ ac
ceptio apđ deū: qui pau
perē despicit deo iniuri
az facit. Qui ɔtēnit pau
perez exprobat factori
ei⁹. Venerabil' soror ds
det tibi ꝓfundā humili
tatez ꝛ veraz caritatez.

De iactantia ꝗ. xxxviij.

Iam in factis q̄
t in dictis cauere
debemus iactan
tiaz. Igr̄ sorō carissima
circunspice te ipsaz ꝛ ni-
hil tibi arroges ex his q̄
in te sit p̄ter pctā. Caue
iactantiā. fuge appetitū
vaneglorie: caue inanis
glie studium nō te arro
ges: nō te iactes: nihil ď
te presumas: nō te inso
lenter extollas: nihil bo
ni tibi tribuas: de bono
ope nō glorieris. Non
sis circūflata vento fauo
ris. Cōtēne laudē hoiz
nō exgras siquis te lau-
det aut si qs te vitupet.
Laus nō te seducat nec
vituperatio frangat. qui
laudē nō appetit nec cō
tumeliā sentit. Virgies
q̄ de suis meritis gloriā
tur corā hoibus nō hn̄t
oleū in vasis suis q2 per
inanis glorie appetituz
mercedē q̄ merebant a
domino pdiderīt. semp
suā aspiciant feditatez:
q2 vanāgloriā diligūt ꝛ

doleāt se perdidisse op⁹ bonū q̄ p̄ humana laude fecerīt: Unde dn̄s in euan. Amē dico vob̄ receperūt mercedē suaȝ. virtutes scōꝝ per inanis glīe studiū dn̄o subiciunt dmonū sic ezechias rex: q iactant diuitias suas caldeis manifestauit: ꝓpterea per ꝓphetā eas pituras audiuit. phariseus ēt q orare ad templuȝ venerat: iō bōa sua perdidit: qꝛ ea iactanter māifestauit. Sic ex alto aqla ad escaȝ descendit sic hō d' alto bone ꝯuersatiōis: per vane glorie appetitū ad īferiora demergitur. soror dilecta mihi in xp̄o: non ponas ꝯsciaȝ tuaȝ in aliena lingua. Laudet te aliēa lingua ⁊ nō tua: laudet te alienū os ⁊ nō tuū. tuo iudicio te decerne nō alieno. Nēo magis scit̄ pōt q̄ sis sic tu: q̄ ꝯscia tui es Soror venerabil': vis vt dicā tibi q̄liter poteris oēs v̄tutes auger̄. F r̄ dilecte volo: atq; vt mihi ostendas rogo. Ausculta ḡ sorō venerabil'. Si vis oēs v̄tutes tuas augere ꝑdere noli. Abscōde v̄tutes tuas p̄ elatione. abscōde tua bona facta p̄ arrogātia. Fuge videri q̄ eē meruisti. Uirtutes tuas cela: pctā manifesta: vitia cōdis tui reuela. Abscōde tua bōa opera. Nūq̄ in mediū ꝑferas si quid boni fece ris aut dixeris. prauas cogitatiōes stati manifesta. pctm̄. n. māifestuȝ cito curat. Crim̄ āt tacendo āpliatur. Si latet: fit ex minio magnuȝ: pctm̄ manifestādo decrescit: tacendo crescit. Uirtu-

tes in ocłto crescūt in pu
blico ꝺcrescūt: ṽtutes ia=
ctant māifestādo ānichi
lātur. humilit occultan
do mltiplicant. Igr ho
nesta soror ꝯsiliuz ⁊ op⁹
tuuz sp ad ꝺeū ꝯuerte.
In oī oper tuo dei auxi
liū pete. Oia diuie grē
diuio dono ascribe. Ni
hil meritis tuis attribu
as. In ṽtute tua nihil p̄
sumas: nihil pōas i tua
audacia. Carissima so=
ror audi apłm dicentez
Qui gliatur i dn̄o glie=
tur. Igr venerabil ṽgo
gliatio tua ⁊ la⁹ tua sem
per sit in xp̄o iesu spon=
so tuo. Amen. ¶ De
humilitate Ser. xxxix.

Soror carissima
audi dn̄m iesum
xp̄m spōsuz tuū
dicentez in euan. Disci
te a me q̄r mitis sum ⁊
humilis corde. Soror
venerabil hūilia temet
ipsaz sub potenti manu
ꝺi: vt te exaltet i tpe tri=
bulatiōis. Cōscia ṽgis
semper dz esse hūilis ⁊
tristis. s. vt per hūilitatē
nō superbiat: ⁊ per vtilē
tristitiā cor ad lasciuiaz
nō disoluat. Hūilitas ē
sūma ṽtus ṽgis. Sūmū
eius vitiuz est superbia.
Uirgo hūilis lz habitu
sit vilis: gliosa tn̄ est apō
deuz ṽtutib⁹. Uirgo āt
superba q̄uis an̄ oculos
hoīum plchra: formosa
atq̄z ꝯposita: tn̄ āte ocu
los ꝺi vilis est: ⁊ despe=
cta: atq̄z reproba. Qua
re? q̄r aīa iusti sedes dei
est. Sic ipse dn̄s ait: su=
p quez requiescā. nisi su
per hūilez ⁊ q̄etuz ⁊ ti=
mentē s̄mōes meos: di
lecta mihi soror in xp̄o:
esto hūilis esto in hūili=
tate fūdata: esto vltima

oīm:esto nouissima oīm Carissima nulli te p̄po nas:nulli te supiorē de putes. Estīa oēs supio res eē te. q̄zto maiō es. tāto te hūilia in oibus. Si hūilitatez tenueris habebis gl̄iaz. Quāto n. hūilior fueris tāto te seq̄tur gl̄ie altitudo. de scende vt ascendas hu miliare. vt exalteris ne exaltata hūilieris. Or q se exaltat hūiliabitur. z qui se hūiliat exaltabit. qui. n. extollitur hūilia bitur. De excelso gra uior casus est. De alto maior ruina est. hūilitas casum nescit. humilitas casuz nō nouit. hūilitas ruinā nūq̄z incurrit. hu militas lapsuz nūq̄z pas sa est. O spōsa xp̄i agno sce q2 ds humilis venit. Agnosce q2 se in forma sui hūiliauit: fact⁹ obe diens vsq3 ad mortem? Amabilis soror ambu la sic ille ābulauit. Se quere exemplū eius imi tar vestigia illius. Esto vilis: esto despecta. esto abiecta. displice tibi. q n. sibi vilis est ante deū magnus est. qui sibi dis plicet deo placet. Caris sima esto paruula ī ocu lis tuis. vt sis magna in oculis dei. Tāto eris aū oclos dei preciosior. quā to fueris ante oculos tu os despectior. Sorō ve nerabilis si humilitatez pfundā tenueris cū pru dentib⁹ v̄ginib⁹ in cele sti regno letabis. Am̄.

De patiētia. ser. xl.

D Omin⁹ dic̄ i euā. Beati pacifici q̄m filij dei vocabūtur. So ror carissima ḡ si hoīes pacifici sunt beati z vo cabuntur filij dei neces

saria est tibi patientia. Patientia opus pfcm̄ hz. virgo pacifica sapiēs est: vgo iracūda nō ē pru dens sz stulta. Sorō ve nerabil: sine ferro mar- tyr esse poteris: si patiē tiā in aio veracit̄ ꝯserua ueris. Hō pacific⁹ ꝯsor tiū merebitur angeloꝝ. Hō inuidus ꝛ iracund⁹ erit particeps dēonioꝝ. Hō pacificus fugat dis- cordias: hō iracūdus su scitat lites. Uirgo beni gna ēt si patiat̄ iniurias: ꝓ nihilo ducit vgo paci fica i corde suo preparat mansionez xp̄o: q̄re? qz xp̄s pax est: ꝛ in pace cō sueuit requiescer̄. Filia pacis pacē dz diligere: plus te prepara ad susci piendā iniuriā q̄ȝ ad īfe rendā. Disce poti⁹ ma la tolerare: q̄ȝ mala face re. Esto patiens: esto mi

tis: esto suauis: modesta māsueta. Ama pacem. Dilige pacē: pacez cuz oibus retine. Oēs i mā suetudine ꝛ caritate am plectere. ꝓba te ampli⁹ amar̄: q̄ȝ ipsa ameris: ꝓ ba te āplius diligere q̄ȝ diligaris. Nō sis leuis in amicitia. Retine sem p vinculū amicitie. Ha beto semper pacientiaz mentis. Esto benigna: esto prōpta affectu. esto affabilis in s̄mōe. Gra to aio appc ad oēs. Tol le occasionē litis: Spne litē. viue sēper i pace ca rissima soror. si fieri pōt cū oibus hoibus retine pacez. Cōtumelias de trahentiū per patientiā supa. Clipeo pacie frā- ge sagittas contumelie. prebe scutuz ꝯscie ꝯtra gladiuz ligue. Magne vtutis es si nō ledas: a q̄

lesa es. Magne fortitu dis es: si ēt lesa vittas. Magne es glorie si cui potuisti nocere parcas. venerabil' sorō: pax dī q̄ exupat oēz sensuz custo diat cor tuū ⁊ aīaz tuaz.

¶ De ꝯcordia ser. xli.

Sex sunt q̄ odit dn̄s: ⁊ septimuz ꝯtestat aīa eius. vz euz q seminat discor dias īter frēs. Maledi ctus hō q inter suos dei discordias seminat: qui pacē ⁊ ꝯcordiā rūpit: ad uersus deuz facit: xp̄o fa cit iniuriā: qui int̄ seruos dī seminat discordiā: q̄= re: q2 xp̄s est pax nr̄a: q fec̄ vtraq3 vnū. vz q2 an gelos ⁊ hoies fec̄ eē ꝯcor des. Concordia maloꝝ ꝯtrietas ē bonoꝝ sic op= tandū est vt boni pacez hēant: ita optare debe= mus: vt ꝯcordia maloꝝ rūpat. cōcordia ad faciē duz pctm̄ mala ē. cōcor dia v̄o ad faciendu3 bo nū ad sectandā iusticiā: ad suiendu3 deo bōa ē. pp hoc sumus ꝯgregati in vnu3: vt in suitio dei oēs vnū spūz ⁊ vnū aiu3 habeamus. Oibus ha bitantib9 in domo dei: dz esse aīa vna ⁊ cor vnū ī dō. Nihil ꝓdest si nos ꝯtineat vna domus ⁊ se pet volūtas diuisa. plus diligit d̄s vnitatez aī: q̄ꝫ loci. ecce sum9 in domo ista multi hoies: diuersi mores: diuersa cōda: di uerse aie. Hec oia dz in vnū ꝯiungeř: vna inten tio: vnu3 amor in deu3. Demus ḡ in hoc eē vni us aī: ⁊ vnius voluntatis vt suiamus deo: ⁊ vt di ligamus deū ex toto cō de ⁊ ex tota aīa: ⁊ ex to= ta mente: ⁊ ꝓximū nr̄m

sic͞ ⁊ nos: necessaria ita-
q₃ est nob̄ v̓tus ꝯcordie.
Nō si ego volo facere vo
luntatē meā ⁊ iste suā
⁊ ille suā: fiunt diuisiōes
oriuntur lites: ire q₃ ⁊ ri
xe q̄ sunt opa carnis: ⁊ si
cut ait apl's: qui talia a-
gūt regnū dei nō ꝯseq̄n
tur. Sorō carissima: cre
de mihi q: deo non tm̄
placent nr̄a ieiunia: nr̄e
orōnes: nr̄a sacrificia: q̄
tū ꝯcordia. Jō ōs dic̄
in euā. Uade p̄us recō-
ciliari fr̄i tuo ⁊ tūc veni-
ens offeres munus tuū.
Uenerabil' sorō magna
ē v̓tus ꝯcordie: apd deū
sine q̄ nō placēt deo nr̄a
sacrificia: qbus delētur
pctā. Scire debem⁹ q:
cū ad ꝯuersionē venim⁹
luctamē ꝯtra diabolū
sumimus. ¶ Interro.
¶ Fr̄ dilecte: dic mihi
si aliqd timet diabolus.
¶ Respon. ¶ Soror
amabilis: nihil ē q̄ dia
bolus tm̄ timeat q̄tū cō
cordiā ⁊ caritatem: nā si
totū q̄ habemus dam⁹
p̄pter deū: hoc diabol⁹
n̄ timet q: ipse nihil h₃:
Si ieiunamus: hoc dia
bolus nō timet: q: ipse
nūq̄₃ cōedit: si vigilam⁹
hoc diabolus nō timet
q: ipse nūq̄₃ dormit: s₃
si caritatē ⁊ cōcordiā te
nemus: hoc diabolus ve
hemēter timet: q̄re? q:
hoc tenēus ī t̄ra q̄ ipse ī
celo tenere noluit. hoc ē
ēt q̄ scā eccl'ia t̄ribil' eē
vt castroꝝ acies ordiata
dr̄. q: sic̄ hostes tim̄t: q̄n
acies castroꝝ bn̄ ordia-
tas ad bellū vident. Ita
certe diabol⁹ expauescit
quādo spūales viros v̓tu
tū armis accinctos ī vni
tate ꝯcordie viuere ꝯspi
cit: ipse victus ⁊ ꝯfusus

vehement' dolet cũ eos per discõdiã diuidere ꝛ penetrare nõ valet: oẽs ꝗ vnanimiter ꝛ ꝯcordit debemus viuere in domo dei: vt possimus diabolũ vincere. Ancilla dei q̃ vult ꝯcorditer viuere: ꝑus dꝫ prauas cõsuetudĩes reliq̃re: ne sit ꝑũsa. ne sit ĩ ordiata. ne sit in desciplinata: ne ꝑuersitate sua ceteras ancillas dĩ ꝯturbet vel scã dalizet. Dꝫ etiã mensurare actus suos. motus suos. s̃mões suos: ꝛ totã vitã suã: vt s̃m deũ ꝯcõdare possit cũ illis cuꝫ q̄bus viuit. Ig̃r soror dilecta mõeo te: vt ꝯcordĩter ꝛ hũiliter viuas ĩ monasterio cuꝫ oĩbus ancillis dei. Sororõ venerabil' odientes ad paceꝫ in vita discordãtes ad ꝯcordiã reuoca. Nullus exi stat s̃mo iurgioꝝ q̄ cõcõdiã diuidat. o spõsa xp̄i caritas q̃ te sepauit a seculo. ipsa te ꝯiugat deo.

De tollerantia. s̃. xlij.

Carissima soror: disce a Christo modestiam. disce tollerantiam: Christum attende ꝛ non dolebis de iniurijs: ꝓ nob̄ nãqꝫ passus reliquit nobis exempla. Palmis n. percussus: flagellis cesus: sputis derisus: clauis cõfixus. spinis coronatus cruce dãnat⁹ semper ꝯticuit. quando enĩ aliquis tibi ꝯuitiat: ꝑꝑ tua pctã contingit tibi: quomodo tibi iniuriat: mala tua hec faciũt: qcquid tibi ꝯtingat aduersuꝫ pro tuo euenit pctõ. Leuius sustinebis si ꝑ q̄bus tibi infertur intenderis cũ ꝗ derogat tibi

tu ora: quod aliqs maledicit tibi: tu benedic ei: benedic ei qui maledixerit tibi. Male dicenti tibi benedictioẽ appone. Irascentez patientia ꝺ linire: blãdim̃ˀo iracundiã furentis dissolue: lenitatẽ vince neqtiaz: bonitate vice maliciã. tuo bono supa mala alioꝝ. tua trãqlla mente alioꝝ ꝯtumelias disperde. soror venerabil: ad bõa ꝛ ad mala prepara cor tuuz: ꝛ bõa ꝛ mala ꝓut tibi euenerint porta. Sustine adũsa ꝛ ꝓspera vt cunqꝫ occurerint tibi: q̃cũqꝫ euenerit tibi mẽte placida sustine. Respue ꝓbra illate cõtumulie. Despiciendo supa irrisionũ ꝓbra. Dissimulãdo ꝯtẽne errores detrahentiũ. Moesta vgo q̃penis te qsqꝫ irritet: q̃uis te incitet q̃uis exaspet: q̃uis insultet: q̃uis ꝯuicietur: q̃uis criminet: q̃uis ad litez ꝓuocet: q̃uis ad iurgiũ vocet: q̃uis cõuiciũ dicat: q̃uis iniuriã faciat: q̃uis afficiat ꝯtumelijs: tu sile: tu tace: tu dissimula: tu ꝯtẽne: tu nõ loqris. tu tene silẽtiũ iniuriaz nõ respondeas. mala vba nõ dicas. Conuiciũ nõ retorqas. ꝯtumeliã nõ respõdeas. Tene silentij pacẽ. Tacẽdo citius vices. O spõsa xp̃i sume luctamẽ ꝯtra tpales molestias. Esto i cũctis casibus firma. patiẽter tollera oĩa. patiẽter ab vno sustinendũ est q̃ multis accidit. Et q affligit ꝛ qui affligit. mortalis est. Et qui mala facit ꝛ q mala sustinet morief. Amabil soror crede mihi qꝛ nullus tibi ad-

uersari potuissꝫ nisi dñs ptãtez dedissꝫ: Nec ha buissꝫ in te ptãtẽ diabo lus.nisi permitteret ds. Oꝫ per multas tribula tiões nos introire in re gnũ dei. Nõ sũt ꝯdigne passiões h⁹ tpis ad futu raꝫ gl'iaꝫ. Soror carissi ma ĩpossibile est vt sis fe mina ꝛ nõ gustes ãgusti as.oĩa in hoc seclo euen tu simile sustinem⁹. nul lus est qui in hac vita po situs nõ suspiret. Ista vi ta lachrymis est plena. Uita ista a fletib⁹ incho at. Infãs.qñ nascit̃ a fle tu incipit viuere. Infãs qñ egredit̃ de vulua pri us incipit luger̃ ꝙ rider̃ Flentes ꝑcamur in hãc miserã vitã. Utilis ẽ tri bulatio.vtiles sunt vite h⁹ pressure.quãto ĩ hoc seculo frãgimur.tãto in perpetuo solidãur. ꝙto in ꝑñti tpe affligimur:tã to ĩ futuro gaudebim⁹. Si hic flagellis atteri mur purgati in iudicio inueniemur. Amen.

De ĩfirmitate ser.xliij.

Dominus loqui tur in apochaly psi dicens. Ego qs amo arguo ꝛ castigo. Trib⁹ modis ds in hac vita castigat hoĩes.s.ad dãnatiõꝫ percutit repro bos. Ad purgatiõꝫ cor ripit qs videt errare ele ctos. Castigat iustos ad augendã gl'iaꝫ meritoꝝ Deus percussit egyptũ plagis ad dãnatiõꝫ.fla gellat⁹ est pauper laza rus ad purgatiõꝫ. flagel latus est etiã iob ad pro batiõꝫ. flagellat etiam hoĩeꝫ ante pctm̃.ne ma lus fit sic̃ flagellauit pau lũ.qui instigãte ãgelo sa thane tollerabat stimu

los carnis. Flagellat̃ et hõ a dõ p⁹pctm̃. vt emẽdetur sicut ille qui tradit⁹ est sathane: in interituz carnis vt spũs salu⁹ eẽt Qui valentiores sunt ⁊ sani. vtile est eis infirmari. ne p vigorem salutis plus letenť in trãsitorijs ⁊ terrenis rebus q̃ dñt Mala est sanitas carnis q̃ hoiez ducit ad infirmitatez aie. Et valdõ bõa ẽ infirmitas carnis. q̃ perducit hoiem ad sanitatẽ aie. Infirmitatẽ carnis laudat apľs dicens. Cũ n. infirmor tunc fortior sũz. s. spũ. In flagellis dĩ nõ dz murmurarĩ hõ q2 p hoc q̃ castigať a pctõ emẽdatur. Leuius sustinebim⁹ infirmitates corporis si ad memoriã reduxerimus mala q̃ fecimus. in infirmitate hõ nõ dz murmurarĩ. q̃re:

q2 ab illo iudicať. cuius iudicia semp sit iusta. q ĩ firmitatẽ patiť ⁊ ꝯtra deuz murmurat. iusticiam iudicãtis accusat. ac per hoc irã dei adũsuz se ꝓuocat. Nõ põt esse ĩiustũ qđ iusto placet iudici quẽ. n. diligit dõs castigat flagellat aũt oẽm filiuz quẽ recipit. ⁊ q̃si pr̃ in filio ꝯplacet sibi. In hac vita dõs parcit pctõrib⁹. ⁊ nõ pcit iustis. In futura vita pcet iustis. ⁊ non pcet pctõrib⁹. qui ĩ hac vita flagellari nõ mereť in inferno torq̃bit. Soror carissima dolor ⁊ tristicia oĩb⁹ sũt cõia. Nemo est qui in hoc seculo nõ doleat. Sp de⁹ bos castigat q̃s ad salutẽ preparat perpetuũ. Soror venerabiľ in infirmitatibus tuis nõ cõtristeris. in lãgorib⁹ tuis gr̃as age

do. Valeſ te magis op
ta aío ꝙ corpe. Deſide
ra te plus valere mente
ꝙ carne. Aduſa carnis
remedia ſuꝫ ai. Egritu
do carneꝫ vulnerat. mē
tem curat. Lágnoꝛ. n. vi
tia exq̄quit. láguoꝛ vireſ
libidis frāgit. Proba-
ri te in doloꝛe cog̃ſce nō
frāgaris in foꝛnace ꝓba
tur auꝝ. vt ſoꝛdibus ca-
reas tribulatiōis cami-
no purgaris. vt purioꝛ a
peas. pſecutiōis igne cō
flariſ. Cōflariſ vt oi pec
catoꝝ ſoꝛd̄ purgeris: ad
ꝓbatiōꝫ ſūt oia iſta q̄ ſu
ſtineſ. Igr̄ dilecta mihi
in xp̄o ſoroꝛ in infirmita
tibꝰ tuis nō murmureſ.
nō blaſphemes. non di
cas q̄re ſuſtineo mala.
nō dicas cur affligoꝛ vt
quid mala patioꝛ? Frat
mi obſecro te vt dicas
mihi qd i infirmitatibꝰ
meis debeo dicere vel
qualr oꝫ memetipſam
accuſare. Soroꝛ hōeſta
hoc mō te accuſa. Pec
caui vt eram digna non
recepi. Eq̄lem vindictā
peccati mei non ſentio.
Minus me ſentio per-
cuſſam ꝙ mereoꝛ. Iux-
ta modum criminis mi
noꝛ eſt tribulatio vltio-
nis. Secundū meritū
pctōꝛum meoꝛū. diſpar
eſt cauſa penarum. Nō
ſūt tāta ſuplicia q̄ta ex-
titerēt pctā. O ſpōſa xp̄i
vis a pctis tuis purgari
in pena te accuſa ⁊ dī iu
ſtitiā lauda. Ad purga-
tiōꝫ tuam ſufficit. n̄ ea q̄
pateriſ ad iuſticiā dei re
tuleriſ. Si pro irrogata
infirmitate tu humil̃ de
uꝫ gloꝛificaueriſ. Coꝛri
pit. n. te dīs flagello pie
caſtigatiōis. Exercet in
te diſciplinā. Et q par-

cendo te a se abiciebat.
feriendo clamat vt rede
as. Venerabil' vgo cogi
ta q̄slibȝ mūdi cruciat⁹.
intenđ aio q̄lcūqȝ mūdi
penas. q̄scūqȝ tormētoꝝ
dolores. q̄scūqȝ doloꝝ
acerbitates. cōpa hoc to
tū gehēne ꝛ leue erit qđ
pateris. Soror amabil'
si times: penas inferni ti
me. Jste. n. pene tꝑales
sūt. ille eterne in istis pe
nis moriendo tormenta
recedūt in illis morien-
do eternus dolor succe
dit. Si. n. ꝯuersa fueris
emendatio ē qđ pateris
Cōuersūȝ nāqȝ flagel-
la a pctis absoluūt. Cō
uerso instātes plage ad
purgatiōȝ ꝑficiūt. Qui
n. hic castigat⁹ corripit.
illic liberat. q̄vo nec sub
flagello corrigunt ꝛ tꝑa
li pena ꝛ etna dānātur.
Et in hoc ꝑus iudican
tur secłoꝝ illic denuo in
futuro. His duplex est
pena ꝛ dānatio. Gemi
na his ꝑcussio est. ꝛ qꝛ ꝛ
hic hn̄t initia tormtoꝝ.
ꝛ illic supplemtū penaꝝ
Man⁹ igr̄ dei te ad pe
nā tradidit. indignatio
dei te affligi iussit. Jpse
iratus iussit te mala oia
experiri. Soror venerā
dissima nā ꝙ ꝛ corꝑis ð
bilitatibus frāgeris. ꝙ
carnis morbis afficeris.
ꝙ lāgoꝝ stimulis crucia
ris. ꝙ passionibus aie q̄
teris. ꝙ mentis āgustia
torq̄ris. ꝙ crassante ipu
gnatiōe malignoꝝ spiri
tuū agitaris. hoc ipsum
ꝑ pctō diuina iusticia ir
rogat. Tua cōtra te di-
micant arma. Sagittis
tuis plagaris. Telis tuis
vulneraris. Per q̄. n.
peccasti. per hec ꝛ torq̄-
ris. Qꝛ secuta es carnē

flagellaris ĩ carne: in ip
psa gemis in qua pecca-
sti. Sorõ amabilis in ip
sa carne cruciaris: ĩ q̃ de
liq̄sti. In ipsa tibi est cẽ-
sura supplicij ĩ q̃ fuit cã
peccati. Vñ corruisti ad
vicia: inde sustines torm̃
ta. O spõsa xp̃i: iuste ar
gueris: iuste flagellaris.
iusto iudicio iudicaris.
ꝓcella iuste te ꝯterit: iu
stitie pena te p̃mit. am̃.
De auaricia. ser. xliiij.

Dominus dic̃ in euã. Cauete ab oĩ auaritia: qꝛ nõ
in abundãtia cuiusq̃ʒ vi
ta eius est sꝫ ẽtraʒ ex his
q̃ possidet. et paulꝰ ap̃ls
Ois fornicatio ⁊ imun-
dacia ⁊ auaricia nõ noĩe
tur inter vos. Et iterũ.
Ois fornicator aut im-
mũdus: aut auarus q̄ ẽ
ydoloꝝ fuitꝰ: ñ hꝫ here
ditateʒ in regno dei. vñ
Salomõ. Cõturbat do
muʒ suaʒ: qui sectat̃ aua
riciã. Auarus nõ imple
bit̃ pecunijs. Qui amat
diuitias non capiet fru-
ctuʒ ex eis. Nihil est pe
ius q̃ꝫ amare pecunias:
hic. n. aĩam suã venaleʒ
hꝫ. Sicut auaricia mer
git hoiem in infernũ ita
oĩo largitas elemosyne
leuat ad celuʒ. Auarus
hõ similis est inferno: si
cut infernus nũq̃ꝫ dicit
satis est ita auarus nun
q̃ꝫ satiatur pecunijs: sic̃
ydropicus q̃ꝫto plus bi
bit: tãto plꝰ sitit: ita aua
rus quãto plus acquirit
tãto plꝰ ꝯcupiscit. Aua
ritia ⁊ cupiditas sorores
sunt: supbia vero est ma
ter eaꝝ. Nũquã supbia
fuit sine cupiditate: nec
cupiditas sine auaricia.
Soror venerabilis: nõ
sit manus tua porrecta

ad accipienduz:ꝛ collecta ad danduz:plus te ꝺ lectet dare q̃ accipere: Melius est dare q̃ accipere. Soror carissima: Auaricia nõ defigat radices in corde tuo:auaricia nõ sit in te. Expelle a corde tuo auaritiã. Si perfecte ꝑ xp̃o ꝯtẽpseris oĩa trena cũ eodẽ iesu xp̃o spõso tuo letabis in celesti pr̃ia. Am̃.

De cupiditate. ser. xlv.

Radix oĩum malorum est cupiditas Nẽo põt pfecte spũalia bella suscipe: nisi prius carnis edomuerit voluptates. nõ põt mẽs ad ꝯtẽplãduz deuz eẽ libera:q̃ terrena ꝛ trãsitoria huius mundi ꝯcupiscit. Nõ põt videre oculus mẽtis alta si eũ claudit puluis terrene cupiditatis. Cupiditas q̃ue pctm̃ est: oĩum criminũ matia ẽ. Nõ est mir̃ si moriẽtes inferni ignib⁹ ꝺputent: q viuẽtes flammã cupiditatis sue nõ extixerĩt. Sorõ carissima: q̃uis nõ habeas pecuniã:tam̃ si habes cupiditatez habẽdi nihil valet tibi Nihil valet tibi corpis nuditas: si tibi ẽ vestimẽti cupiditas. Judas per cupiditatẽ vẽdidit xp̃m. Nudi nasciur in hac vita:nudi exituri sumus ꝺ hac vita. Cur ğ ꝯcupiscimus trena ꝛ trãsitoria:Si ğ bõa h⁹ mundi credimus peritura:cur tãto amor̃ diligimus ea? Si trena ꝛ trãsitoria h⁹ mũdi plusq̃z oz diligimus peccam⁹. Soror ğ dilecta cursuz tuũ ꝯsidera: ꝛ cognosce tibi pauca sufficer̃ posse q̃ habes. Si igr̃ cupidi

tas est radix oium ma-
loꝝ sicut superius dixim⁹
Necesse est vt expellas
eā a corde tuo: vt cetere
soboles nō pullulent vi
tioꝝ: cupiditas peruersa
nō sit in te. Soror vene
rabil' oipotens ds te fa-
ciat ꝓpter semetipsuȝ ꝓ
spera h⁹ mundi despice
re ⁊ nulla eius aduersa
formidare. amē. ¶ De
pauptate s. xlvi.
b Eati pauperes
spū qm ipsoꝝ est
regnū celoꝝ. Multi sūt
pauperes qs ipsa paup-
tas nō facit btōs sȝ mise
ros. qr ipsaȝ paupertatē
nō ꝓpter deuȝ sustinent
sȝ coacti. sunt ēt nōnulli
pauperes qs paupertas
nō facit miseros sȝ btōs
qr eam ꝓpter deuȝ susti
nent d quibus di. Bti
pauperes spū. Soror ca
rissima iteꝝ ad te reuer

tor loquēdo. Audisti tri
bulationem ⁊ patientiā
Job: ⁊ ideo te mōeo vt
ne in tribulatione fran-
garis. nec in ꝓsperitate
eleueris. Tu p̄triarchas
diuites opibus sed hu-
miles fuisse animo legis
Qualis fuit Abraā qui
dicebat loquar ad dn̄m
deuȝ meū. cū siȝ terra ⁊
cinis. Jōqȝ beata eris so
ror venerabil' si ⁊ in pro
speris ⁊ in aduersis sem
per deo gratias egeris
⁊ felicitateȝ huius tpalis
vite velut fumuȝ ⁊ vapo
reȝ euanescenteȝ credi-
deris. Ait enim paulus
apo. Si in hac vita tm̄
sperantes sumus in xp̄o
miserabiliores sum⁹ oi
bus hoibus: xp̄s eni ne
auꝝ diligeremus obla-
ta vite munera contem
nere docuit: ne famē ti-
merem⁹ q̄draginta die

bus ieiunauit ne nudita
tez timeremus: vnā tu-
nicaz discipulis suis hr̄e
mādauit ne tribulatiōes
expauesceremus: ille p̄
nobis tribulatiōes susti
nuit: ⁊ ne mortē timere
mus p̄ nob̄ mortē susti
nuit: ⁊ suscepit. Oē qd̄ i
mūdo est: ꝯcupiscentia
carnis: ⁊ ꝯcupiscētia ocu
loꝝ ⁊ ābitio seculi. ⁊ mū
dus peribit ⁊ ꝯcupiscen
tia eius. Igr̄ dilecta so-
ror nō diligamꝰ ea q̄ sīt
in mūdo: ne peamus cū
mūdo. Certe dauid re
gnabat ⁊ cū hr̄et thesau
ros argenti ⁊ auri ⁊ im-
peraret populis manu
forti: tam̄ humilez se co
ḡscit ⁊ dic̄ paup̄ suz ego
⁊ in laboribus a iuuētu
te mea. et itez. Egenus
⁊ pauper ego suz. Item
dic̄. Incola ego sum in
t̄ra: ⁊ peregrinus sic̄ oēs

p̄res mei. Soror venēā
bil̄ nō te delectent blan
dim̄ta trāsitoria: nec cō-
moda t̄rena: nec de mū
danis lucris gaudeas: ⁊
nō ꝯtristaberis d̄ t̄renis
dānis. Sic. n. scriptuz ē.
Diuitie si affluant: noli
te cor apponere: que cū
amore possidemus cuz
dolor̄ perdimus. Audi
spōsa x̄pi q̄ dico: ille cui
celestia ⁊ terrestria fui-
unt: pauper p̄ nob̄ factꝰ
est. Quare? vt nos sua
paupertate faceret diui
tes. Tu ḡ honesta v̄go:
ambula per viā q̄ p̄cel-
sit iesus x̄ps sponsus tu
us: ⁊ passibus indefessis
sequere celestez ducez.
sine dubio si eū sequuta
fueris: cū ipso in celo re
gnabis. Soror venera-
bilis v̄ginitatez ⁊ paup̄
tatez beate marie v̄gis
p̄spice: q̄ tā diues i dn̄o

fuit: vt mater dñi eẽ me
reretur. Et in tm̃ fuit re
bus paupercula: vt tp̃e
partus nõ h̃ret obstetri
ces vel ancillas ad suiẽ
dũ sibi. Et in tm̃ fuit re
bus paupercula: vt ip̃m
etiã diuersoriuz: tam an
gustum fuit vt infantez
nõ in lectulo s̃z in prese
pio recliaret. Sed ⁊ io-
seph cui fuerat despõsa
ta: cũ esset iustus erat tñ
pauper ita vt victuz ⁊ ve
stituz artificio quereret.
Certe faber fuisse legit̃
Etiã de sanctis aposto-
lis legimus: q2 seruiebãt
deo in fame ⁊ siti. Unõ
paulus apl̃s. In fame ⁊
siti in ieiuniis multis: in
frigore ⁊ nuditate: ⁊ i vi
giliis multis. O spõsa
x̃pi habes exempla qui
bus possis terrenas di-
tias ɔtẽnere ⁊ celestes
ɔcupiscere. Qm̃ qui vo

lunt diuites fieri in hoc
mundo incidunt inten-
tatiõz: ⁊ laqueuz diabo
li: ⁊ in desideria multa
⁊ nociua q̃ mergunt ho
mines in infernũ. Libẽ
ter ɔtẽnunt terrenas di
uitias q perfecte sperãt
celestes. Q2 voluntaria
pauptas introducit ho-
minez in regnuz celoꝝ.
Nõ ideo venimus ad
mõasteriuz: vt in delici-
is in eo viuamus: sed vt
vigilãdo orãdo: ieiunã-
do: psallendo: ɔtra adũ
sariuz nr̃m diabolũ di-
micãdo: ad regnuz nob̃
p̃missum x̃po adiuuau-
te perueniamus. Nam
ideo nascimur in hoc se
culo: nudi etiam accedi
mus ad baptismũ vt nu
di ⁊ sine impedim̃to per
ueniam⁹ ad celũ. Quã
incõgruuz est ⁊ absurdũ
⁊ quã turpe: vt quẽ nu-

dum mater genuit nu-
duz suscepit ecclesia di
ues intrare uelit in ce-
lũ. Facilius est camelũ
p foramen acus trãsire:
q̃ diuitẽ introir i regnũ
celoꝝ. meli⁹ ẽ min⁹ ege
re q̃ plus hr̃e. Nimis
ẽ auar⁹: cui ñ sufficit do
min⁹. Soror dilecta si
in hoc seculo famẽ ꝛ si-
tim atqz nuditatẽ pro
xp̃o sustinuerimus gra
tis cũ eodẽ domino nr̃o
iesu xp̃o i celesti regno
gaudebimus. ¶ De
murmuratione ĉ. xlvij.

h O spitium cor-
dis nr̃i per gr̃az
dei sctificatur ꝛ
p inhitationez spiritus
scti q̃ do intus est chari
tas pax bonitas. humili
tas. paciẽtia. ꝯcordia:
mãsuetudo: ꝛ alia huius
mõi. Hec sunt nr̃e diui
tie. s. bõi mores ꝛ vtutes

Sed si incipimus inter
nos litigare ꝛ murmu-
rare: cõtendere. stati ab
his spũalib⁹ bonis va-
cui remanemus ꝛ nudi
Quare? q: vtutes non
possunt remanere cũ vi
tijs. Nã ꝛ modicũ fer-
mẽtũ totã massã corrũ-
pit. quisqz seru⁹ dei dẽt
pensare in corde suo. q̃
magnũ malũ incurrit. si
p rebus tpalibus mur
murat. vnde debuerat
esse diues. fit paup. que
sũt diuitie nr̃e? vtutes.
s. Uirtutes ergo perdi-
mus. si p cibo vel potu
murmuramus. Graue
peccatũ ẽ murmuratio.
Unde gregorius. Re-
gnuz celorũ nullus qui
murmurat accipit Nul
lus q illud accipit mur
murare põt. Precor-
dia fatui sicut rota curr⁹
fenuz portat ꝛ murmu-

rat. Tales sūt multi frēs ꝛ multe sorores in ꝯgregatiōe: qui sūt carnalibus d̄siderijs subditi: ꝛ murmurarꝫ nūq̄ꝫ cessant. igr soꝛō carissima necessariuꝫ est valde nob̄ ꝯsiliuꝫ pauli apl̄i dicentis. Neqꝫ murmurauerit is sic q̄dam eoꝝ murmurauerūt in desertovꝫ ꝛ perierunt ab exterminatore: igr p̄iculosū ē nob̄ murmurarꝫ: ne forte p̄eamus ab exterminatorꝫ in monasterio: sic illi perierūt in deserto. Linguas ḡ nr̄as a murmuratiōe custodiamus ne (qd̄ absit) sic illi perierūt in hoc seculo nos p̄eamus in futuro. Non ḡ murmuremus: ne forte sic illi p̄ierūt in hac vita: nos p̄eamus in futura. Caueamus ab oī murmuratione: ne fōte q̄ illi passi sūt

in corpib⁹: nos paciāur in aīabus. Iteꝝ apl̄s cōsulendo nob̄ loquitꝛ dicens. Neqꝫ tentemus xp̄m sic q̄dā eoꝝ tentauerūt: ꝛ a s̄pentib⁹ perierunt. Xp̄m tentat qui p̄ cibo vel potu siue p̄ vestimēto murmurat: sicut scriptū est: d̄ eodē ppl̄o. Tentauerūt deū in cordib⁹ suis: vt peterēt escas aīab⁹ suis. ꝛ iteꝝ. Murmurauerūt in tab̄nacul̄ suis: ꝛ nō exaudierūt vocem dn̄i: xp̄m tētat qui in monasterio superflua requirendo murmurat. Contra xp̄m facit: qui in monasterio plusq̄ opꝫ requirit. In christū peccat: qui in monasterio res terrenas ꝛ transitorias requirendo prepositos suos scandalizat. Et a serpentibus perierunt. Quare a serpen-

tibus perierit nisi qꝛ ser
pēs venenosus ē: ⁊ oīs q
murmurat venenuꝫ dia
boli hꝫ in lingua. Unō
Jacobus apl's. Lingua
inquietū malū plena ve
neno mortifero. Cauen
duꝫ est ḡ nob a murmu
ratōe ne mōtifero ⁊ dia
bolico veneno pereāus.
Soror dilecta mihi in
xp̄o. Audi quid dn̄s nr̄
iesus xp̄s dic̄ in euāge.
Dico vobis ne solliciti
sitis aīe v̄re quid mādu
cetis neqꝫ corpi v̄ro qd
induamini. Ac si aperti
us dicat: Deus q dedit
vobis aīam: dabit escā.
Et qui dedit corpus da
bit vestimētum. Et adie
cit. Respicite volatilia
celi qm̄ n̄ seminānt neqꝫ
colligunt: neqꝫ ꝯgregāt
in horrea nec in celaria:
⁊ ds pascit illa. i. si deus
gubernat aues: q̄ hodie
sunt ⁊ nō cras nō erūt:
quarꝫ aīa est mortal' quā
to magis dabit suis ⁊ an
cillis suis cibū ⁊ vestimē-
tuꝫ: qꝫ aīa ē imortalis: ⁊
qbus regnū celorꝫ pmit
tit. Et iterꝫ. Cōsiderate
lilia agri quō crescūt: nō
laborāt neqꝫ nent. i. nō
texūt neqꝫ filant: ⁊ deus
sic vestit illa: q̄nto magis
vestiet seruos suos ⁊ an
cillas suas. Nō occidet
ds aīas seruorꝫ suorꝫ fa-
me aut siti aut nuditate
Et adiecit: q̄rite pmuꝫ
regnuꝫ dī ⁊ iusticiā ei⁹.
⁊ hec oīa adijcientur vo
bis. ac si diceret. Serui
te dn̄o in timore: cātate
⁊ exl'tate ei die ac nocte
cum trēore: ⁊ ipse dabit
vobis in hac vita ⁊ in fu
tura oīa necessaria. In
quirentes dn̄m: non mi
nuentur oī bono. Sorō
carissima: ds qui te edu

pit de domo patris tui: si in suitio eius perseuer aueris: dabit tibi in bono petitiões cordis tui.

¶ De ꝓprio ser. xlviij.

Proprium carissima f peculiare: ꝙ hĩ apd̃ seruos dĩ ꝑ magno crimine: nunq̃z inueniatur in te. Oia q̃ in mõasterio sunt: oib⁹ sũt ꝯmunia. Ergo si ancilla dei aliqd hz abscõ suz vl ꝓpriuz: ꝙ a ceteris ancillis dei ignoratur: furtum est: pctm̃ furti ẽ: q̃re? q: oia hz in ꝯmuni cuz ceteris ancillis dei. Et q̃si ꝓpriuz sibi aliqd abscondit furtiue: aliud hře in cõe cũ ceteris ancillis dei ⁊ q̃si ꝓpriuz sibi aliud abscõdere. hoc furtũ est: hec manifesta fra⁹ ẽ. Hoc grãde pctm̃ est: hoc est inter inferni: ꝑ hãc viã latrões descẽderũt ĩ infernũ. Sic. n. paulus apl̃s: neq̃z latrones: neq̃z rapaces r̃gnũ dei possidebũt: ãcilla dĩ q̃ semetipsaz sepat a cõmuniõe mõasterij aliõ q̃si ꝓpriuz abscõdendo: ꝯseq̃ns est vt sepatur a ꝯsortio celestis vite. mľti ad cõmunẽ societatez mõasterij veniunt: sz ꝙ sine graui gemitu dicer̃ nõ possumus: nõ oẽs in eo s̃m euãgeliũ viuunt. In mõasterio sũt sancti apostoli iesu xp̃i. Est ẽt ibi iudas scarioth traditor dñi: ⁊ ibi anania cuz vxore sua saphira. Est ẽt ibi Giezi discipulus helisei: qui ꝓpter deum oia q̃ hñt in hoc mũdo: admiratiõz apl̃oꝝ dereliquunt cã solius eterne vite in eidẽ apostolis letabũtur ⁊ remunerabunť in eterna beatitu-

dine. Qui at postq̄ ad ꝯuersionē mōasterij venit ⁊ ď reb⁹ mōasterij facer̄ fraudē presumit: iudas ē ⁊ penā iude sustinebit in inferno: qꝛ de hoc qď cōe est: ꝓpriuꝫ facit: q at de seculari vita ad s̄uiti uꝫ dei ꝯuertunt̄: si ď his q̄ in hoc seculo habuer̄t vnā ꝑtē sibi res̄uāt: alte rā v̄o secū i mōastēio tra dūt: cū anāia ⁊ saphira s̄niam maledictiōis me rentur. Qui aūt ď secu lo ad mōasteriū venit: ⁊ q̄ in domū suā hr̄e non potuit: si illď in mōaste rio hr̄e voluerit: vel req sierit: sine dubitatiōe le pra giezi adherebit ei. Et lepra quā giezi susti nuit in corpe: iste sustine bit in aīa. Honesta soror̄ sic̄ superi⁹ dixi tibi ma gna differentia ē int̄ eos qui in monastrio viuūt.

Illis qui in monasterio more apl̄oꝝ viuunt: qui ex his q̄ in secl̄o habue rūt vl̄ hn̄t: in mōasterio nihil abscōdunt ꝯuenit illud psalmiste. Mihi aūt adherere deo bonū est: pōere in dn̄o spē me aꝫ. Et illud. Iacta cogi tatuꝫ i dn̄o: ⁊ ipse te enu triet. Illis qui sic̄ iudas scarioth ꝓpriuꝫ retinēt: vl̄ de reb⁹ mōasterij ab scōdunt ꝯuēit illď: Ascē duntvsqꝫ ad celos: ⁊ de scendūtvsqꝫ ad abyssos aīe eoꝝ in mal̄ tabesce bant. Illis v̄o q̄ cū ana nia ⁊ saphira ex his que in seculo habuer̄t vnaꝫ partē mōasterio tradūt alterā v̄o sibi in ꝓpriū re tinent: ꝯuenit illď: Qui ꝯfidunt in v̄tute sua: ⁊ i ml̄titudine diuitiaꝝ sua rū gloriātur. Etiā illis qui sic̄ giezi ea q̄ nō po

terũt hĩc in seclo requi- rũt in mõasterio ↄuenit illõ. Ecce hõ qui nõ po suit deũ adiutorẽ suũ sʒ sperauit in mltitudie di uitiaꝝ suaꝝ: ⁊ preualuit i vãitate sua. Tu ḡ sorõ venẽabil: nihil celes ni hil abscõdas: nihil apõ te abscõsuʒ repõas. In abscõdito nihil r̃tineas apõ te nihil rẽaneat ab- scõsuʒ. Quicqd hẽs ha beto cũ licentia: si quid habes hẽto cũ bñdictio ne. Sine licentia abba- tisse vl̃ porisse: nihil ha- beas. Sine benedictio ne: nihil accipias. Sine licẽtia nihil tribuas. ho nesta ṽgo: iacta cogitatũ tuũ in dño: ⁊ ipse te enu triet. Amen.

¶ De oratione. F. xlix.

Carissima soror: audi q̃ dico. An te tp̃s orare est ꝓuiden tia. In tpeↄstitituto orar est obia. Tempus orãdi preterire est negligẽtia. Tanto crebrior dʒ esse oratio: quãto est vtilior: Dñs dic̃ in euãg. Oia q̃cunqʒ petieritis in orõ ne credentes accipietis. Et paulus apo. Sine i termissiõe orate. Et ia- cobus. Multũ. n. valet deprecatio iusti assidua Sorõ venerabil añ orõ neʒ prepara aiaʒ tuaʒ ⁊ noli esse q̃si hõ qui tẽtat deũ. In orõne prepara te: ⁊ ostẽde ↄsciaʒ cõdis tui: vt amplior gr̃aʒ ↄse q̃ris a deo tuo. Tũc ve raciter oras: q̃do aliud in corde nõ cogitas. Ci tiꝰ ad p̄cẽ iudex flectit: si peccator a prauitate sua corrigatur. Orõ cordis est nõ labiorum. Meli us est cuʒ silentio cõdis orare q̃ solis verbis si-

ne intentiõe mentis. pura est oõ quã in suo tpe supflue cogitatiões nõ zturbãt. Lõge qppe est a deo aius: qui in oõne cogitatiõibus seculi est occupatus. Duob⁹ modis oõ impedit: ne impetrare quisqz possit q postulat. Hoc est si adhuc hõ mala cõmittit: aut si peccãti in se ex toto corde non dimittit. Mens nr̃a celestis est: tũc deuz in oõne bene ztẽplatur: qñ nullis terrenis curis aut erroib⁹ impeditur: qñ qsqz orat spũm scm̃ ad se vocat. Sed postq̃ venerit. cõfestiz oia temptamta demonioꝝ q̃ se mentibus hoium imergũt pñtiaz eius ferre nõ sustinẽtes effugiũt. qui ledit nõ desistat orare p se ledentibus. Aliogn iuxta dñi sniaz peccat qui p inimicis suis nõ orat. Sicut nulluz pficit in vulnere medicamtuz. si adhuc i eo est ferruz. ita nihil pficit, oõ illius qui odiuz hz in corde. Culpabilit expãdit manus ad deũ q facta sua orãdo iactanter manifestat. Sic phariseus in templo iactanter orabat ꝛ magis laudabat semetipz de bõis opibus q̃ deũ. Sorõ dilecta ora cũ lachris ide sinẽter. Ora iugit pcar deũ diebus ac noctibus Oõ sit sine cessatione. oõ sit freqns. sint oõnis arma assidua. oõ d ore tuo nõ cadat. insiste oõni frequent. incũbe oõni freqnter. Geme semper ꝛ plãge. Surge i nocte ad pcez. vigila ꝛ ora per nocta in oõne ꝛ prece. incũbe nocturnis vi-

giliјſ.ad modicū clauſiſ ocul' rurſus oꝛa. oꝛo frequēs diaboli iacula ſubmouet. oꝛo q̄tidiana diaboli tela exſupat. oꝛo eſt ꝑma v̄tus adūſus temptationū incurſuſ. Oꝛo ſupat tēptam̄ta inicoꝝ. vincit demōes: ſupat iműdos ſpūs. per oꝛonē vincunt demōia: oꝛone demōia ſupantur oībuſ maliſ preualet oꝛo. Ho neſta ſoꝛō ſit oꝛo tua pura. Mōeo te cariſſima vt oꝛes ꝑ bōis hoībus. vt in bono perſeuerent. Rogo ēt te vt oꝛes pꝛo malis hoībuſ. vt de malo ad bonū ꝯuertantur Oꝛa pꝛo amicis tuis. ⁊ oꝛa ꝑ tuis inicis. Oꝛa ēt ꝑ oībus fidelibus viuil ⁊ ōfūctiſ. dirigat oꝛo tua ſic incēſuꝫ i ꝯſpectu dei. De lectiōe. c. L. p Er oꝛonē mūdamur a pctis. ꝑ lectioneꝫ docemur q̄d faciamus vtrunqꝫ bonuꝫ eſt ſi lꝫ. Si vero non licet melius eſt oꝛare quā legere Nā cū oꝛamus cū deo loquimur. Cū legimuſ deus nobiſcum loquit. Soꝛoꝛ cariſſima ſi uis cū deo ſp eē. ſp oꝛa ⁊ ſp lege. Valde nobis ē neceſſaria lectio diuina. Nā per lectionē diſcimus. q̄d facere quid cauere. quo tēdere debeam⁹. Unde dicitur lucerna pedib⁹ meis verbuꝫ tuū. ⁊ lumē ſemitis meis. Per lectionē ſenſuſ ⁊ intellectus augentur. Lectio nos ad oꝛōnem inſtruit ⁊ ad opationem lectio nos infoꝛmat ad actiuā ⁊ ꝯtēplatiuā vitā iō dī in pſalmo. Btūs vir q̄ i lege dn̄i meditabit die ac nocte. lectio ⁊

oīo sunt arma. qbus dia bolus expugnat. hec sūt instrumēta quib⁹ eterna beatitudo acquirit. per oīonez ꝛ lectiōz vitia destruunt ꝛ vtutes i aīa nutriūtur. ancilla dī semp dz orare ꝛ legere. Unō legitur in psalmo. Tūc nō ↄfundar cūpspexero i oībus mādatis tuis. igr dilecta mihi sorō i xpo insiste oīoni frequenter perseuera in meditatōe scripturaruz. in lege dei esto assidua. bēto studiū in diuinis legibus. vsus legēdi sit tibi. sit tibi frequens lectio. sit tibi q̄tidiana legis meditatio. lectio demit errorez vite subtrahit hoiez a vanitate mundi. per lectionē sensus ꝛ itellect⁹ crescūt. Lectio. n. docet qd facias. demōstrat qd caueas. oñdit q̄ tēdas mltū pficis cū legis tū si facis ea q̄ legis. soror venerabis ad apiat dōs cor tuū i lege sua ꝛ i p̄ceptis suis.

¶ De opatione ser. li.

Iheremias ꝓphe ta dic. leuemus corda nostra cuz manibus ad deū. Qui orat ꝛ laborat cor leuat ad deam cum māibus. Qui vero orat ꝛ nō laborat cor leuat ad deuz ꝛ nō māus. Qui autez laborat ꝛ nō orat: māus leuat ad deuz ꝛ nō cor. Igr soror carissima necesse est nobis cor in oīone ad deuz leuare ꝛ manus cū operatiōe ad deuz extendere. Quare? Ne de negligentia mādatoꝝ reprehendamur duz salutez q̄rimus obtinere sola oīone: aut sola operatiōe. Unō pau. apl's. Qui non laborat

n̄ mādūcet. Ancilla xp̄i dz semper orare legere et operari. ne forte sp̄ūs fōnicatōis d̄cipiat occiosaz mentē. Delectatio carnis per laborez vincitur. Soror carissima diuide tibi spaciuz diei in tres partes. et in prima ora. in sc̄da lege. et in tertia p̄te labora. Rex salomō per ociū semetip̄z inuoluit in multis fornicatōibus et per cupiditatē fornicatiōis adorauit ydola. Sorō venerabil' hec tria sūt tibi necessaria valde. s. orō. lectio et opatio. Orōne mundamur. lectōe instruimur. operatiōe beatificamur Sic dicit spiritus sanctus in psalmo. Labores manuuz tuaꝝ q2 mā ducabis. beatus es. et bene tibi erit. Si aliquando a lectione cessaueris operari debes. vt nunquaz sis ociosa. quia ocium inimicuz est anime. Diabolus cito decipit eum quem ociosum inuenit. Diabolus quotidie in claustra intrat et si aliquem inuenit ociosum statim accusat. O sponsa christi vide ne cū diabolus claustra intrauerit. et vniuscuiusq3 facta scrutatus fuerit aliquid iueniat vnde te accusare possit. Hac de cā te moneo: Soror mihi in christo dilecta vt per amorem christi nunquā sis occiosa. rogo vt amorem christi ostendas sociabus tuis. non solum verbis s3 et operibus bonis. Tunc vere deuz diligis si pro amore illius bona que potes operaris. Unaqueque sancta anima debet in se mon

strare amorem dī. ⁊ ver bis sanctis ⁊ actiōibus. Unde in canticis canti corū. Sponsus .s. xp̄s sponsam. i. sanctā aiam hortatur dicens. ¶Pone me vt signaculū sup cor tuuz. ⁊ super brachi um tuum. In corde sūt cogitatiōes ⁊ in ⁊ in bra chio operatiōes. Ergo sr̄ cor ⁊ sup brachiū spō se dilectus in signaculū q2 in sca aīa q̄ntuz ab ea diligatur ⁊ voluntate ⁊ actiōe designat. q2 amō dei nūq̄ esto ociosus. si vere est āor magna opa tur. si v̄o nō opatur. nō ē amor. ¶Rogo igr̄ te ve nerabil' v̄go vt deuz per fecte diligas ⁊ vt p̄ āore illi⁹ nūq̄ ociosa sedeas. Si ver̄ deū diligis nul la hora ociosa eris. si de uz in veritate amas pro āore illius ociū recusas.

Si ex toto cōde diligis deum oī tpe ↄtēnis oci uz. Qui deū tota mēte diligit ꝑpter deuz ociuz postpōit. regnū dī ñ dabitur ociosis. sz in s̄uitio dī studiosis. regnū dī nō dabit' vagātibus sz pro deo digne laborātibus. Qui in bonis opibus sūt pigri ⁊ tepidi nō hēbūt locū in regno dī. Luxuria cito decipit hoies. ocio deditos. Luxuria ci to decipit hoiez ociosuz decipit hoiez vagantez. Luxuria s̄uius vrit quē ocioluz inuenit. Libido cedit rebus. Luxuria ce dit operibus: luxuria ce dit idustrie ⁊ labori. hō per laborē sepe vincit li bidinez. Corpus. n. labor̄ fatigatū min⁹ dele ctatur flagitio. q̄ ꝑpter a mabilis in xp̄o soror p̄ caue ociū. nō diligas oci

uz fatiga corpus laboꝛ. Exercet opus bonū q̄re tibi opus vtile q̄ animi i plicetur intentio. Opus tuuz ꝛ intētio tua sēper sit in deo. Am̄. ¶ De psalmis ꝛ hymnis. ꝶ. lij.

Soror carissima cuz in ꝯspectu dī cātas psalmos ꝛ hymnos: hoc tracta in mente tua qđ cātas i voce. Mēs tua cū voce cōcordet: ꝯcordet cum lingua. Nō aliud cogites ꝛ aliđ cātes. Si aliđ cogitas in mente ꝛ aliđ cātas in voce ꝑdis fructū laboris tui. Si corpꝰ tuuz stat i ecclesia foris vagatur mens tua perdis mercedē tuā. Unde dr̄. Populꝰ hic labijs me honorat: cor āt eoꝝ longe est a me. Sicut. n. ait apl's: Psalā spū: psalā ꝛ mente. Cātabo ore ꝛ corde. Bonū ē ꝙ semꝑ orare deū mente. bonū ē ēt cū sono vocis hīnis ꝛ psalmis ꝛ cāticis spūalibus glificar̄ deū. Sic̄ oīonibus iuuāur ita psalmoꝝ modulatiōibus delectāur. Usus cātādi cōsolar̄ tristia corda. Cantus i eccl'ia mētes hoīm letificat: fastidiosos oblectat pigros sollicitat peccatoꝛs ad lam̄ta inuitat. Nā q̄uis dura sunt cōrda seculariū hoīuz: stati vt dulcediem psalmoꝝ audierint: ad amorē pietatis ꝯuertunt̄. Sūt mlti qui suauitate psalmoruz ꝯpuncti: pctā sua lugēt. Oīo tm̄modo i hac vita effundit̄ in remissionē pctōꝝ. Psalmoꝝ āt decātatio significat perpetuā laudē dei in et̄na gaudia: sic̄ scriptū ē: btī qui hitant in domo tua

dñe in secl'a seculo℞ lau dabũt te. Quicũqꝫ fidelit ꝛ ītenta mente: psalmos decãtat: q̃dãmodo ãgelis dei sociaꝛ. Quõꝛ qꝛ hõ illũ ꝑ modulo suo laudat in terris: quẽ angeli sine intmissiõe adorãt ꝛ glorificãt in celis. ¶ Psalmo℞ decantatio aliqñ ꝯmouet nos ad lachrymas: aliqñdo inuitat nos ad orõnes. psalmi faciũt nob̄ gratas eẽ vigilias noctis dicentes. Exꝛ̃tate iuste in dño: rectos decet collaudatio: psalmi ꝓnũciãt nob̄ horã diei ꝑmã cũ exꝛ̃tatõe lucis dicendo. Deus in noie tuo saluũ me fac: ꝛ in v̓tute tua iudica me. psalmi ꝯsecrãt nob̄ horã diei tertiã cũ dicunt. Et vẽiat sr̃ nos mĩa tua dñe: salutaꝛ̃ tuũ ſm eloquiũ tuũ. psalmi nos letificãt hora diei sexta in panis ꝯfractiõe: psalmi ad horã diei nonã ieiunia resoluũt: ꝛ nõs faciant dulcedine ac suauitate spũali. psalmi nos deo ꝯmendãt hora diei vesꝑtina dicendo. Dirigaꝛ dñe orõ mea. sicͫ incensum in ꝯspectu tuo. Eleuatio mãuuꝫ tua℞ sacrificiũ vesꝑtinuꝫ. psalmi nos admõent vt bñdicãus dño ad ꝯpletaꝫ dicentes. Ecce nunc bñdicite dñm oẽs ſui dñi. Sorõ mihi in xp̃o dilecta firmiter r̃tine in tua memoria: ꝙ in auribus dĩ bene sonat cũ scã aĩa per dilectiõꝫ ꝛ amorẽ ac deuotõꝫ: psalmos hymnos ꝛ cãticos spũales dõcãtat. Uñ spõsus. s. xp̃s in cãticis cãtico℞ spõsaꝫ i. eccl'iaꝫ vel scãm aĩam admõet dicens. Osten

de mihi faciez tuã: sõet
vox tua in aurib⁹meis:
qꝛ vox tua dulcis ꝛ faci
es decoꝛa. Tu inquit di
lecta mea q̃ iaces in le-
ctulo dulcissime ꝯtem-
platiõis: in q̃ mihi i psal
mis ꝛ hymnis ꝛ cãticis
spũalibus atqꝫ oꝛonib⁹
placere desideras: veni
ꝛ ostende mihi faciẽ tuã
ti. egredere a secreto cõ
dis: ꝛ alijs pulchꝛitudi
nẽ bonoꝝ opeꝝ suoꝝ ad
exemplũ demõstra: vt ẽ
illud videãt opa vr̃a bo
na: ꝛ gloꝛificent pr̃eꝫ ve
struꝫ q in cel' est. Sonet
vox tua in aurib⁹meis.
Vox. s. pꝛedicatõis: vox
diuine laudis: vox iubi
latiõis q̃ alios ad laudẽ
ꝛ gl'iaꝫ meã pficere faci
as. Cãt⁹ psalmoꝝ oble
ctat aures audientiũ ꝛ i
struit aĩas fideliũ ad be
ne viuendũ. Vox cãtan
tiuꝫ sit vna ꝛ cũ angelis
dei q̃s videre nõ possu-
mus: v̾ba laudis misce-
m⁹. Serui di semp dñt
laudare nom̃ dei: aq̃ su
perioꝛes insinuent: de q
bus dr̃: Benedicite aq̃
oẽs q̃ sr̃ celos sunt dño:
qꝛ electi nõ tacebũt in p
petuuꝫ laudar̃ nom̃ dñi
De aq̃s v̾o inferioꝛib⁹
dictũ est. Cõgregentur
aq̃ q̃ sub celo sunt in lo-
cũ vnũ qꝛ r̃pꝛobi per to
tuꝫ mundũ mõ dispersi
ꝯgregabũtur in infernũ
cruciãdi. Sine intermis
sione fideles debent re
ferre laudes deo qꝛ de⁹
delectatur in illis. Nõ
deus delectatur in lau-
dib⁹ fideliuꝫ testat̃ spon
sus. s. xp̃s qui in cãticis
cãticoꝝ spõse. s. scẽ aie lo
quit̃ dicens. Que habi
tas in oꝛtis. In oꝛtis ha
tat ecc̃ia vl' q̃libet scã aĩa

q̃ iã viriditate spei ⁊ bo noꝝ opeꝝ est repleta. q̃ ğ iã in oꝛtis hitat oꝫ vt spõsuꝫ suuꝫ vocẽ suã au dire faciat. i. cantuꝫ bõe pꝛedicatiõis vł scẽ iubi- latiõis vel voceꝫ: diuine laudis emittat in q̃ ille delectetur queꝫ deside rat: ꝙ aici auscultant vꝫ oẽs electi: q v̇ba vite. s. lectiões: psalmos: hym nos ⁊ cãticos spũales au dirı̄ desiderãt: vt ad cele steꝫ pr̃iaꝫ reuiuiscãt. igr̄ soꝛõ reuerendissima: sic̄ iã superi⁹ dixi valde ne cessariũ ẽ tibi: vt in oi vi ta tua laudes oipotentẽ deũ creatoꝛeꝫ tuuꝫ: qm̄ inde ꝑmittit̄ tibi venia: vnõ ⁊ laudes. Lauda ğ euꝫ in cõde: lauda eũ in voce. lauda euꝫ in voce iubilatiõis. lauda ẽt euꝫ in secreto ꝯtemplatiõis lauda euꝫ ĩ cubiculo mẽ tis in iubilatõe vocis: ꝙ uis ad laudandũ deum pctõꝛes ⁊ indigni simus tñ cessare a laudibus nõ debẽus. qꝛ inde ꝯseqve niã pctõꝝ credimus: vñ deuꝫ laudam⁹. Añ vox diuina i psalmis. Sacri ficiuꝫ laudis honoꝛifica bit me. inqt. ⁊ illic iter q̊ ostendã illi salutare di. Ac si apertius diceret. In psalmis est iter lau- dis q̊ ad eternã laudẽ ꝑ uenir̄ possis. sꝫ si ego il- lud tibi nõ ostendero. il lud inuenir̄ nõ poteris. ¶ Pꝛoptea carissima qꝛ iter nr̄e salutis in mãıb⁹ est creatoꝛis. mõeo te vt nũq̃ꝫ la⁹ di discedat ab oꝛe tuo. Soꝛoꝛ mihi in xp̄o amãtissima deus ẽ laus tua ğ ⁊ tu laus illi⁹ esto. ita vt semper sit la us illi⁹ in oꝛe tuo. Am̄.

¶ De actiua ⁊ ꝯtẽpla

tiua vita fer.iiij.

V Idit Jacob scalã stantez sr traz angelos q̃z dei ascendẽtes ⁊ descendentes per eã:⁊ cacumez illi⁹ celos tãgebat. In hac scala st positi oẽs ad vitã eternã predestinati: ⁊ oĩs q spectat ad regnuz celoꝝ in hac scala hz locũ. Scala ista gñalis est eccl'ia q̃ ex pte adhuc militat in terris:⁊ ex pte iã regñt in celis. In hac scala sunt tres ordies hoĩz.s.seculares actiui ⁊ ꝯtemplatiui. Secl'ares sunt in minori gradu. Actiui sunt in altiori loco. ꝯtemplatiui vo sunt in sũmo. Et d istis trib⁹ ordib⁹ hoĩz: quidã st in mola: quidã sunt in agro quidã vo st in lecto:mola est vita secularis:ager est aĩus hominis secl'i. In agro sũt predicatores vbi dei:in lecto est amor sponsi.s. xp̃i. Qui st in mola trã circueunt:q̃ terrena q̃rũt ⁊ diligunt. Qui sũt in agro terrã collunt q̃ seminãt vbuz dei in auribus hoĩuz:qui in lecto sunt despiciunt ⁊ ꝯtemnunt.ad pedes h⁹ scale sunt hoies h⁹ seculi. In medio scale st actiui: in sumitate vo scale st ꝯtẽplatiui iã q̃si i celo positi:q̃ celestia cogitãt.isti st ãgeli di p scalã ascẽdẽtes ⁊ dscẽdẽtes:q̃ ascendũt per ꝯtemplatõz ad deũ:⁊ descendunt p cõpassionez ad ꝓximum. Actiua vita innocentia est bonoꝝ opeꝝ. Contẽplatiua vita est speculatio supernoꝝ. Actiua vita cõis est mltoꝝ: ꝯtemplatiua vo paucoꝝ. Actiua vita terrenis reb⁹ bñ

vtilē. Cōtemplatiua vo seculo renūciās. soli deo viuere delectaē. ¶ Interro. ¶ Fr̄ dilecte: rogo vt ostēdas mihi differentias actiue et contemplatiue vite. ¶ Respō. ¶ Soror carissima iter actiuā et contemplatiuā vitā maxima ē dr̄ia: actiua est panez esurienti dare Verbuz sapie proximos docere. errātez corrigere. ad viaz hūilitatis superbientē reducere. Discordantes ad concordiaz reuocare: infirmos visitare: mortuos sepellire captiuos et incarcere positos redimere. q̄ singulis qbuscunqz expediat dispēsare. necessaria vnicuiqz puidere. Soror mihi in xp̄o dilecta. ecce audisti opa actiue vite. Nūc si placet. audi virtutes vite contemplatiue. Cōtemplatiua vita ē Charitatē dei et proximi toto mente retinere. ab exteriori actiōe acquiescere. soli desiderio conditoris inherere. ita ut iaz nihil agere libeat. sz despectus oibus curis seculi ad videndaz faciez sui creatoris aīus inardescat: ita vt iam nouerit carnis corruptibilis pōdus cū merori portarē totisqz desiderijs optarē hymnidicis āgelorum choris interesse. Appeterē admisceri celestib⁹ ciuibus de eterna incorruptione in conspectu dei gaudere. venerabilis soror. audisti actiuā vitā. audisti ēt contemplatiuā. nunc rogo ut cū maria magdalena eligas meliorez partem. s. vitā cōtemplatiuā. bona est uita actiua. sed multo est meliō cōtēplatiua. Qui pri⁹ in actiua vita pficit

ad ɔtẽplatiuã bñ ɔscendit: qcunqȝ adhuc tpaleȝ gloriã: aut carnaleȝ affectat ɔcupiscentiaȝ a ɔtemplatiõe ꝓhibetur. Exẽplũ.n.actiue vite: ⁊ ɔtẽplatiue de iacob accipe. q dũ adamaret racheleȝ q̃ significat contemplatiuã vitã data ẽ ei lya q̃ significat actiuã actiua vita in laboribus h⁹ mũdi deo seruit. dũȝ paupes recepit pascit ⁊ vestit: visitat ⁊ ɔsolat̃: sepelit: ⁊ cetera opa mĩe eis ĩpendit. Et tñ lya ẽ fecunda in filijs: qꝛ multi sunt actiui: ⁊ pauci cõtẽplatiui. Rachel vero ouis vel vidẽs principium interpretatur: qꝛ cõtẽplatiui simplices ⁊ innocẽtes sunt sicut oues: ⁊ ab oĩ tumultu scli aliẽi vt soli diuine ɔtẽplationi adherentes uideant illum qui ait. Ego sum principium qui ⁊ loquor vobis. Rachel duos filios hẽt: qꝛ duo sunt genera ɔtẽplatiuoꝝ. Alij nãqȝ viuũt in cõe ĩ mõasterij: Alij vero sunt solitarij ⁊ ab oib⁹ sepati. Sed beatioꝛ ẽ ⁊ pfectioꝛ ɔtemplatiua vita. q̃ actiua: Sicut aqla defigit oculos in radio solis nec ɔ̃flectit nisi quando vult corpus suũ reficere cibis. ita ⁊ sci aliquãdo a cõtemplatione ad actiuã vitaȝ reuertuntur. cõsiderantes illa sublimia sic ẽẽ vtilia: vt tñ ista hũilia paululũ nr̃e ĩdigẽtie sint necessaria. vñ ĩ cãticis cãticoꝝ. spõs⁹. s. xp̃s spõsã. i. scãȝ aĩaȝ ɔtẽplatiõi deditã hortat̃ dicẽs. Surge ꝓpa amica mea columba mea: formosa mea ⁊ veni. Ac si aptius diceret. Surge ꝓpa amica mea p dilectiõȝ ⁊

fidē:colūba mea p inno-
centiā ⁊simplicitatē:for
mosa mea p virtutez ⁊
castitatē. Surge de illo
dulcissio statu tuo : hoc
est de qete ꝯtemplatio-
nis i q̄ mihi soli ꝯplace
re desideras:in psalmis
hymnis orōib⁹ ⁊ canti-
cis spūalib⁹. Festina er
go ⁊ veni.i.egredeř ad
vtilitatē ꝑximoꝝ: ut il-
los ēt per offitiū predi-
cationis:⁊ p exēpla bo-
norum operū imitato-
res tui facias:ad salutē
aiaꝝ suaꝝ ꝑducas. Ui-
sio aialiuz in ezechiele:
que ibāt ⁊non reuerte-
bāť:ꝑtinet ad pseueran
tiā actiue uite. Et iterū
aialia q̄ ibāt ⁊ reuerte-
banť ꝑtinēt ad mēsuraz
ꝯtēplatiue vite in q̄ duz
qsqȝ intēderit sua reuer
beratus infirmitate sta
tim descēdit. Atqȝ ite-
rū renouata mētis acie
ad ea vnde descēderat
rursus ascendit:qđ fieri
i actiua vita ñ pōt: De
q̄si qsqȝ vel ad modicū
descēderit : statim iqna
tiōibus vitioꝝ inuoluit
Sepe mens ð terra ad
celum erigiť ⁊ iteꝝ gra-
uata infirmitate carnis
de celo ad terrā descen
dit. Multos seculares
hoies visitat deus ⁊per
suā grāz eleuat eos ad
altitudinē cōtēplatiōis
⁊ multos ꝯtemplatiuos
iusto atqȝ occulto iudi-
cio suo deus interrenis
actibus lapsos derelin
quit. Sicut sepultus in
monumēto cessat ab oī
terreno negotio: ita hō
ꝯtēplatiu⁹ cessat ab oī
terreno ope vľ misterio
⁊ sicut hoies ab actiua
vita ascendentes sepeli
liuntur i qete ꝯtempla-

tiōis: ita a seculari vita recendentes actiua uita suscipit eos in se q̄si sepeliendos. Ac per hoc sicut actiua vita ē sepulcrum secularis vite. ita ꝯtēplatiua vita est mōumentū actiue vite. viri sc̄i sicut aliqn̄ egrediūt a secreto ꝯtemplatiōis ad actiuā vitā. ita rurs⁹ ab actiua reuertunt ad secretū intime ꝯtēplaplatōis: vt itus deū laudent ubi acceperunt un de foris ad ei⁹ gloriam opāt. Sicut deus vult ut aliquando ꝯtemplatiui egrediātur ad actiuā vitā. ut alijs ꝓficiāt ita aliq̄ꝺdo vult ut nēo eos ingetet. s₃vt qescāt i secreto suauissime ꝯtēplatōis. Qō bn̄ in cātiacis cāticoꝝ spōsus insinuat. cū filias hierl'z ne spōsam vigilare faciant adiurat dicens. Adiuro vos filie hierlin: per capreas ceruosq₃ cāpoꝝ: ne suscitetis: neq₃ euigilare faciatis dilecta: donec ipsa velit. Hoc ē ne suscitetis neq₃ euigilare facietis aīam diuine cōtemplatōi deditā: oꝛonibus ꝛ lectōibus diuinis occupatā. Et ne ea₃ ad exterioꝛa opera inquietare velitis. dōec ipsa velit. Hoc est: dōec expleto ꝯtēplatōis tp̄e admonente coꝛpis fragillitate q̄ꝺdo velit suscitari a sōno interne qetis: ꝛ intime dulcedis. Sed tn̄ in hac mōtali vita nēo pōt p̄fecte ꝯtēplari deū. vn̄ btūs ioānes in apochalypsi dic̄ factū est silētiū in celo q̄si media hoꝛa. Celū qppe est aīa iusti: sic̄ dn̄s per ꝓhetā dic̄. Celū mihi sedes ē. Cū ḡ qes ꝯtemplatiue vite agit i mente silentiu₃ fit

in celo.i.in aia qꝛ strepi tus terenaꝝ reꝝ atqꝫ opa tionū cessat in cogitatio ne. Sed qꝛ ꝯtemplati-ua vita in hoc mūdo nō pōt esse perfecta neq̄q̄ꝫ hora integra factū silen tiuꝫ dr̄ in celo: sꝫ q̄si me dia hora. Qui perfecte vitaꝫ ꝯtemplatiuā vult tenere: dꝫ ab oi terreno opere cessare. Unde in eisdem canticis sponsa de se dic̄. Ego dormio ⁊ cor meuꝫ vigilat. Ac si aperte mens scā loq̄re tur dicens. dū a munda nis tumultibus exterius dormio: i interiori cogi-tatiōe q̄ sunt celestia at-qꝫ spūalia penso. Etiaꝫ archa Noe q̄ bicame-rata dr̄: significat actiuos ⁊ ꝯtemplatiuos: q̄ꝝ acti ui deorsuꝫ stant: ꝯtēpla tiui v̄o stāt sursuꝫ: qd̄ āt archa dr̄ ter camerata: significat tres ordines i scā ecclesia. s. ꝯiugatoꝝ: ꝯtinentiū atqꝫ v̄ginuꝫ. De hac ꝯtemplatiua vi ta dic̄ dn̄s i euā. Si vis perfectus esse: vendē oia q̄ habes ⁊ da paupibus ⁊ habebis tesauꝝ in ce-lo ⁊ veni seq̄re me. Et d̄ Maria magdalēa ait. Maria optimam par-tem elegit: que non au-feretur ab ea. Uita con templatiua non aufere-tur in hoc seculo neqꝫ i futuro. Actiua vita au-feretur ab homine in fu futuro seculo. Actiua vi ta in hoc secl̄o habꝫ fineꝫ: Cōtemplatiua v̄o non: qꝛ sp perseu̇at. Actiua vitā in hoc seculo defic̄ Cōtemplatiua v̄o i hoc seculo incipit: sꝫ in celo perficitur. Hōesta v̄go moneo te: vt ꝓpter de-uꝫ despicias presens se-culū ꝓpter deū ab oibus curis seculi te suspende:

Sine ipedimento secki deo suire stude. Nulla cura seculi subtrahat te a timore dei. Nulla sollicitudo rer te subtrahat ab intentõe di. Abice a te quicqd põt impedire bonũ ꝓpositũ. Toto aio odi ⁊ dãna ꝙ diligit mũdũ. Esto mõtua mũdo: ⁊ mũd⁹ tibi. Tã ꝙ mortua ab amorẽ presentis vite te sepa. Tan ꝙ mortua mũdi gl'iam nõ ꝯcupiscas: sorõ mihi amabilis i xp̃o: sic sepulta in monumẽto nõ habeas curã de seculo. Tã ꝙ dfuncta in sepulchro ab oĩ terreno te ꝑua negotio: soror mihi in xp̃o amabilis ꝯtẽne viuens q̃ p⁹ mortez habere nõ poteris. Si hic ita feceris: p⁹ mortez tuã vitaz eternã habebis. Amen.

De curiositate ser. liiij.

S Oror carissima mõeo te vt de die in diẽ studeas ꝑficere in bõis operib⁹: ⁊ vt ñ ꝯsideres mala q̃ alij faciũt: sz ꝯsidera bõa q̃ tu facere debes. Unõ quidã sapiẽs ait. Insuperuacuis reb⁹ noli scrutari multipliciť Non est tibi necesse ea cogñscere q̃ ab humanis sensibus sũt remota. Dignũ est valde vt mẽtes hoĩum desinat iudicarẽ: q aliena cõda ꝑfecte nescit cogñscer. q̃re: q: icerta nos iudicamus: q̃ adusqz veniat dominus: q ⁊ illuminabit abscondita tenebrar ⁊ mãifestabit ꝯsilia cordium. Dignuz est etiã: vt desinat peccare qui aliena vitia vl't ꝛ̃prehendere. Stulti hoĩes dũ alienos errores volunt reprehendere demõstrant suos. Tã diu homo ignorat peccata sua q̃ debuerat fle-

re ꝛ cog̃ſcere: q̃ꝑ diu alie na vicia exquirit curioſe Sꝫ cū hō ad ſemetipꝫ reūtitur: ꝛ ſeſe bn̄ ꝯſide rat: nō exquirit ꝙ in ali is repꝛehendat. qꝛ in ſe metipſo multa inuenit q̄ lugeat. qui ſemetipꝫ bene ꝯſiderat: in ſemet ipſo inuenit ml'ta q̄ plā gat. Unō btūs Greg. Nos tāto minus debe mus aliena coꝛda repꝛe henderē: q̄ꝑto ſcimꝰ viſu nr̄o nō poſſe aliene cogi tatōis tenebꝛas illuſtra re. Etiā btūs Iſid. ait. Faciliuſ repꝛehendunꝰ vitia vniuſcuiuſqꝫ hois q̄ꝑ v̾tuteſ intendius. nec quid bōi quiſqꝫ fecerit ag̃ſcerē cupius ſꝫ qd ma li egerit perſcutāur. igr̄ ſoꝛoꝛ mihi in xp̄o dile cta moneo te vt āplius rep̄hendas tua vicia q̄ꝑ aliena. pꝛius vide tua, ꝑ pꝛia q̄ꝑ aliena delicta. de tua coꝛrectiōe eſto ſolli cita. De tua ſalute eſto attēta. de tua emēdatio ne eſto pꝛeuiſa ꝙ ad te nō ꝑtinet noli q̄rere. nū q̄ꝑ deſidereſ cog̃ſcerē qd inter ſe loqūtur hoieſ. Noli q̄rere qd quiſqꝫ dicat aut faciat. caue cu rioſitatē. Omitte curaſ alienevite. nulla curioſi tas aīum tuuꝫ decipiat: nulla ꝯcupiſcentia dete ſtāde curioſitatis te ſub repat. ne tu oblita tuoꝝ moꝝ. alienos perquiraſ xp̄i ſpōſa. tāta cura coꝛ rige tua vitia. quāto ſtu dio repꝛehendiſ aliena. Nulla tibi ſit cura ſciē di latētia. caue inquirerē ea q̄ nō debes ſcire. pꝛe termitte q̄ſi ſecretū ꝙ ſcripture ſcē auctoꝛita te non didiciſti. Nihil ultra queras q̄ꝑ ſcriptuꝫ

est. Nihil āplius pquiras diuine littere demō stra. Scir nunquā desideres q̄ scire nō debes. Sorō venerabil' scito p certo: q2 curiositas picu losa presumptio est: Curiositas dānosa picia ē: adheresiz puocat: in fabulas sacrilegas precipi tat mentē. In causis obscuris reddit audaces. In rebus ignaris facit hoies precipites. Sorō amātissima cū oī studio vitā tuā emenda. vt p⁹ hāc vitā merearis perueni re ad etna gaudia. am̄.

De vigilantia. ꝯ. lv.

Carissima soror: audi dn̄m iesum xp̄m in euā. dicē tez. Vigilate q2 nescitis qn̄ dn̄s venturus est: et itez. Oibus dico vigilate. ꝛ petrus apl's Estote prudentes ꝛ vigilate in oronibus. Cū hoies dixerint pax est ꝛ securitas tūc rpentinus veniet sr eos interitus. Et salomon ait. Sūt iusti atqz sapientes: ꝛ opera eoꝝ i manu dei: ꝛ tamen nescit hō vtruz āore aut odio dignus sit. Quar̄? q2 in futuro reseruātur i certa. Soror in xp̄o dilecta. iō dn̄s celauit nob tp̄s sui aduentus: vt nos longa expectatiōe incerti: semp credāus iudicē nr̄m esse ventuꝝ: q2 qn̄ venturus sit ignorāus. Verba sunt bti Greg. leticia pn̄tis vite ita est agēda: vt amaritudo sequentis iudicij nūq̄ recedat a mēoria: sepe diabolus decipit hoiez ad peccandū: ꝛ cū de ruina ꝯspicit eū afflictū: iteꝝ p securitatez ōcipit eū. igr sorō dilecta mihi i xp̄o

sp, necesse est vt cū bona aginius mala q̄ fecimus ad memoriā reducam⁹ vt duz culpā caute cog⸗scim⁹. nūq̄ ꝺ bono ope icauti letemur. Jō dn̄s voluit nob horā vltimā esse incognitā vt sp sim⁹ suspecti vt dū illā vider̄ nō possum⁹ cottidie nos ad illā prepareȳs. Etiā ne in hac vita simus se⸗curi: btūs ysido. nos ad mōet dicens. Neqȝ iu st⁹ de sua iusticia ꝯfidat neqȝ pctōꝛ ꝺ m ia ꝺi des peret qcq̄ sȝ pariter ha beant in corde spē ꝛ me tuz. Sic speret ꝺi m iaȝ vt sp timeat ei⁹ iusticiā. Quāuis ꝯuersatio scōꝝ sit ꝑbabilis tam̄ incertū est hoibus ad quez finē sunt destinati. iō nunq̄ȝ hō dȝ esse sine metu: qꝛ satisfactio pnīe: diuino tm̄ iudicio pensat̄ nō hu māo. Unō ait cesarius: q̄to sumus securi ꝺ pre teritis pctis tm̄ debēus esse solliciti de futuris. Uenerabil̄ soroꝛ firmit̄ tene qꝛ oīs vita sapiētis hois meditatio est moꝛ tis. Jgitur soroꝛ mihi in xp̄o amabilis si oi ho ra ad deū vigilaūis sapi ens eris. si cottidie mētē tuā ad deuz leuaueris ꝛ diez mortis tue ad mēo riā reduxeris beata eris ꝫm illō ꝙ quidā sapiēs ait. btūs hō qui sp ē pa⸗uidus. Hac de cā te mo neo v̄go hōesta vt semp sis pauida spqȝ suspecta Semp esto sollicita ꝛ cō tra diaboli tentatiōes a stuta. semper vigilia ꝛ cō tra antiquū hostez inces sant̄ pugna. Diebus ac noctibus oꝛa cū oi vigi lātia ꝛ ꝯtra insidias dia boli viriliter dimica. in oi vita tua esto ꝑuisa ꝛ ꝯtra v̄sutias inimici cuz

oi sollicitudine decer-
ta. Etiã audi hõesta vir
go ea q̃ iesus xp̃s spõsus
tuus dic̃ in euã. Btũs
ille suus quez cũ venẽit
dñs inuenerit vigilãtez
Ergo si ad eundez dñz
nr̃m iesuz xp̃z vigilaue
ris tota mẽte inter btõs
ↄputabis in eterna bea
titudine: btã eris si cuz
oi deuotiõe oclos men-
tis ad veꝛ lum̃ ꝗ d̃s est
leuaũis: vere btã eris si
ad deuz cũ oi instãtia vi
gilaueris qꝛ ꝓmisit de⁹
coronã vigilãtibus. Vñ
in cãticis cãticoꝝ de ocu
lis spõsi di̇. Oculi eius
sic̃ colũbe sr̃ riuulos aq̃
rũ q̃ lacte sunt lote ⁊ re-
sidẽt iuxta fluẽta pleniss-
sima oculi sponsi sci viri
sunt. q sic̃ colũbe i sim-
plicitate viuũt. ⁊ alijs su
is predicationibus atq̃
exemplis viã salutis oñ

dunt. Super riuulos a
q̃ꝝ esse ꝓhibent. qꝛ sem
per in refrenatiõe sctãꝝ
scripturaꝝ ↄuersant: qui
lacte sr̃ loti: qꝛ per gr̃az
dei in baptismo a pctis
suis sũt mũdati: quid. n.
per fluẽta plenissima iux
ta q̃ sedent intelligimus
nisi sacre scripture pro-
funda ⁊ archana dicta:
quibus nos reficimus:
dum ea legendo vel au
diendo haurimus. Ad
hec etiam iuxta fluenta
columbe resider̃ solent
vt vmbram volantium
auium in aqua videant:
super quam se proicien-
tes vngues rapaces effu
giant: sic sancti viri scri-
ptura scã fraudes demo
num ꝓspiciunt: ⁊ ex de-
scriptione quaz vident
quasi ex vmbra inimi-
cum cognoscunt ⁊ eius
deceptiones fugiunt:

sic z tu soror honestissi-
ma i meditatiōib⁹ scāꝝ
scripturarum esto assi-
dua qz in eis poteris co
gñcer qualr hostiuz insi
dias valeas declinare.
Mōcsta ṽgo iteꝝ te mo
neovt te ꝯsilijs scte̅ scri
pture ex toto cōmittas:
vz vt nihil aliud facias:
nisi ꝙ ex r̄spōso scriptu
raꝝ audieris:qz ibi inue
nies qualr fraudes de-
monuz fugias. Moneo
etiā te:vt metu rapaciū
auiū.i.demonuz:sr fluē
ta scāꝝ scripturaꝝ sede-
as: ne tu improuisa(ꝙ
absit) inimicis tuis pre
da fias. Rogo vt super
riuulos scāꝝ scriptuꝝ in
desinent vigiles,zvt,cuz
sūmo studio deceptiōes
inimicoꝝvites. Heu isi
pientes q̄re nō cog̃scim⁹
vel intelligim⁹: qz in cō
spectu dn̄i cogitationes
nr̄e antequā adactuz ꝑ
cedāt:māifeste sunt z a-
pte: dic̄ eniz psalmista.
Scrutans cōda z renes
deus. Igr̄ soror amātis
sima:cogitemus nos in
ꝯspectu dei semper asta
re:z agnoscamus qz ter
ra z cinis sumus. Ecce
ds nr̄ terribilis r̄tribue
musvnicuiqz ꝭm opera
sua: i ꝓximo est z nō tar
dabit: ipse veniet z sal-
uos nos faciet. Uigile-
mus ergo cū oi perseue
rātia z deuotiōe vt cum
venerit z pullauerit nō
inueniat nos dormien-
tes sed vigilātes in suis
laudibus z in suo amoꝛ
atqz in suo sācto ꝭuitio.
Curramus g̃ duz lucez
habēus ne tenebre nos
ꝯprehendāt. Sic.n.ait
sapientia di i ꝓuerbijs.
Btūs qui audit me z
qui vigilat ad fores me

as q̄ttidie: ꝛ obseruat ad postes hostij mei. Qui me iuenerit inueniet vitā: ꝛ hauriet salutē a domino. Uirgo christi iō te moneo vt cum omni studio vigiles ad deum vt in die necessitatis tue possis eum habere propitiū. Igr̄ hōesta virgo nullus casus te inueniat īparatā: nullus sit casus quē nō p̄ueniat meditatio tua: ꝓpone ante oculos tuos nihil eē quod accider̄ nō possit. Commemorar̄ sp̄ futuras miserias. In ꝓsperis meditare quo pacto aduersaberis. Sp̄ cogita i mē te ne aliquid ꝯtrarij accidat. sapientis hois est p̄uidere iacturā periculi omia meditata leuiori euentu accidūt: Expectata mala tolerabilius feruntur: perspectares

non admittitur cū acciderit. Aduenictes impetus premeditatio frāgit: precogitatio attenuat: futuras molestias: p̄uisio lenit: aduētū malorū: inopinatum malum fortiter ferit. Grauia sīt q̄ precogitata nō fuerāt acerba exīstūt inquibus improuisi incurrimus: Improuisa mala grauiter feriunt. Repentinū malū cito frangit: quod prouisuʒ nō ē vehemēt̄ affligit. Subita maris tempestas terrorem suscitat: improuisus hostis male perturbat. Oīa repentina grauiora sunt q̄ repente accidūt grauius occurrūt: Igr̄ soror mihi in xp̄o dilectissima ꝛ ad bona ꝛ mala cor tuū p̄para. in die bonorum ne immemor sis malorum: ꝛ in die malorum

ne immemor sis bonoꝝ. Esto peruigil sensu ne vanis cogitationib⁹ polluaris. ama scientiā scripturarū ꝛ ꝯtemne vitia carnis. Soror carissima si ex toto corde tuo ad deum vigilaueris. ꝛ ei i omni vita tua cū oi deuotione seruieris absqꝫ vlla dubitatione cuꝫ eo in celesti curia r̄gnabis.

¶ De prudētia. ꝶ. lvi.

Soror carissima audi dn̄m Iesū xp̄ꝫ in euāgelio dicentem. Estote prudentes sicut serpētes ꝛ simplices sicut colūbe. Et salamon ait: simplicitas iustorū diriget eos ꝛ supplantatio peruersorū vastabit illos uia simplicis: via domini ꝛ pauor his qui opantur malū. Justitia simplicis diriget viā eius ꝛ in ipietate sua corruet impius innocens credit oi verbo. Qui āt decipit iustos i via mala i interritu suo corruet ꝛ simplices possidebunt bona eius. Viri sanguinū oderunt hominē simplicem. Justi āt querunt salutem illius: scā rusticitas sibi soli prodest: ꝛ quantū edificat ecclesiam xp̄i merito vite tantū destruit: si his q veritatē destruūt nō resistit. Et btūs hieronymus ait in seruis ꝛ i ancilis dei non est querendus cultus corporis sed simplicitas mentis: nec simplex nec rusticus iō sanctū se existimet scitatē habēs in sua ligua sed tantūmodo in pura ꝛsimplici cōscientia: Ex duobus ipfectis multo est melius habere rusticitateꝫ sanctā ꝙ eloquētiam peccatricem. Magis venerāda est sancta

rusticitas q̄ꝑ verbosa lo
q̄citas. Soror in xp̄o di
lecta si nostra intentio ē
simplex apud deū in iu
dicio eius nostra opera-
tio tenebrosa non erit:
qui casti eē ꝑ iusticiā ne-
sciūt neq̄ q̄ꝑ eē inocētes ꝑ
simplicitatē possunt. san
ctoruz electorū ecclesia:
vias rectitudinis ꝛ sim-
plicitatis sue timore in
choat: sꝫ charitate cōsu
mat: deꝰ. n. nō solū v̄bo
rū sed ꝛ cordis īspector
ē ꝛ diligit eos qui in sim
plicitate cordis seruiūt
ei: Unde sponsus i cāti
cis canticorū loqͭ dicēs
Una ē columba mea ꝑ
fcā mea: vna est mr̄i sue
electa genitrici sue: mr̄
nr̄a ē regeneratrix gr̄a
dei apud q̄ꝑ vna colūba
eligitur: qr illo solos col
ligit qui in simplicitate
ꝑmanēt: ꝛ ab vnitate nō
diuidūt. Multi q̄ppe fi
deles dū ad ipsuz inten
dūt: duz vno desiderio
xp̄i se inuicē nutriūt dū
hn̄tes corvnū ꝛ aiaz vnā
se i charitate cōiungūt
ex multis mēbris vnuz
corpꝰ efficiūt in me: oēs
qꝫ i simplicitate vnitatis
viuētes: vna colūba exi
stūt. Ea q̄ apd̄ hoies ōs
pecta sūt ꝛ i ꝯtēptu hēn
tur: in magna gl̄ia sunt
apd̄ deuz: Jr venerabil̄
sorō oipotentē deū deꝑ̄
cemur vt mittat nob̄ spi
rituz sanctuz ō cel̄ q nos
faciat hr̄e simplicitatez
colūbe ꝛ prudentiā s̄pē
tis vt simꝰ i malicia sim
plices ꝛ in bōis opibus
prudētes: s̄pēs. n. astutū
ē aial vt ō aspid̄ legitͬ: qr
vidēs incātatorē venien
tē affigit aurē vnā terre.
ꝛ aliam cauda obturat
ne incantantoris vocez

audiat: vnde pphēta de his q crudeles ⁊ prudē-tes sūt i malo dicit. Furor illis secūdū similitudinez serpentis sicut aspidis surde ⁊ obturātis aures suas vt nō exaudiat vocē incātantiuz ⁊ venefici icantātis sapiēter Imitare ergo ⁊ tu soror amabilis hūc serpentē in hac parte: videlicet: vt aures tuas claudas ne mala v̄ba audias: Nōe sta virgo deprecare deū ut oleum peccatoris nō ipiguat caput tuū. Oleuz peccatoris laus ē adulatoris. Serpēs obturat aurē suaz ne audiat icātotorē: ⁊ tu claude aurē similit̄ vt nō audias detrahentē. prudēs ē aspis ne verbū mortis audiat ⁊ moriat̄: ergo ⁊ tu esto prudens ne verba mala per aures tuas intrēt ad alaz tuā: ⁊ moriaris. igr̄ spōsa xp̄i nec prudentia s̄pentis sine simplicitate columbe: nec simplicitas colūbe sine prudē tia s̄pentis dz esse in te: quatenus cōlumbe simplicitatē astutia s̄pentis tis vt mala caueat solicitet: ⁊ prudentiā s̄pentis simplicitas colūbe vt bona faciat tempet. Sorō amātissima mihi i xp̄o ēt colūba septez v̄tutes hz (vt legimus) i se: q̄s tu per grām sci spūs poteris hr̄e in te. Colūba sepe super riuulos aq̄z sedet vt viso accipitre veniente se in vndas emergat ⁊ euadat: in tritico meliora grana eligit: sepe alienos pullos nutrit. Rostro nō percutit: nō hz fel: nidū fac̄ in fenestris muroz: gemitū hz p cātu. Depcare

deum ꝙ hõesta ṽgo cũ3 sũmo studio vt det tibi has ṽtutes colũbe.s.vt sr riuulos scãꝝ scriptura ru3 sedeas ⁊ admõitiõe eaꝝ icursu3 diaboli eua das:i sacra scriptura me liores ellige sñias ex qui b⁹ te rficias. Nutri alie nos pullos.i.hoies ꝑus a deo alienos tuis ṽbis atq3 exẽplis ad deu3 cõ uerte. Rostro non per- cutias.i.ꝓximo tuo ma lũ nõ facias: nec malu3 dicas. Nõ habeas fel.i. nõ habeas in te iracun- diã:in⁹ fenestris petraꝝ fac nidũ tuũ.i.spẽ tua3. pone in vulnerib⁹ ⁊ pas siõe iesu christi spõsi tui. Gemitu3 habe ꝓ cãtu v3 vt sic hoies gaudent seculares in cãtilenis se culi. Ita tu gaudeas in gemitu ⁊ tristitia spũali. Igit soror vene.sic supi

us dixi tibi sic o3 te pari ter intelliger ⁊ cauere i sidias inici cũ oi sollicitu dine. Sic te o3ꝓ innocẽ tiã vite esse simplice3: ⁊ tñ cum simplicitate vite oporteat te esse pruden tẽ. Ille q nõ miscet pru dentiã simplicitati ẜ3 ꝙ ait ꝓpheta. Colũba est seducta nõ hñs cor s3 iõ est colũba q2 simplex.iõ ãt ñ h3 cor q2 nõ h3 pru dentia.iteꝝ soror cariſſi ma te mõeo vt in corde tuo prepares dignũ ha bitacl3 xp̃o q̃tenus ipse veniens cũ pře ⁊ spũ scõ digneẜ apõ te mãsione3 sibi faceř in dõicilio pe- ctoris tui. ¶ Ut laice mulieres vitent.ẜ.lvij.

Soror cariſſima fuge societatẽ se culariũ mulieꝝ. Seculares femine q̃ te cũ nõ hñt vnã ꝓfessionẽ

nõ accedãt ad tuã socie-
tatē:qꝛ qđ amãt hoc ti
bi pꝛedicãt. Ecce qđ di
ligũt hoc tibi dicũt:iđ đ
bes vitar̃ societatẽ secu
lariuꝫ feiaꝝ:qꝛ secl'm di
ligũt ꝛ de secularibꝰ lo-
quũtur terrena amãt: ꝛ
iđ terrena tibi ãnunciãt
trãsitoꝛia ꝯcupiscũt:ꝛ iđ
in auribꝰ tuis trãsitoꝛia
exponũt. Sic.n.scriptũ
est. Unusquisqꝫ hoc lau
dat qđ diligit. Et iđ se-
cularis femina seclꝫ lau
dat qꝛ seclꝫ diligit. Cer
te si celestia diligeret.ce-
lestia laudaret. Sine du
bio si celestia amaret:ce
lestia appꝛobaret: cele-
stia pꝛedcaret. Si etña
ꝯcupisceret: eterna tibi
suaderet:et iđ soꝛoꝛ mo
neo te vt societatẽ secu-
lariũ feminaꝝ expellas
a te:q̃re? qꝛ coꝛrumpũt
bonos moꝛs cologa ma
la ꝛ praua. quid fac̃ vxđ
viri cum spõsa xp̃i? Aut
quid agit mulier nupta
cuꝫ v̾gine deo deuota?
Quid in vnũ agit secu-
laris femina cũ xp̃i spõ-
sa:qd agit femina secl'a
ris cũ scimõiali femina?
Uel qd agit feina q̃ mũ
dũ diligit cũ feina q̃ mũ
duꝫ r̃liquit? Quid agit
femina maritata cũ feia
xp̃o dedidica? Quid a
git q̃ amat viꝝ cuꝫ ea q̃
diligit xp̃m?feina q̃ tuũ
ꝑpositum nõ tenet: q̃re
ad tuã societatēꝫ venit?
Secularis femina q̃ nõ
hꝫ tuuꝫ habituꝫ: q̃re ac
cedit ad tuuꝫ ꝯsoꝛtiuꝫ?
Secularis femina quid
tecuꝫ agit: q̃ tecũ iuguꝫ
xp̃i nõ ducit? Feia q̃ te
cũ iugo xp̃i collũ nõ sub
misit: q̃re ad tuuꝫ collo
quiuꝫ accedit? Dispar
ẽ habitu:dispar affectu.

Et sicut dispar est vestimento: ita aio. Mulier secularis organuz est sathãe. Hec cãtat tibi ꝙ illecebras seculi moneat: ⁊ semitas diaboli oñdat: sic̃ legimus: syrena maris talis est: sursuz ex vmbilico q̃lis pulcherrima ⁊ formosa vgo. Ex vmbilico vo vsqȝ ad pedes talis sic̃ est auis: syrena hȝ caput virginis: ⁊ posteriora auis. Cantat dulce magnis vocibus ⁊ multis modulis atqȝ cum magna dulcedine dat voces concordes: Sed per suas dulces cantilenas sepe marinarios decipit: ⁊ indiscrimine ꝑducit. Sepe naute nauigantes mare dulces audiunt voces syrenaruȝ ⁊ per dulces ⁊ suaues cantus earum decipiuntur: ⁊ ad mortale periculum perducuntur. Sicut syrena per suos dulces cantus decipit marinarios: ita secularis femina per suos deceptorios sermones decipit christi suos. Et sicut syrena per suaues cantilenas solet nauigantes mare a recto itinere deuiare: atque in ꝑditioẽȝ ꝑducer̃: ita secl'aris feĩa ꝑ blãda vba ac seductoria solet deo suiẽtes a scõ ꝑposito retraher̃: ⁊ in piculũ aĩaꝝ suaꝝ perducer̃. Igr̃ soror dilecta mihi in xp̃o: fuge cãt⁹ syrenaꝝ: ne dũ delectaris audire delectamĩta trena a recto itinere añtaris. Quid.n. sunt vba seculariuȝ mulieꝝ nisi cantus syrenarum? Ergo cantus syrene fuge ⁊ a lingua male suadentis mulieris se

para aures tuas· Sic ꝺ clina ūba secularis mu- lieris q̄si sybillos ſpen- tis. Caue ne sic̄ ſpens ꝺ cepit mulierem in para diso: ita te ꝺcipiat vene nosa lingua male suadē tis mulieris in mōaste- rio. Uide ne mulier va na ⁊ garrula infundat i aures tuas mortis vene na. Caue ne mors itret per fenestras tuas. i. per oculos ⁊ aures tuas in aīam tuā. Soroꝛ venera bil' cū videris mulierez disparez tui ꝓpositi: mu ni coꝛ tuuz scuto fidei: ⁊ ꝯtra eā tropheo crucis arma frontez tuā. Hōe sta soroꝛ: in hoc soluz cū mulier̄ seculari ꝯcedo ti bi colloquiū: vt scis am monitiōib⁹ suadeas illi relinq̄re secl'm ⁊ venire ad mōasteriuz. In hoc solū tm̄ do tibi licentiaz loq̄ndi cū seculari femi na: vt doceas eā despice re trena ⁊ amar̄ celestia ⁊ etiā' exire ꝺ seclo: ⁊ ser uire deo. Itez vt p tuā alloquutiōꝫ transitoria despiciat ⁊ eterna ꝯcupi scat. Soroꝛ carissima si ita feceris sic̄ dixi tibi ⁊ te in hoc seculo a malo custodies: ⁊ in futuro a dn̄o coronā i celo recipi es. amē.

¶ Ut v̄go nō diligat societatem viro rum. Ser. lviij.

Soroꝛ carissima ⁊si tāto studio fu gies feminas: q̄tu ma- gis debes fuger̄ viros? Et si tā sollicite vitabis societatez mulieꝝ: q̄to magis vitare debes so- cietatē viroꝝ? Et si tāta cura ꝯfabulatiōes femi naꝝ declinabis: q̄to ma gis deceptōes viroꝝ de clinare debes. Et si tā-

tope aures tuas separabis a vbis feia℞: q̃to magis eas debes separare a seductorijs eo℞ vbis. Soror mihi in xp̃o dilecta moneo te vt vir q̃uis sit sanctus nullã tam̃ tecuꝫ habeat societateꝫ: lꝫ sit sanctus ⁊ iustus nullã tecũ habeat familiaritatẽ q̃q̃ sit religiosus: nullã tecũ hẽat assiduitatẽ q̃uis sit bonus nullã tecũ habeat vidẽdi iugitatẽ. q̃re? ne visitãdi familiaritate vtriusqꝫ pcat castitas. Ne videndi freq̃ntatiõe: vtriusqꝫ ãnihiletur hõestas: ne videndi iugitate vtriusqꝫ religiositas infametur ne videndi vsu vtriusqꝫ persona dehonestet. Decidet a caritate dei. qui occasionẽ dederit peccãdi. decidet etiã a caritate pximi q̃ occasioneꝫ prebuerit malefaciendi. Nã ⁊ si maluꝫ nõ fac̃ oper̃ tñ opinionem pessimã nutrit. per assiduitatẽ cito peccat hõ. sepe familiaritas vicit q̃s viciũ supare ñ potuit. sepe occasio peccandi volũtatẽ fec̃ ⁊ fac̃. Quos voluptas superare nõ potuit assiduitas superat. Dispar sexus in vnum collocatus illuc ꝓuocat instinctum carnis q̃ nascitur. Etiã naturalis flãma carnis accenditur. si illicita attingit. vir ⁊ femina diũsi sunt per naturã. qui si in vnum fuerint collocati q̃uis nõ peccent tam̃ per vsuꝫ inter se malaꝫ famam nutriunt. Quis colligabit igneꝫ in sinu suo ⁊ non ꝯburet? ignis ⁊ stupa in vnũ posita flãmas nutriunt q̃q̃ sint ꝯtraria si in vnum fue-

rint collocata:flammas generāt. Ita vir ⁊ femina si in vnuz fuerint positi lz maluz nō faciant: tñ per assiduitatez inter se malā famam nutriūt ⁊ alios de se murmurarī faciunt. Religiosus vir ⁊ sanctimōialis femina si imoderate ꝯiungunt sibi:alijs de se locuz prebēt murmurādi. Sexꝰ viri ⁊ femine diūsus est. ⁊ iō si in vnum ꝯiunguntur: statim inde occasio peccādi nascitur. Quid ē in vnuz fac ignis ⁊ stupa? Cur serpens collocat in sinu? Quar ignis collocat in vestimēto? q̄re femina q̄ castitatez ꝓmisit deo societatez hz cum viro? Femina que ꝓpter deuz seclz ꝯtempsit:q̄re viri familiaritatez diligit. Quar amat ꝯsitiaz viroꝝ:q̄ cuz xp̄o desiderat intrar celestē thalamū? Quare femina deo deuota q̄rit audire deceptoria viroꝛuz verba? Quar que in seculo maritum hr̄e noluit: in monasterio posita facies hominum vider ꝯcupiscit? Igitur soroꝛ mihi i xp̄o dilecta:si vis esse a fornicatinoe secura:esto mente ⁊ corpore a societate viri sepata.si perfecte vis castitatem tenere ꝓ amore xp̄i:longe te fac a societate viri Tu circa serpentem posita non eris longo tempoꝛe secura. Circa ignē sedens ⁊ si ferrea sis aliquādo dissolueris. Circa periculuz ꝯstituita nō eris diu illesa vl secura. Audi ergo sorō mihi in xp̄o amātissima boni cōsilij verba. Viri nomen tuum sciant faciem tuā

nō videant: faciem tuaꝫ non cognoscāt: q̄uis nomen tuum audiant. Audi etiam virgo honesta pauli apostoli v̄ba. Oꝫ nos habere testimoniū̄ bonum ab his que foris sunt ⁊ intus. Bonā vitam propter nos bonaꝫ vero famam propter ceteros. Soror venerabilis si propter deū in terra vitaueris societatem virorum per deuꝫ: in celo habebis societatem angelorum. Amen.

¶ Ut virgo fugiat societatem iuuenuꝫ. Sermo. lviiij.

Carissima mea soror ⁊ si taliter viri sancti sunt d̄clinandi neutriusq̄ꝫ sanctitas pereat assiduitate videndi: quanto magis declinandi sunt iuuenes. qui sequuntur temporalis vite tenebrosas vias ac delectationes? Et si tāta cura frequentiam sanctorum virorū̄ fugere debes. q̄to magis te oportet fugere iuuenes huius seculi concupiscentias sequentes? Ad hoc dyabolus oculis religiose femine iuuenes obicit: vt formas eorum quos per diem viderit meditetur in nocte: Et vt recens visio ⁊ corporalis inspectio assidue versetur in animo. Sic intrat sagitta sathane per ianuas oculorum vsque ad animuꝫ. Unde propheta. Intrauit mors inquit per fenestras vestras. ingressa est domus vestras non intrat sagitta diaboli ad interiora mentis nisi p̄ sensus corpis.

Soror i xp̄o dilecta mi hi: amādi sūt viri: sꝫ ab sentes. Amādi sūt hoīes nō intus sꝫ foris. Dili-gere debemus hoīes in aīo sꝫ non in domo. dilige hoīes in mēte sꝫ a lōge: diligēdi sunt viri: q2 sūt opus dei: sꝫ extra domuꝫ. Amādi sūt viri nō ꝓpter pulchritudinē corporis: sꝫ q2 sūt opus creatoris. Iteꝝ soror venerabilis te mōeo vt nūꝗ͞ loq̄ris sola cuꝫ solo. Nullus loq̄tur tecū singl'ariter nec tu preť duaꝝ aut triū testimoniuꝫ loq̄ris cū aliq̊: nō dꝫ spōsa xp̄i sola cū solo loq: nisi cuꝫ suo magr̄o cū agit pn̄iaꝫ de suis pctīs. Scimōial' femina q̄ cū viro sola loqui desiderat stulticia i mēte ei⁹ regt̄. Audi igr̄ dilecta mihi. Si pfecte castitatem vis tenere ꝓ aōre xp̄i lōge recede a societate viri. Si perfecte i terra ꝯtempseris societatē viroꝝ ꝓ xp̄o absqꝫ vlla dubitatōe: cū eo regnabis in celo. Amen.

Ut v̄go nō ꝯiungať malis hoībus. ſmo. lx.

Soror carissima audi v̄ba Salomōis. Fili mi si te lectauerint pctōres: n̄ agescas eis. Ne emuleris hoieꝫ iniustū: ne seq̄ris viā ei⁹. Discede ab hoīe iniq̊: ⁊ habebis paceꝫ. viri iusti socij sint tibi ⁊ in timoř dei sit gloriatio tua. Quecūqꝫ hominuꝫ cog̃ueris obſuātēꝫ timorē dei: in aicitia iungať tibi. Hoīb⁹ malis nō ꝯiungaris. Unde btūs Ambro. Scōꝝ hominuꝫ vita ceteris hoībus bn̄ viuendi dꝫ esse norma: q.n. scō viro asso

ciatus fuerit: ex eius so
cietate accipiet vsuz bo
ne locutionis: ⁊ exēpluz
bōi opis vt accēdatur d̄
die i diē mēs eius i amo
rē dei. Nō ē valde lau-
dabilis ille q bonus est
cuz bonis: sed vere ille
est laudabilis: qui bon⁹
est cum malis: vere ille
homo est laudandus: q
in societate malozuz est
bonus. Sicut ille ē cul-
pādus q malus est inter
bonos: ita ille est laudā
dus q bonus est iter ma
los. Uerba uite sūt ver
ba boium deū timentiū
⁊ sanitas aie his qui ea
diligunt ⁊ sequuntur. si
cut sol oziēs expellit cali
ginē: ita scōz doctrina a
sensibus nostris expellit
tenebzas vitiozū. Unde
dauid ꝓpheta. Cū scō
sanctus eris: ⁊ cū puer-
so puerteris. Igr̄ sozoz
mihi i xp̄o dilecta: si vil

bene viuere malorū so-
cietatē declina. vita ma
los caue: iniquos fuge i
ꝓbos: spne a te ignauos
Fuge turbas hoiz: ma-
xie etatuz q̄ ꝓne sūt ad
vitiuz. Nec te adiūgas
leuib⁹ psonis: nec te ad
misceas vanis. Bonis
te ꝯiūge: bonoꝝ ꝯsoztiū
appete: bonoꝝ societatē
reqre: scis idiuidue ad-
here. Si fueris socia eo
rū ꝯuersatiōis eris ⁊ vir
tutis: Qui cū sapientib⁹
ambulat: sapiēs ē: q cuz
stultis graditur stultus
ē. Similis. n. simili con
iungi solet: piculosū est
vitā cū malis hoib⁹ du
cere: pniciosuz est vitaz
cū his qui prauе volūta
tis sunt sociare: melius
ē hr̄e malozū odiuz: q̄
consoztiū. Sicut multa
hēt bōa cōis vita sancto
rū sic pluria mala affert
societas maloꝝ. Qui. n.

tetigerit imundū coinq nabitur. Qui tetigerit sordidū sordidabit. igr̄ soror venerabilis: si vba mea libenter audieris: ⁊ ea ope ipleueris: inter electos dei ꝯputaberis.

C Ut vgo nō suscipiat dōa vl' lr̄as i occl'to. lxi.

Soror carissima audi q̄ dico: ācilla xp̄i q̄ i abscōdito litteras vel dona recipit: ordinē suū frangit. Magnū malum facit. ⁊ grande pctm̄ ꝯmittit si ab oibus lr̄as vel ꝙ libet munus suū suscipit: qr suuz ordinez frāgit: grande malū agit. q̄ pp tpalia dona sui ordinis preuacatrix existit. Sci monialis feia. q̄ cū xp̄o desiderat intrare ad nuptias: nō dēt hoibus dare sudariola: pectines: corrigias vl' cicturas aut fascias: que xp̄m expectat cuz ardente lāpada non dēt ab hoibus accipe dona secularia. s. pectines specula: ⁊ cetera alia q̄ pp amorez xp̄i est velata nō debet ab amicis suis accipe vanitatis dona. Que ꝓpter deuz sup caput suū ueluz sacruz iposuit multuz peccat si ab hoibus dōa secularia accipit. Sācti monialis feina q̄ in talib⁹ delectat: magna vanitate ꝺcipit: ⁊ signū demōstrat mer̄tricis. Unꝺ dicit btūs hieronim⁹. Dulces litteras ⁊ sudariola: ⁊ crebra munuscula: sanctus amor nō hēt Ac si diceret. si in mēte scimonialis feine sāctus amor eēt dona vanitatis ⁊ supfluitatis ab hoibus nō acciperet: mens casta ⁊ religiosa nō desiderat a secularibus amicis accipere dōa: sz a xp̄o ꝓ cu

ius amoze contēpsit oīa
terrena. Qz ab illo so-
lo dēt cōcupiscere dona
cuz quo sperat gaudere
in celesti pāia: Casta scī
na nō q̄rit terrena dōa
sed celestia. Quāto hō
āplius in terrenis donis
delectatur: tāto magis
a dei amoze elōgat. sz si
scimoniales femine fa-
ciūt in mōasterio qp mu
lieres seculares facer̄ so
lēt in seculo. satis culpa
biles sūt corā deo. Er-
go int̄ seculares ⁊ scimo
niales nulla ē differētia
Igr̄ si inter eas q̄ sūt in
mōasterio ⁊ eas q̄ sūt in
seculo nulla est distātia.
itaqz īter religiosas ⁊ se
culares feminas nulla ē
dissonantia. Ergo si scī
moniales femine dlecta
bilia dōa dāt suis ami-
cis: sic facer̄ solēt mere
trices: vbi ē hōestas vbi
rligiositas vbi castitas.
vbi puritas: vbi scitas.
Si scimoniales feīe q̄
p bōa opa dbuerāt pla
cer̄ dō: suis aicis placēt
in malo luxuriosa dona
dādo. Ubi ē pudicitia:
vbi ɔtinētia vbi reuētia
vbi verēcūdia: itaqz si sci
moniales feīe pl⁹ volūt
placere hominib⁹ in se
culo q̄p iesu xpo etno re
gi in celo vbi ē obsuātia
rligiōis vbi rigor ordis
vbi ardor ɔtemplatiōis
vbi mūditia mētis. vbi
ɔtritio cōdis. vbi solici
tudo oronis. vbi genit⁹
pectoris vbi hitus mōa
chalis: Si scimoniales
femine letāt in tpalib⁹
dōis sic letari solent se-
culars hoīes. vbi ē ɔtē
pt⁹ scli. vbi timō inferni
vbi mēoria iudicij: vbi
rcordatio etni incendij
vbi amō dī Igr̄ si sācti
mōiales femine ɔcupis-
cūt dōa vāitatis ab hōi

bus accipere. Ubi ē memoria delictorū. vbi lachryme oculorū: vbi recordatio peccatorū vilipenditur. Cōtemnitur despicitur. ad nihilatur. Reuera sanctimonialis femina que ab hoibus accipit i quibus delectetur: ordinē suū ꝯtemnit que plus gaudet in suorū amicorū donis. q̄ꝑ in preceptis sui ordinis: sui propositi ē preuarica trix. De talibꝰ propheta ait dextera eorū r̄pleta ē muneribus. ac si diceret. Quāvis opa eoꝝ videātur bōa. tamē plus letantur in muneribus q̄ꝑ i bonis opibus. Magis volūt ab hoibus accipere transitoria dona. quā a xp̄o eterna bona. Scimonialis femina q̄ xp̄m pfecte diligit. delectabilia ꝛ superflua dōa ab oibus non recipit: qꝛ xp̄m in oibus donis āteponit. Unde in cāticis cāticorū ecclesie dicit. Pulchre sūt gene tue sicut turturis. Turturi assimilatur ecclesia. vel quelibet sācta anima qꝛ christū perfecte diligit ꝛ nihil amori eius preponit. Turtur ex quo p occasionē ꝯiugem suū perdidit. nūq̄ꝑ alterum amplius querit. qꝛ adulterinū amorē nō recipit Sic scimonialis femina que xp̄m pfecte diligit amplius adulterinū amorē nō recipit: idest amplius in malo homines nō diligit. religiosa femina que plusq̄ꝑ xp̄m diligit hominem non ē casta sꝫ adultera qꝛ christum cōtemnit cui fuerat desponsata. Religiosa femina quando primū

ad mõasteriũ venit xp̄s in spõsum suscipit: post hec vero si carnalit̄ hoi nē sup xp̄s diligit: adulteriũ fac: ꝛ si non corpe: iã tñ adultera ē i mēte. Scd̄s illud ꝙ dr̄: qui viderit mulierē ad cõcupiscendã eã: iaʒ mechatus est eã in corde suo: sic ēt mechatur mulier cũ viro si euʒ in corde suo cõcupierit: vel eũ carnalit̄ dilexerit. Qua pp dilectissima mihi i xp̄o sorõ te moneo vt xp̄s sponsũ tuũ sup oĩa ames: ꝛ ab illo solo dõa accipere desideres. Obsecro te ut iesuʒ xp̄s spõsũ tuũ sup oĩa diligas: ꝛ p amore illius secularia dõa non accipias: pcul dubio qui terrena dõa affectat: celestia nõ sperat: munera excecãt ocl'os sapientiũ: Et mutãt verba iustoꝝ. Certe si munera excecãt ocl'os sapientiuʒ obcecant ēt ne deus videatur mentes religiosorũ viroruʒ. Si (ꝙ verũ ē) dona oculos sapientiuʒ excecant: ēt ꝛ ocl'os seruoruʒ dei ne xp̄s videatur ꝯturbãt. Unde beatus Jsido. Nõ põt oculus mentis alta videre quē puluis claudit: ac si aptius diceret. Nõ põt oculus mentis pfecte celestia cõspicere quē puluis claudit cõcupiscētie. Nõ põt mēs serui dei ad contēplanduʒ deum esse libera: si adhuc terrenis cupiditatibus obscuratur. Si adhuc mēs sctimonialis femine in terrenis donis delectatur: pfecte celestia nõ cõtēplatur: Si accipiendo vel donãdo hoibus placere desiderat: deũ pfe

ctē nō amat. Nam ꝛ a deo despecti sūt q̄ i his vanitatib⁹ placere ꝯcu piscūt. Vn̄ ait dauit p̄pheta. De⁹ dissipabit ossa eoꝝ q̄ hoīb⁹ placēt ꝯfusi sūt qm̄ de⁹ spꝛeuit eos. Rogo etiā te soror venerabilis vt cū oī de uotiōe audias ysaiā pro phetā dicētez: q̄ excutit man⁹ suas ab oi mūere i excelsis hītabit: ꝛ regē scōꝝ videbūt oculi eius i decore suo. Ac si dice ret: q̄ ꝑter deū manus suas ab oī mūere excutit: i celo hītabit: ꝛ regē scōꝝ in glīa sua videbit q̄ cā amoris dei ab hoi bus dona vanitatis ꝛ su pfluitatis nō r̄cipit deū in maiestate sua videbit ꝛ cū oib⁹ sāctis in deco re illi⁹ i ꝑpetuū gaudebit. Jō soror i xp̄o ama bilis te rogo vt accipias ꝯsiliū h⁹ sācti ꝓphete: ꝛ excutias māus tuas ab oī mūere. Si tu i excelsis vis hītare: ab oī mu nere māus tuas: excute Jteꝝ te moneo p̄ gr̄az dei vt studeas imitari il lū q̄ ait. Ego cū iustitia apparebo i ꝯspectu tuo saciabor cū apparuerit glīa tua.

¶ Ut v̄go cuz deuotiōe reddat q̄ deo ꝑmisit. ser. lxij.

S Oror carissima bn̄ cogites q̄d d̄o voueas ꝛ reddas teipsā voue integraz ꝛ redde. Teipsā in pctīs accusa. Deū in bn̄ficijs lauda Nihil bōi tibi tribuas ab illo bōa cūcta q̄ hēs te accepisse. dicas. Cōfi ter̄ illū mificōdē: te pec catricē illū v̄acē: te men dacē. ḡ soror dilecta vt dicas cū ꝓpheta. Jntroi bo in domū tuā. i. i mo

nasterium in holocaustis hoc ē i spū ꝯtritōis ⁊ cō punctiōis: reddā tibi vota mea. i. ibi me itegraz offerā tibi: i ara cordis ꝙ tibi voui. Necesse ē vt q saluari ōsiderat bona q̄ deo vouit: cū oi deuotiōe reddat: quicūqꝫ ad gaudia eterna desiderat puenire: necesse ē vt bona q̄ deo promisit studeat adiplere. Unō ꝓpheta. Uouete ⁊ reddite dn̄o deo v̄ro. Ac si diceret. Uos ipsos vouete ⁊ reddite: qa necesse ē vt qui vouit ēt reddat. qꝛ vouendo se debitorē fecit. Et meli⁹ eēt nō vouere: ꝙ post votū ꝓmissa nō soluer̄. Sūt ēt q̄dā vota oibus ꝯmunia: q̄dā vero specialia. Coīa vota sunt ea q̄ in baptismo ꝓmissimus. s. vt nō peccaremus: ⁊ vt diabolo ⁊ opibus eiuꝫ abrenūciaremus. Specialia vota sūt qn̄ aliqꝫ se monachū fieri aut canonicū: aut heremitaz vel aliquid aliud ꝓmittit. Nō si ille qui vouit nō reddiderit: salu⁹ esse non poterit. Quare: qꝛ qui deo vt bene viueret promiserit: si hoc bōis opibus nō īpleuerit: saluari n̄ poterit: quisquis bōa q̄ deo pollicitus ē implere neglexerit: ad illa bōa q̄ deus ꝓmisit puenir̄ nō poterit. Ille qui deo nō vl't reddere bōa q̄ vouit ei: qūo vl't adeo accipe bōa q̄ ei deus ꝓmisit: qūo vl't adeo accipe donū celeste qui dō nō vl't redder̄ suū votū. Aut qūo se putat adeo acciper̄ celestia dona q̄ꝫ dō negligit psoluer̄ sua vota: qꝛ nō ē fidelis sed

infidelis. Inter ifideles ↄdēnabitur ille q vota sua deo negligit reddere int infideles perbibit qui votuȝ suuȝ in bonis nō ↄsumauerit. Igit soror in xp̄o dilecta mihi moneo te vt facias bonū qd̄ pmisisti: nō sis in verbis facilis: ⁊ in opib' difficilis. Coraȝ deo facile aliquid nō pmittas sine cōsideratione viriū nihil presumas qd̄ ñ potes facere non pmittas. In ↄspectu dei multuȝ eris culpabilis si nō reddideris bonuȝ qd̄ pmiseris. Qui vota sua nō explēt deo displicēt. Inter ifideles deputabuntur q qd̄ vouerūt nō impleuerūt. Melius ē.n. nō pmittere q̄ fidē promissi nō soluere. Verūtñ sorō venera. rescinde fidē i malis pmissis i turpi voto muta decretuȝ. Malū qd̄ pmisisti non facias quod i cautevouisti nō ipleas: impia ē pmissio q̄ scelere ad ipletur. Nūc g̃ spōsa xp̄i sicut iā dixi tibi. Si cū oī deuotiōe reddideris dō bona q ei pmisisti accipies ab eo eterna bona q̄ ille pmisit tibi. Amē.

¶ Ut virgo sp illud cōsideret pp qd̄ venit ad mōasteriū. Ser. lxiij.

Soror carissima scito quid sis cognosce temetipsā reduc ad mēoriā q̃re sis nata. Esto mēor cursis orta i quem usu sis genita: q̄ cōditiōe sis edita. Ad q̄ rē sis in hoc seculo procreata. Memēto cōditionis tue: serua ordinē tue natur̃. Esto q ces facta: Talis esto qualē te deus fecit: q̃lem te

factoꝛ instituit esto talis Tene moduz in oi ope tuo in oi re tẽperamẽtũ tene. Nihil facias sine tẽpantia: nec minꝰ facias aliqd nec nimis: nec vltra quam opoꝛtet nec infra: ẽt in bonis ĩmoderatũ aliqd nõ dẽt eẽ: oia mediocria sunt vtilia: ꝛ in suo mõ pfecta q̃ cũ tẽperãtia fiunt: salubꝛia sũt Bona ãt in moderato vsu noxia efficiũt. Ois n. nimietas i vicio õputat. Tẽperate facere cũcta prudẽtia est: ne õ bono facias malũ. Soroꝛ dilecta: respice ẽt qd sit aptũ cuiqꝫ tempoꝛi ꝑus videas qd debeas facere: ꝛ vbi ꝛqñ q̃liter: ꝛ qꝫdiu facias: per discretiõz cognosce cãs rerũ. Cũ oi diligentia distingue cũcta q̃ agis: diligẽt excogita q̃lit bonũ incipias ꝛ perficias. Tene discretionẽ in oi actiõe tua: cũ bñ distinxeris opꝰ tuuz optie iusta erit. Quicqd bõi feceris cũ discretiõe ṽtus erit quẽ qd sine discretiõe erit vitiũ: indiscreta. n. ṽtus ꝑuitio reputat: ṽtus sine discretione: locũ vitij obtinet per pꝛauã ꝯsuetudinez multa sũt vitiata: pꝛauo vsu mlta sũt ꝑfundata: multa sunt illicite vsurpata: contra pudicos moꝛes. Vsus igit auctoritati cedat. Lex ꝛ ratio pꝛauuz vsuz vincãt. Hõesta virgo mõco text tẽeat fidẽ firmã in coꝛde. galeã salutis incapite: signũ crucis in frõte: verbũ veritatis in oꝛe: voluntatez bonã in mente: timoreqꝫ ꝛ verã dilectionez dei ꝛ ꝓrimi in pectoꝛe: cingulũ castitatis in coꝛpoꝛe:

honestatez in actiõe: sobrietatez i ꝯsuetudine ⁊ bonitate: hũilitatẽ i ꝓspitate: patiẽtiaz i tribulatõe: simplicitatẽ i ꝯuersatiõe: spẽ certã i creatore: amorẽ vite ẽtne: pseuerãtiaz i bõis opibus vsqꝫ i finẽ. amẽ. ¶ Ut ergo nõ q̃rat placere hoĩbꝰ de pulchritudine sui vultus. ser. lxiiij

S Oror carissima vitemus penitio sas pulchritudies ne oĩuz maloꝝ germia i nos pullulẽt. qui pulchritudinẽ corporis diligit semetipsuz decipit. Quare: qꝛ pulchritudo corporis fallax ẽ: vana est: terra ⁊ cinis est. Deceptio ẽ hoĩs. Uñ salomõ Fallax gr̃a ⁊ vana ẽ pulchritudo. Multi fuerũt ⁊ sũt decepti per pulchritudinẽ corporis. Stulti hoies dũ ꝯsiderãt pl'critudinẽ corpis icidũt in diaboli laqos dũ carnis pulchritudinẽ attẽdunt reciaculis diaboli ꝑpediunt. Multi p pulchritudinẽ corporis alligãt in pctis. Deus ñ reqrit corpis decorẽ: sꝫ aie pl'critudinẽ. apl'ꝰ diligit deus spũalez pl'chritudinẽ q̃ȝ carnalez: xp̃s non delectat in cõporis pl'chritudine: sed in aie puritate Igit soror mihi in xp̃o dilecta mõeo te: vt illã pl'chritudinẽ diligas in q̃ delectat deus. Nũq̃ȝ hoc aio hoies attẽdas: vt eoꝝ pl'chritudinẽ diligas. Non ꝯsideres homies hac intẽtiõe: vt leteris in eoꝝ pl'chritudine. Nunq̃ȝ iõ hõies cõspicias: vt pl'chritudinẽ eoꝝ ꝯcupiscas. Te etiã rogo vt nunq̃ȝ vl'tũ tuũ

ꝯpõas vt hõibus placeas. Nunq̄ iõ exornes vultũ tuũ ut placeas in oculis hõiuꝫ. Nõ sit talis intentio tua: vt corã hõibus veliꝫ apparere formosa: q: si ob hoc facis vt in ꝯspectu hõiuꝫ formosa videaris: Jesu xp̃o spõso tuo iniuriã faciꝫ. Cũ sis xp̃o despõsata si añ oculos hominũ vis appere ñ eꝫ casta sꝫ adl'tera: q̃si adultã xp̃o faciꝫ iniuriã: si vt ab hõibus ameris oñdis pulchritudineꝫ tuã quõ nõ adultaris q̃ pluſq̄ xp̃ꝫ diligis hõieꝫ? Aut quõ ñ facis adultũ q̇ hõies amas super xp̃m? quõ dicis nõ sum adultã: q̃ xp̃o te in mõasterio tradidisti ꝛ nunc hõib⁹ viꝫ placere d̃ pl'chritudine vl'tus tui. Cũ ho facis signũ d. mõstraꝫ meretricis: hoc facere solent meretrices ꝛ seculares mulieres: vꝫ ꝯponũt facies suas vt in ocul' hominũ appareant formose. O q̄ turpe ẽ ꝛ q̄ absurdũ illud facere feminas sãctimõiales q̃d faceř solent meretrices ꝛ seculeres ml'ierꝫ. Igiť hõesta v̇go audi q̃ dico attende q̃ mõeo: nunq̃ꝫ vl'tuꝫ tuuꝫ ꝯpõas vt hominib⁹ placeas: sꝫ interius orna facieꝫ tuã consciã bõis v̇tutib⁹ vt Jesu xp̃o celesti spõso placere valeas: Deus non delectať in pulchritudine corporis sꝫ in pl'chritudine mentis ñ in ꝯpositiõe vultus sꝫ in bõis moribus. Nõ in corporis ꝯpositiõe sꝫ in scã cõ ũsatione. Cũ scã aia intus ꝑt xp̃m bonis moribus ornatur: a christo

diligitur atqȝ amat̃. qd bene spõsus in canticis cãticoꝝ insinuat vbi spõse loquit̃ dicens: ꝙ pulchra es amica mea ꝛ ꝙ decora carissima in delitijs ac si diceret ꝙ pulchra es amica mea.i. iuste scẽ ꝛ religiose viuendo est pulchra ꝛ me super oĩa diligẽdo es amica idõ es pulcra ꝛ decora qꝛ bñ viuendo in bonis operib⁹ ꝯuersaris atqȝ idõ es aĩca qꝛ pfecte me diligis ꝛ qꝛ alteꝝ amicũ plus ꝙ me ñ diligis ñ solũ es aĩca mea sȝ ẽt carissĩa qꝛ pl⁹ mihi desideras placer̃ per bõa opa in mẽtẽ ꝙ hoĩbus foris de corporib⁹ pulchritudie: idõ nõ solũ es aĩca sȝ ẽt in delitijs carissima. Scta aĩa carissima dr̃ i delitijs videlȝ scripturarũ scãrũ qꝛ ad amorem ꝛ familiaritatẽ xp̃i perfecte nõ peruẽit q scriptur̃ scẽ delitijs abũdare cõtemnit. Ille ad amorem xp̃i perfecte peruenire poterit q dlitijs scripturaꝝ se reficit ꝛ xp̃m diligit ꝛ a xp̃o diligit̃. q vero plus dsiderat placer̃ hoĩbus de pulchritudine vultus sui ꝙ xp̃o de bonis operibus nec xp̃ȝ pfecte diligit nec a xp̃o diligit̃: mõeo ḡ te soror carissima vt xp̃ȝ diligas super oĩa qꝛ de⁹ pr̃ te elegit in ipso ante secula. Rogo etiã te vt illi soli placer̃ ꝯcupiscas: ꝛ vt ab hoĩbus laudeȝ temporalem nõ accipias.

¶ Ut virgo nõ rideat imoderate. Ser.lxv.

Soror carissima. Audi sapientissimi Salamonis verba: risuȝ deputaui errorem

ꝛ gaudio dixi qd frustra
ↄcíperis:error dicitur qñ
aliud dēt fieri ꝛ aliud fit
tunc ḡ fit error qñ ille q
debet plorar̄ ridet:ideo
rursus dī error qꝛ dū qſ
qꝫ ridet dieͤ mortis sue
in mente nō hꝫ: ver̄ fru
stra ↄcipit̄ q in tempora
libus gaudijs letatur.
Decepti sūt q gaudent
ī ꝓsperitatib⁹ hui⁹ secu
li:si diez mortis sue ad
memoriā reduxissent:ꝑ
us pccā sua plorarent q̄
ↄ reb⁹ vāis riderent. q
de rebus vanis rident.
si mala q̄ passuri sunt in
mente haberent n̄ ride
rēt sꝫ lugerent. vnde ēt
salamō. Risus dolor̄ mi
scebitur:ꝛ extrema gau
dij luct⁹ occupabit:ꝛ do
min⁹ in euan. beati q lu
gent qm̄ ipsi ↄsolabunt̄.
Nō dixit bti q ridēt sꝫ
beati qui lugent:qꝛ vere
Illi sūt beati qui pccā sua
lugent:nō illi qui ↄ reb⁹
vanis rident. Qui ꝓm
deuz lugent beati sunt:
qm̄ ipsi ↄsolabūtur. Et
iacobus apostolus:stul-
te ridentes increpat di-
cens. Risus vester ver-
tetur in luctū ꝛ gaudiū
in merorez. Stultus in
risu exaltat vocem suā.
Sapiens āt vix tacite ri
debit. Risuz ergo soror
dilecta q̄si errorez devi
ta ꝛ temporalez letitiaz
in luctū cōmuta. quare:
scꝫ vt beatifices te si in
hac perigrinatiōe plora
ueris te. videlicet vt in
die mortis tue btā inue
niaris. si te ipsaz in hoc
mūdo ploraueris. Co-
gnosce te peregrinā esse
in hoc mūdo. qꝛ non est
hic pr̄ia tua sꝫ ī celo: nō
hēs hic manētē ciuitatē:
qꝛ de⁹ ꝓmisit tibi in ce

lo hierl'z celestez: ad q̄z
dauid ꝓpha peruenire
ǒsiderabat cū dicebat.
letat⁹ suz i hiſ q̄ dicta sī
mihi in domuz dn̄i ibi-
mus. Tali etiā deside-
rio ardebat xp̄i huius q
dicebat. Cupio dissol-
ui ⁊ esse cuz ꝑo. ille eti
az ad celū peruenire cu
piebat q dicebat. Heu
mihi q2 icolatus meus
ꝓlōgatus est h'taui cuz
habitantibus cedar. qn̄
h̄ dicebat de vāitatibus
huius mūdi n̄ ridebat.
ſz de hac peregrinatiōe
lugebat. Igit̄ honesta
v̄go gaudiuz tuuz sem-
per sit in celo. Tui cor-
dis letitia semꝑ sit mo-
desta ⁊ trāqlla iuxta q
apl'us ait. Gaudete in
dn̄o semper. Itez dico
gaudete. Et alio loco
dicit fructus āt spiritus
est gaudiuz. Talis iocū

ditas n̄ perturbat men
tez fecunditate ridendi
ſz ſubleuat animā per ǒ
ſideriuz ad celestez p̄riā
perueniendi vbi possit
audire. Intra in gaudi
uz dn̄i tui. Facies hōis
est speculuz cordis. per
ri sum pōt hō cognosce
re cor sanctimonialis fe
mine. Risus ⁊ iocus in
utilis ǒscientiā vanā ōn̄
dunt femine sc̄timōia-
lis. plerunqz q̄le sit cor
femine sc̄timōialis de
monstrat risus ⁊ iocus
turpis. Nō. n. illa impu
dent rideret si cor castū
haberet. Nūq̄z riderz
lascine. si lasciuiā n̄ ha-
beret in mente sic. n. ait
dn̄s. Ex abundātia cor
dis os loq̄t. Ergo ex a-
bundantia vanissimi pe
ctoris ridet facies v̄gis
si in mēte femine vāitas
n̄ eēt ǒ vāitate nūq̄z ri-

deret.mens casta plus gaudet i luctu quã i risu Certe si sãctimõial' fēi-na hñet in mēte verã ca stitatez plus amaret la chrymas.q letitiã tpalē Si ad mēoriã reducerz suas negligētias ꝛ iferni pēas pl' diligerz lachri mas q̃z risus. Ubi risus ꝛ ioc' abũdat.ibi pfecta charitas ñ rgnat. Si sci mõial' pfecte xp̃z dilige rz.ñ riderz.sz cũ ōside-rio illi' idesinēt plorarz Or q̃ pfecte xp̃z diligit ꝛ tiet.ñ ridet sz ãore ei' luget. Miror q̃re illa a mat ioc' ꝛ risus q̃ iõ ve nit ad mõasteriũ vt pro pctis suis fũderz lacrĩas Mirõ q̃re ñ hz verecũ diã. qñ i risu exaltat vo cē suã. Ualō turpe ē ei rider. q̃ hac pegriatiõe ōbuerat pcã sua plorar Nos mihi q̃re ridēus q ō ob' opibus nr̃is i cō spectu ãgeloz ꝛ omniũ sanctoz deo rõnem red dituri sumus. Jdõ meli-us est nobis in hac vita luger pccã nr̃a: vt a dño possimus cõsequi veniã in futura. Obsecro igit te soror venerabilis. vt risus ꝛ iocus caueas ꝛ p pccis tuis indesinent la chrias fundas. Joc' ꝛ ri sus fuge. ꝛ pccã tua ince santer luge. Audi spon sa xp̃i. qd spõsus in cãti cis cãticoz spõse loqt di cens. Oculi tui sic pisci ne in esebõ dicunt. Or duz scã aĩa de hac pere grinatiõe plorat. p grãz ōi a pccis se lauat. sic sci mõial' femina dēt sine i termissiõe luger. vt se a pccis suis poss lauar igr sorõ carissima si i hac vi ta pecã nr̃a pfecte plora uerimus. ꝛ a vanitatib9

hui⁹ mūdi recesserim⁹: pctōꝝ nr̄oꝝ veniā nos obtinere credim⁹. amē.
¶ Ut vgo nō ōsideret ciuitates videre. ḟ. lxvi.

Soror carissima: audi quō hieremias ꝓpha nr̄as iniqtates plorat dicens. Quō obscuratū est auꝝ: mutatus ē color ei⁹ optim⁹. Dispsi sūt lapides sanctuarij: i capite oīuꝫ plateaꝝ. p auꝝ itelligim⁹ vitā religiosoꝝ hoīum: q̄ antea erat per glīaꝫ vtutū clara: nūc vo p turpes opatiōes ē obscura. Color optimus auri signifīcat habituꝫ scitatis. q p bona opa ꝑus erat ꝑcio sus atqꝫ optim⁹. nūc vero p vitia ꝛ seclaria opera ē mutat⁹: ꝛ vilis atqꝫ despectus. Uere ē mutatus optīus hītus religiosoꝝ viroꝝ: vꝫ monacoꝝ canonicoꝝ ꝛ scīmonialiuꝫ femīaꝝ: qn̄ āpli⁹ ꝯponiť: vt placeat iꝯspectu ppłi: q̄ꝫ placeat in cōspectu dī. Uere ē mutatus optimus color auri: qn̄ plus aptať hitus religiosoꝝ viroꝝ: vt placeat p vanā glīaꝫ in ꝯspectu hoīuꝫ: q̄ꝫ vt placeat per hūilitatē añ deū. Certe hodie sūt mutata religiosoꝝ viroꝝ optīa vestimēta: qn̄ magis ornanť vt placeāt i palatio r̄gis q̄ꝫ in ꝯspectu creatoris Seqtur. Dispsi sūt lapides sāctuarij i capite oīuꝫ plateaꝝ. Lapides sanctuarij designāt religiosos viros: qui nunq̄ꝫ debent foris vagari: sꝫ in secreto monasterij ante oculos dei semper cōmorari. Sꝫ dispersi sūt hodie lapides sanctuarij in capite oīuꝫ platea

rũ qñ religiosi viri q̃rent dovana ⁊ secularia forīs vagãtur. In capite oiuȝ platearꝫ lapides sanctuarij sunt disperſi: qñ viri religiosi plus desiderãt in palatio ⁊ gisversari q̃ꝫ intra claustrũ mõasterij cõmorari. Disperſi sunt: qñ plus desiderãt audire superflua verba diuitũ. q̃ꝫ p̃cepta scripturarꝫ. In capite plateaꝫ dispergũt. qñ pl⁹ letãtur i cõuiuijs ⁊ loquutiõib⁹ diuitũ: q̃ꝫ in paupertate ⁊ abstinentia religiosorꝫ fratrũ: serui dĩ plus debent diligerẽ legumina in mõasterio. q̃ꝫ opulenta ꝯuiuia in seculo. Religiosi viri plus debent amare olera int̃ suos frẽs q̃ꝫ multitudineȝ ciborꝫ inter diuites. Viri religiosi ãplius debent gaudere in mensa pauperꝫ frũȝ. q̃ꝫ in mensa regũ. Quare? Quia sic ait augustinus. Melius est minus egere: q̃ꝫ plus h̄re. Melius est ꝑ xp̃o i mõasterio paupertateȝ sustinere q̃ꝫ in seculo multas diuitias h̄re. Necesse est igr̃ vt quisq̃ȝ religiosus si saluari desiderat: seculũ ꝯtemnat ⁊ sese intra monasterij claustra ꝯcludat: debet religiosus vir ꝯuentus seculariũȝ hoĩuȝ fugere. ⁊ societatem fuorꝫ dei requirere. Viri religiosi plus debent diligere claustra. q̃ꝫ regis aulã. Nunc igr̃ audi q̃ dico: asculta q̃ mõeo. Meli⁹ est tibi in claustro sedere q̃ꝫ plateas ciuitatis circuir̃ plus dilige in mõasterio cõsistere. q̃ꝫ ciuitates videre. Meli⁹ est qescer̃ intra parietes mõa

sterij: q̄ apparar̃ i ꝯspe ctu populi. Si te inclu- seris: in claustro: amabe ris a xp̄o. Nō bene i cā ticis cāticoꝝ spōsus insi nuat: cū spōse loquit̃ di- cēs. Ortꝰ ꝯclusus soror mea ortꝰ ꝯclusus fons signatus. Unaq̄q3 scā aīa ortus ꝯclususeē itel ligit: q2 dum v̄tutes nu trit flores gignit: virtuti bus se nutrit reficit: fru- ctus quos germinat ea dē custodit. Conclusus n. ortus scā aīa eē dr̄: q2 dū amore vite eterne a strepitu sclari se abstara hit: dū visus hoīuz fugit dū bona q̄ agit pp lau- des hoīuz abscōdit: dū se se pp deū ne ab hoī- bus videatur includit: dū humanas laudes cō tēnit: ipsa bona intentio ne se circūsepit ne ad in teriora rapienda hostis

antiquis irrūpe possit. Fons ēt signatus dr̄: q2 dū celestia assidue cogi tat dū scientiā scriptura rū sp in ventre memo- rie ꝯgregat: q̄si aq̄s vi- uētes scā mēs in se gigne re nō cessat exq̄bus sciē tes pximos reficere va leat igit̃ soror carissima sic supius dixi tibi. si dū viuis te ipsā3 pro amor̃ xp̄i intra parietes clau- stri icluseris. ⁊ pfecte p̄- ceptis regule adheseris post hanc vitā cū eodez iesu xp̄o sponso tuo i ce lesti thalamo letaberis.

¶ De tētatiōe. ℞. lxvij.

Soror carissima audi iacobū apo stolo. dicētē. Resi- stite diabolo. ⁊ fugiet a vobis. Et btūs ieroni- mus dicit. Nihil eo for tius qui dyabolū vincit. Et nihil imbecilius q̄

Ille qui a carne sua supe
ratur. Sagitte diaboli fri
gore vigiliarum et ieiuniorum
pcitate sunt extinguēde.
Callidus inimicus nr̄ sp
exquirit ūde nos decipe
possit: et nō tātū curat iu
gulare corpora sz aīas.
q̄si lupus gregē. Dya-
bolus dissipat aīas: cuz
fidelem populū p tenta
tionē necat: tn̄ dyabol⁹
nō āplius tentat electos
q̄ pmittat deus qn̄ dya
bolus fuos dei tētat. eo
rū vtilitatib⁹ fuit cū eos
p tentatiōes suas nō de
cipit: sz erudit. Sepe tē
tatiōes q̄s diabol⁹ ₒmo
uet ad iteritū hoīuz dūs
ₒuertit eas ad profectū
animarum. Nūq̄ serui dī
tētatiōes dyaboli susti-
neret potuissent: si neq̄tiā
eorum pietas dī nō tēpera
ret vel refrenaret: q̄uis
dyabolus sp cupiat ten
tare fuos dei tn̄ si a dō
ptātē nō accepit nō pōt
implere qd̄ q̄rit: Unde
et omnis volūtas diabo
li semper est iniusta. sed
tn̄ pmittēte dō iusta est
ptās eius. Diabolus ex
semetipo iniuste q̄rit tē
tare fuos dei: sz eos q tē
tādi sūt tentare nō pote-
rit nisi ei dūs licentiā de
derit. Unde et in libris
reguz de dyabolo scri-
ptuz est qz spirit⁹ domi-
ni male exagitabat q̄rit
saul: vbi iuste si spiritus
dn̄i erat: cur malus erat
et si malus erat: cur dn̄i
erat? Sz in hoc loco cō
prehensa est duobus ver
bis et dei potestas iusta:
et diaboli voluntas iniu
sta. Nam spiritus ma-
lus erat per malam vo
luntatez et idem spiritus
dōini erat. per acceptaz
iustissimam ptātez dia-

bol⁹ nõ est immissor vi-
cioꝝ. ſʒ solũmõ incẽtor.
neqʒ alibi põt fomenta
ↄcupiſcentie ſuccendeř.
niſi vbi pri⁹ graues de
lectatiões cogitatiõis vi
derit. Sʒ ſi a nobis ex-
pellimus delectationes
praue cogitatiõis: ſtatiʒ
diabol⁹ ↄfuſus recedit.
⁊ arma tentationis eius
frãgũť. Sepe dyabol⁹
per ſpecieʒ boni vult de
cipere ſuos dei. qñ ſe ſi-
mulat in angeluʒ lucis.
ſʒ diſcretõ ſctõrum tãta
debet eſſe vt int̃ bonuʒ
⁊ malũ valeat diſcẽnere
ne eos dyabol⁹ fraudu
lent̃ valeat decipere hec
eſt. n. percũctatio ioſue
Dicentis: nr̃ es ãte ad
uerſarioꝝ. ꝓt̃ hoc ⁊ hie
remie ꝓphẽ dĩ. Si p̃cio
ſuʒ a vili ſeparaueris. q̃
ſi os meũ eris. Diabo-
l⁹ in oclis ſecularĩũ ho-
minum terribil' eſt. ſʒ in
oculis electoꝝ diuil' eſt.
Increduli diaboluʒ ti-
ment q̃ſi leoneʒ. Illi ve
ro q̃ i fide fortes ſũt dya
bolũ deſpiciunt. q̃ſi vmi
culũ. ⁊ cuʒ cuʒ viderunt
ↄtemnũt: diabol⁹ eſt ſer
pens lubricus ſʒ ſi capi
ti ei⁹ hoc eſt p̃ie ſugeſti
oni nõ r̃ſiſtiť totus in in
tima cordis duʒ nõ ſen
ſitur illabiť: Vicia dya
bolicaꝝ tẽptationũ fra-
gilia ſũt. ſʒ ſi nõ caueãť.
⁊ per uſum in ↄſuetudi-
neʒ trãſcãt i nouiſſimis
fortiter ↄualeſcũt. ita vt
nũq̃ aut cũ difficultate
vincãtur. Diabolus qñ
decipere aliqueʒ hoieʒ
q̃rit. prius naturã vnius
cuiuſqʒ hois intendit ⁊
inde ſe applicat vnde vi
det hoiem aptũ ad pec-
cãdũ. Vñ btũs yſidorus.
Amplius tentat diabo

lus hoiem ex parte illa q̄ eū videt per excresc̄ tes hūores facile inclia ri ad vitia: vt scōs hūo- ris ꝯspersiōes adhibeat ꝛ temptatiōes. Sic ille q aquā ōducit: n̄ eā per aliā ptes mittit: nisi vbi eā melius currer̄ cogno scit. In tota vita diabo lus cupit hōies decipeꝛ s ăpli⁹ in fine. Et hoc est ꝙ in ꝑncipio ꝑpenti dēm ē. Tu isidiabis cal cāeo ei⁹. Tē diabol⁹ cal caneo hōis insidiat̄: qn̄ eū in fine vite decipere cōat̄. Mr nimiꝝ diabo- lus hōies quos spatio vi te n̄ decipit i fine ōcipeꝛ dispōit. Proinde ꝙuis hō sit iustus nunꝙ tam̄ necē est vt sit in hac vita securus s sp hūilis: ca- ueat spq ne in fine ōci piat̄ solicit⁹ pertimescat Igit̄ soror mihi in xp̄o

dilecta: necē ē vt dep̄ce mur deū oipotētes: ne permittat nos tentari ꝯ id qō possum⁹ sustinere q sp deus vires diabo li restringit ne tm̄ noce- at ꝙtū nocer̄ cupit. Vn̄ in cāticis cātícoꝝ spūs scūs diabolū increpat dicens. Surge aglo ꝛ veni auster: persla ortū meū: ꝛ fluāt aromata il lius. Per aglōes q in frigore ꝯstringit ꝛ torpē tes fac̄ qd aliud nisi im mūdus spūs designat̄ q dū tentat ꝛ possidet ōes reprobos a bono opere torpeꝛ fac̄: per austꝝ vo .s. calidū vētū: spūs sā ctus designat̄: q dū mē tes electoꝝ tāgit ab oi torpore relaxat: ꝛ feruē tes in dei āore fac̄. ğ sur gat aglo i. malign⁹ spi ritus ab ecclia: vl̄ ab ūa q̄q fideli aia discedat:

ne ãpli⁹ tẽtet ꝙ oꝫ. ve-
niatqꝫ auster: ⁊ perflet
oꝛtuꝫ ſpõſi ⁊ fluãt arõa-
ta illius. Ut ſpũs ſãctus
vꝫ adueniens ignez cha
ritatiſ mentibus infun
dat ⁊ a tentatiõe atqꝫ a
toꝛpoꝛe negligentie mẽ
teꝫ ſoluat. Nõ dũ agit
arõata fluũt: qꝛ adueni
ente ſpũ ſcõ: coꝛ ꝙ ꝑus
toꝛpuerat: ad bõa opa
ſe excitat: ⁊ q̃ſi oꝛto flo
reſcit: ⁊ poſt floꝛem fru-
ctus redolentes ac refi-
cientes facit quibus ſe
⁊ pꝛoximos ſuos per bo
na exẽpla reficit. ¶ In
terro. Fr̃ cariſſime ro
govt oñdas mihi: ꝙ eſt
remediuꝫ aduerſus ten
tatiões dmoniũ. ¶ Rñ
ſio⁹ Soꝛõ mihi in xp̃o
dilectiſſima: hoc eſt re-
mediuꝫ eius q vitioꝝ vl'
demonuꝫ tentatiõibus
eſtuat: vt q̃to ãplius tẽ
tañ tãto ãpli⁹ ad oꝛonẽ
currat. Si g̃ cogitatio-
nes h⁹ſcli male ⁊ ſoꝛdi-
de ꝯturbãt coꝛ tuuꝫ ⁊ ꝑ
ſuadent aliqd illicituꝫ
perpetrare: per oꝛones
puras ⁊vigilias ſcãs de
pellent ab aia tua. Aſſi
due cũ omni deuotiõe:
aſſiſte in ꝯſpectu dñi: in
tpe oꝛonis tue: vt iminẽ
teꝫ tentatões diaboli fa
cilius poſſis euadẽ. Co
gnoſce venerabilis ſoꝛõ
qꝛ nõ ſoluꝫ debem⁹ pu
gnare ꝯ̃ diaboli tentati
oneꝫ: ſꝫ etiã ꝯ̃ vitia car
nis. Quare? qꝛ caro cõ
cupiſcit: adũſus ſpirituꝫ
ſpũs ãt adũſus carneꝫ.
Jõ tã pſeuerant debe-
mus oꝛare: quſqꝫ poſſu
mus per gr̃aꝫ dei ſuge
ſtiões carnaliuꝫ deſide
rioꝝ atqꝫ tentatiões de
mõuꝫ vincẽ. Frequens
oꝛo extinguit in pugna

tionez vitioꝝ. Oño ꝯti nua superat tela diaboli. Oño ē ꝓma ṽtus aduersus tentatiōūz incursus. Igit̃ soror cariſ. sicͭ iā dixi tibi :per oꝛones puras ꝛ vigilias ſcās: potis superare tentationes diabolicas. Sꝫ si adhuc sentis molestiaꝫ carnis:si tāgeris stimulꝰ carnis:si memoria libidinis adhuc titilat aiūz tuūz:si caro tua adhuc te ipugnat:si te luxuria tētat:si te libido ad peccāduz inuitat:obice tibi memoriā mortis tue:ꝓpōe tibi futuꝝ iudicium Reduc ad memoriam futura tormenta: ꝓpōe tibi etna suppliciaꝛ etiā ꝓpōe añ oculos tuos ꝑpetuos ignes infernoꝝ ꝓpōe tibi horribiles penas gehenne. Mēoria ardōiſ gehēne extiguat i,te ardorē luxurie.

De sōnijs. F.lxviij.

Soror carissima ea'q̄ dñr auscultā. Sepe i noctibꝰ dēones occurrētes ꝯturbāt sensus hoīuz ꝑ visiōes: sepe ēt apta i pugnatōe crassantes corꝑa hoīuz verberāt. Diūso mō fiunt sōnia. Quedā somnia eueniūt ꝑ saturitatē siue ꝑ exinanitiōez:q̄ ēt ꝑ expientiaz nota sunt. Quedā ēt ex ꝓꝑa cogitatiōe oriunẗ. Nā sepe q̄ in die [c]ogitāus:in nocte recoḡscimꝰ. Multa sōnia eueniūt ex illusione imūdoꝝ spūuz:salomōe attestāte q ait Mˀtos erraꝛ̃ fecerẗ sōnia ꝛ exciderūt spātes i,illiſ q̄dā ātvisiōes iusto euēiūt mō.i. supne r̃uelatiōis mistio:sicͭ iveti tes.legr̃ de ioseph filio iacob: q

p sõniũ fr̃ibus dĩ pferẽ das: vel sicut legit̃ in euãgelio de ioseph spõso marie q per sõniũ est admõit⁹ vt fugeret cuz puero in egyptuz. Nõnunq̃ accidunt permixte ēt visiões .i. cogitationes sil' ⁊ illusiões atq3 itez cogitatiões sil' ⁊ r̃uelatiõe daniele dicente. Qui reuelat mysteria: oñdit tibi q̃ ventura sũt Quãuis q̃daz ṽa sõnia sint: tñ facile nõ debẽus eis credẽ: q2 diũsis imaginati õib⁹ nascunt̃. ⁊ vñ veniãt perfecte ñ cog̃scimus. Igit̃ sõnijs facile ñ ðbemus fidẽ adhibe. Ne forte sathã in ãgeluz lucis se trãsformãs: aliquez hõiez incautuz ðcipiat. Aliqñ demões q̃sdã curiosos ⁊ somnia obs̃uãtes: ita ðceptoria arte decipiunt: vt q̃daz

sõnia ñ alr̃ eueniãt q̃p ipsi dicunt. iõ aliqñ ṽa pnunciãt vt i mltis fallãt Sz q̃uis ita sõnia eueniãt sic̃ demões pnunciant: tñ cr̃denda nõ st̃: ne ex illusiõe pcedãt scd̃z testimõiuz scripture dicentis. Si dixerint vob̃ ⁊ ita euenerit nõ credatis. Sõnia sil'ia st̃ augurijs: ⁊ q ea obs̃uãt augurari noscunt̃: ĝ sõnijs fides nõ ē adhibenda: q̃p uis videant̃ esse ṽa. q in sõnijs vl' augurijs spez suã põit: nõ ꝯfidit in ðo ⁊ talis est q̃lis ille q ventuz sequit̃. aut ũbrã apphender̃ nitit̃. Auguria mẽdacia ⁊ sõnia ðceptoria: vtraq3 vana sũt Nõ debẽus credere sõnijs: ne forte decipiãur in illis. Spes nr̃a in ðo sp sit firma ⁊ de sõnijs nulla nob̃ sit cura. Di

gnū, valde est vt in deo ponāus spez nrā3:7 i sō nijs nullā hēamus fidu ciā. Jō sorō carissima te mōeo: vt mens tua ñ sit in sōnijs vl' augurijs in tenta: s3 in deo oipoten te sit firma. Si.n. augu ria vl' sōnia obsuauis: ci to decipieris. Jn omni vita tua ɔtēne auguria 7 sōnia. 7 pone spez tuā perfecte in dei ꝓuidētia 7 in hac vita 7 in futura veniēt tibi ꝓspera. De breuitate vite. Ser. lxix

Soror carissi. Au di vba salomōis qōcūq3 pōt ma n⁹ tua facē istāt operar: q2 nec opus nec rō: nec: scia nec sapia erunt apō inferos q̄ tu ꝓpas. Tm̄ .n. in hac pn̄ti vita est li citū operari bonu3. Jn futura nāq3 vita iā non expectat operatio: s3 bō

noꝝ opeꝝ retributio. vi ta ista: breuis est. 7 cadu ca. vñ btūs ysidorus q longitudinē3 pn̄tis vite nō suo spatio: s3 de eius fine ɔsiderat q̄ sit breuis 7 misa satis vtilr pensat Jgit soror dilecta mihi in xp̄o. si vā3 vitā q̄ris ad eā vitā tende: q̄ ē va ꝑ q̄ es xp̄iana. i. ad etnā Etna vita ē vitalis: ista ē mōtalis. Jō debes in carne mori mundo: ne moriaris in anima xp̄o Tē qsq3 viuē crdit si s3 seclu3 moriens in solo deo viuit. in q̄ viuē ꝑmi sit. De mora vite huius tediu3 patit iustus. eo q̄ ad desideratā pīa3 tar perueniat. Uenturi exi tus igrātia hominib⁹ ē incerta. 7 dū quisq3 mo ri non arbitrat. heu ɔfe stim morit. Unde festi net vnusqsq3 emendare

malũ q̄ fec̃ ne iniq̃tati-
b⁹ moriaṫ ꝛ sic finiaṫ vi
ta cũ culpa diabolus q̃s
vincẽtes accẽdit ad vitia
morientes subito nitiṫ
ꝑtrahẽ ad tormẽta. Quis
hõ in hac vita iustus sit
tñ cũ de corꝑe isto egre
diṫ: ꝑtimescit ne suppli-
cio dign⁹ sit. Tranqlla
vocatio ꝯm̃dat finez iu
stoꝝ hoĩuz: vt ex eo itel
ligãtur scõꝝ ãgeloꝝ hr̃e
ꝯsortiũ: cũ q̃ sine ṽui ve-
xatione de hoc mortali
corꝑe egrediunṫ. Jesus
xp̃s fili⁹ dei cũ mag̃ ho
nore recipit suos suos
ab hac vita recedentes
in et̃na btitadine. Vñ
spõsa in cãticis cãticoꝝ
loq̃t dicens. Dilectus
meus descẽdit in ortuz
suũ ad areolã aromatũ
vt pascaṫ in ortis: ꝛ lilia
colligat: q2 ecclesiã visi
tans ad eos maiori gr̃a
venit: q̃s sanctis opib⁹
ꝛ exẽplis ṽtutũ: odorez
bone fame ꝓximis suis
emittẽ cõg̃scit in ortis
pascitur: qñ in ṽtutibus
animaꝝ delectaṫ. Lilia
colligit: qñ electos suos
ab hac vita succidit ꝛ ad
gaudia et̃ne vite eos trã
sire fac̃. De talibus di:
Preciosa in conspectu
dñi mors scõꝝ ei⁹. Te
la consumitur filis ꝛ vi
ta hõis expenditur die
bꝫ singl̃is. In die mor-
tis aĩe electoruz nimio
treṅ metu incerti vtrũ
ad p̃miũ an ad suppli-
cia trãseãt. Quidã autẽ
electi i fine suo purganṫ
a leuibꝫ peccatis. Qui-
dã vero in ipsa mortis
sue hora ilarescũt ꝛ gau
dent ex ꝯtemplatiõe et̃
noꝝ bonoꝝ: Jdõ voluit
oĩpotẽs deus diez mor
tis nr̃e nobis esse inco-

gnitiū: vt dūi sp í grat sp cē ꝑximꝰ credat. Et tā to qs sollicitus sit i bo no ope: q̄to incertus ē de sua euocatiōe. Demones suscipiunt aīas maloꝝ hoīuꝫ in die mō tis eoꝝuꝫ: vt ipsi sint eis tortores in penis qui fu erūt suasores in vitijs. Tunc maligni spiritus opa sua reqrūt qñ aīa d̄ corpore egredit: ꝛ tunc mala q̄ suaserīt replicāt vt eā secū ad tormēta p trahāt: iniquuꝫ post mō teꝫ ducit cruciādus iu stus vo post laborē qe scit securus. Sic .n. ele ctos btītudo letificat ita credi necē ē ꝙ a die exi tus sui ignis pctōres ex urat. Soror mihi i xp̄o dilecta: iō in aurib' tuis hec exposui: vt cog̃scas qꝛ necē ē nos trena sēp despicē ꝛ diē mortis no stre sp in mēte hīe. Au di ēt qd Jacobus apls dicat. Que ē vita nr̄a nisi vapor ad modicuꝫ parēs. Iterū salomon ait. Ne glorieris in cra stinū ignoras .n. qd sup ventura pariat dies. Sollicite ḡ soror vene rabilis debes viuere ꝛ terminū vite tue ꝯside rare q̄ttidie vt eius secu li blādimēta possis de spicē ꝛ celestia bona ac qrere. In oīb' opibus tuis ꝯsidera nouissima tua: ꝛ in etnū nō peccab qꝛ si ea sp ꝯsideraueris nūq̄ꝫ aut raro peccabis Hac de cā te moneo so ror vt in reb' vanis h' mūdi ñ letis: qꝛ sine du bio morieris nec hēas spē i reb' tpalib': qꝛ p nullā sortē potis effugē mortem. Caro misera cur in terrenis letatur:

q̄ ad māducādū ōmib⁹ p̄ceparat? Docstissima sorō iō hoc dixi vt nūq̄ obluiscaris ordinez tue ꝯditiōis. Memēto q̄z ci nis es ⁊ in cinerē reuerteris:puluis es ⁊ in pul uerē ibis. Sic.n.ait do min⁹ p̄mo hoi. Reduc ēt ad mēoriā ea q̄ iob ō se loquutus est dicens. Quasi putredo ꝯsumē dus sum ⁊ q̄si uestimen tuz qō comedit a tinea. Mēoriā tue mortis obi ce. Diez exitus tui tibi propone. Dies mortis tue sp̄ sit in mēoria tua: ⁊ recordatiōe illius pfe cte caueas peccata ⁊ vitia

¶ De morte. Se.lxx.

Soror venerabilis:rogo ut audias verba cuiusdam sapientis. O mors q̄ amara ē mēoria tua hoi pacem hn̄ti in substātijs suis. Et iteruz o mors bonū ē iudicium tuū hoi indigenti ⁊ qui minorat diuitijs ⁊ viribus. Huic simile est qō ait btūs Isidor⁹ o mors q̄ dulcis es miseris: q̄ suauis es amar viuētib⁹ q̄ iocunda es tristibus atq̄z lugentibus Mors ponit finez oibus malis in hac vita. Dat terminū malis in hoc seculo adimit oēm calamitatē Mors prebet terminū oibbus tribulatiōibus in hoc mūdo sz heu ex peccata mōs miseris tar de venit.igr̄ sorō carissima melius est bene mori q̄ male viuere.meli⁹ est ñ esse q̄ esse ifeliciter

¶ Interrogatio. Fr dilecte rogo te vt dicas si ōbemus mortuos lugere aut p̄ amicis mortuis plāctū facē? ¶ Rū

sio. Soror dilecta. Adhoc btūs isido. rñdeat tibi. Quāuis inqt pietas ꝓ defūctis fideli bus plorare iubeat fides tñ ꝓ eis lugerꝫ vetat. pro fidelibus igr̄ defunctis nō debemus plorare sꝫ deo grãs agere: qꝛ eos de miseria huius seculi dignatus est liberare: ꝛ qui eos ad loca refrigerij: lucis ꝛ pacis sicut credimus fecit trāsire: Defūctos fideles lugerꝫ nō dēmus q̄s ad regeꝫ migrasse non dubitamus. Pōcsta virgo audi q̄ dico. Illi homines sunt in mōte plorādi: q̄s demones cū ignōinia rapiūt: nō illi q̄s āgeli cū honore suscipiūt: vꝉ illi sūt lugendi quos demones pertrahūt ad penas inferni ñ āt illi quos angeli pducūt ad gaudia paradisi. Aut illi sūt plorādi q post mōteꝫ a dēmonibus sepeliūt in inferno: non illi qui ab angelꝭ collocanꝫ in celo: illi sūt plorādi qui male moriunꝫ: non illi qui bñ finiūtur: illi sunt flendi q mala mōte ꝑoccupāꝫ: ꝛ non illi qui ꝑciosa mōte honorāꝫ: xp̄i vgo audi q̄ dico qñ mōtuos qui bene moriūꝫ lugeo: ꝛ mihi noceo ꝛ illis non ꝓficio: qñ mōtuos ploro ꝛ illis nō ꝓdest ꝛ mihi obest: illi ꝫ mōtuos suos carnalit̄ lugeāt qui resurrectioneꝫ negāt: aut q̄s pꝰ morteꝫ non credūt r̄surecturos igr̄ soror carissima: nos qui mortuos nr̄os credimus cū xp̄o regnare: nō debemus ꝓ eis plorare sed orare non debemus mōtuos carnalit̄ lugerꝫ: sꝫ ꝓ eis dn̄o ꝑces fūderꝫ:

vt eos dignet ꝺ pc̃is eri pe. ¶ De iudicio. lxxi.

Eminū ē iudicium diuinū: vnū: q̄ i hac vita iudicāt hoīes alteꝝ q̄ in futura iudicabūt. ꝓpterea q̄dā hic iudicāt ꝓpt infirmitates ꝛ paupṫtates ꝛ ꝑ varias tribulatiōes huiꝰ seculi: ne in futuro iudicent: Jō q̄busdā ad purgationē ꝓficit tp̄orat pena q̄rūdā vero hic icho at' damnatio: ꝛ illic paratur perfecta perditio q̄dā iudicat in hoc seculo ꝑ tribulationē: q̄daꝫ vero in futuro iudicabūtur ꝑ ignē ad examē districti iudiciſ: nec iusticia iusti secura erit: ide ē ꝙ ꝺ dn̄o loq̄t iob. Jnnocētē ꝛ impiū ipse cōsumit: ꝯsumit q̄ppe a deo innocens qn̄ ipsa innocentia liquidius req̄sita: ꝛ diuine innocētie ꝯparata nihil efficit. Cōsumit ēt a deo impius: qn̄ subtilitate diuini examis īpietas illius r̄quirit ꝛ detēcta dānat. Xp̄s in iudicio ꝑ diuersitate meritoꝝ mitis ac suauis apparebit electis: reprobis vero apparebit terribilis. Jn die iudicij qualē vnusq̄sq; habuit ꝯscientiā talē iudicē hēbit Ut xp̄o in sua trāquillitate manente: illis solis terribilis appeat: q̄s mala ꝯsciētia accusat. Soror carissima audi beatum ysidoꝝ dicentē. Nullꝰ hō ē sine pctō: nec q̄sq̄ securus eē pōt ꝺe dei iudicio cū ēt ꝺe ociosis verbis reddenda sit ratio. Heu nobis miseris peccatoribus: heu nobis indignis: q̄d i illa die dicturi sumus q̄ nō soluꝫ

UPB

ociosis vbis sꝫ ⁊ fcis co
tidie peccãus:⁊ a malis
actib⁹ nũq̄ꝫ cessam⁹. Si
ĩ iudicio oĩpotẽtis dĩ iu
stus secur⁹ ñ erit:qd de
noƀ pcõꝛibꝫ erit? Si ad
examẽ districti iudicis:
nec iustitia iusti hõis e-
rit secura : nos miƀi qd
faciẽus in die illa:q q̃tti
die mltiplicãus pcã nr̃a
Si ĩ die iudicij vix sal-
uabit̃ iustus:nos q ĩnũe
rabilia mala fecimuꝫ in
die illa vbi apparebius
Nullus hõ sine timoꝛ̃
potit eẽ in die illa:qñ ce
li mouẽdi sĩ ⁊ t̃ra ⁊ oĩa
elemẽta caloꝛe sĩ soluẽ-
da:de q̃ ẽt dĩ. Dies illa
dies ire:dies tribulatio
nis:dies miƀie ⁊ vĩdicte
dies nubis ⁊ caliginis:
dies tube ⁊ clãgoꝛis tri
bulabit̃ ĩ ea foꝛtis. Heu
fr̃ mi qd ĩ illa die sum⁹
dicturi:qñ ille district⁹
iudex aduenerit? dñ.n.
aduẽtũ illi⁹ memorasti
me ploꝛar̃ fecisti.tu me
moꝛãdo t̃ribilẽ diẽ iudi
cij:ad lachꝛia me coegi
sti. Soꝛõ mihi ĩ xp̃o di
lecta bene fecisti si cum
timoꝛe districti iudicis
fleuisti : quia anteq̄ꝫ ap
pareat dies iudicij opoꝛ
tet nos peruenire ante
faciẽ ei⁹ in ꝯfessiõe: ⁊ la
chꝛimas nr̃as ĩ ꝯspectu
ei⁹ põere. In hac vita ẽ
tp̃ꝫ acceptabl̃e ⁊ dieꝫ sa
lutis: vñ dĩ. q̃rite dñm
dũ iueniri p̃t:iuocate eũ
dũ ppe ẽ. In hac vita ñ
vĩ iudex ⁊ est ppe ĩ futu-
ra vita videbit̃ ⁊ erit lõ
ge.igr̃ soꝛõ carissima ne
cesse ẽ vt q̃ram⁹ dñꝫ in
toto cõde ⁊ tota mẽte in
hac p̃nti vita:si eũ ĩueni
re q̃rim⁹ ĩ futura. Si eũ
in hac vita cũ oĩ deuoti
one q̃sierimus:⁊ a ma-

lis operibus receſſeri-
mus. in die iudicij miſi
cordiã ab eo ꝯſeq̃mur.
qꝛ benignus ꝛ miſicorſ
ẽ. De illo nãqꝫ ſcriptũ
eſt. ſuauis dñs vniũſis
ꝛ miſatiões eius ſr̃ oĩa
opera eius. Igit̃ ſoroꝛ
cariſ. dep̃cemur ip̃ꝫ tri
bilẽ ac iuſtiſſimuꝫ iudi-
ceꝫ cuꝫ lachꝛymis ꝛ oĩ
deuotione. vt in die iu-
dicij non reddat nob̃ ſ̃ꝫ
inigtates nr̃as ſꝫ ſ̃ꝫ mi
ſicoꝛdias ſuas. ꝛ vt non
permittat nos cuꝫ impi
is audir̃ illã tribileꝫ ſnĩ
aꝫ. Ite maledicti i ignẽ
etnuꝫ. Sꝫ vt faciat nos
cuꝫ electis ſuis audire.
Ueite bñdicti pr̃is mei
percipite regnũ qđ vob̃
paratum eſt ab oꝛigine
mundi. ¶ De exoꝛta-
tione. Ser. lxxij
c Ariſſima ſoroꝛ:
iaꝫ per gr̃aꝫ dei
nauiꝫ locutionis ad poꝛ
tuꝫ dirigo. ſꝫ tñ iteꝝ ad
te reũtoꝛ loquendo. Tu
.n. rogaſti vt ṽba ſcẽ ad
monitionis ſcriberẽ ti
bi. Ego ṽo ſi nõ vt de-
bui. tñ per gr̃am dei vt
potui ex dictis ſcõꝝ pa-
truꝫ ad tuã ꝯmõitioneꝫ
ſniaſ collegi q̃s tue dile
ctioni in hoc libꝛo repñ
taui. Ecce igit̃ ſoroꝛ mi
hi in xp̃o dilecta. habeſ
bone vite monita. Da
tuꝫ eſt tibi conſilium be
ne viuendi ꝛ etiã noꝛma
Nulla iã igr̃atia a pctõ
te excuſat. Non es iaꝫ
neſcia bone vite. Non
.n. imprudens aut igna
ra bñ viuendi. Iaꝫ non
potiſ dicẽ p igr̃atiã pec
caui. Quar̃: qꝛ iã lex ex
poſita eſt tibi. ꝙ debes
ſeq. iã oñſa ſr̃ tibi prece
pta bñ viuẽdi. iã demõ
ſtratũ eſt tibi q̃lr in do-

mo dei debeas 9ũsari. q̃lis deb eas esse iaz oñ suz est tibi. Jã habes co gnitiões mãdatoꝝ. iam scis qd sit recte viue. Ui de g̃ ne vltra offendas. Uide ne dinceps bonũ qd nosti despicias ne bo nũ qd legis. male viuen do 9temnis. Si bona q̃ legis male viuendo 9tẽ pseris in conspectu dei nimis eris culpabilis. Quarꝰ qꝛ melius est vi az salutis non cog̃scẽ. q̃ post cognitionez retroi re. g̃ acceptũ donuz sci entie mente ꝛ ope reti ne. Jmple opere q̃ di dicisti preceptione. So roꝛ venerabilis. Jteꝝ iterũqz p̃cipio tibi vt sũ mo studio custodias mo nita hꝰ libꝛi: ❡ De ob secratiõe. lxxiij.

t E deprecoꝛ so roꝛ cariss. in xp̃o vt te non pigeat audire ea que tibi dicẽ volo cũ mag̃ 9siderio. qꝛ in xp̃o te mltum diligo. iõ tibi 9sciẽtiã oñdo meã. Sz dum tibi pctã mea mãi festo. ne forte aures tu as polluã timeo. Te tñ rogo dilecta soroꝛ in cri sto. vt des veniaz mihi peccatori idigno. Ego misꝰ ꝛ peccatoꝛ a p̃mis fere ãnis 9taminaui vi tã meã sp noua pectã ve tibus 9iunxi sp pcã pec catis addidi peccare nũ q̃ siui. bonũ quod facẽ debuerã non feci. ꝛ ma luz quod non debuerã facẽ feci. Ego misꝰ non suz dignus videre alti tudinez celi p̄multitu dine iniqtatis mee. qm̃ irritaui irã omnipoten tis dei adũsuz me ꝛ in numerabilia mala co ram eo. cogitaui dixi ꝛ

feci ab īfantia mea vsq; in pn̄tem diem. Ego ī felix peccaui ī infantia: peccaui in pueritia: in adolescentia: in iuuētute sz ēt quod est grauius ꝛ periculosius peccaui in senectute. Cecidi miſ ī ceno flagitiorum. Ego reus cecidi in foueā peccatorum. Ego culpabilis in puteum iniquitatis. Ego infelix cecidi ī profundum maloꝝ descendi miser inuolutabrum vitiorū. Heu miser heu infelix cecidi ꝛ per me non valeo surgere. Te ergo dp̄recor soror in xp̄o amabilis vt me subleues manu tue oōnis. Manū tue orationis mihi porrige ꝛ me de profundo vitiorum extrahe. Tue intercessionis manum extende ꝛ me de fouea iniquitatis eripe. Soror carissima certus sū quod si tu pactum quod cum xp̄o pepigisti seruaueris ꝛ tibi dabitur corona in eterna gaudia: ꝛ mihi peccatori dabit̄ venia in hac vita. Si tu ea que xp̄o vouisti deuota mente īpleueris: ꝛ mihi īdigno veniam obtinebis: ꝛ tu cum sanctis virginibus in celesti thalamo letaberis. Honesta virgo certus sum nec dubito ꝙ tua virginalis oratio poterit obtinere veniā peccatorum meoꝝ mihi īdigno. Soror venerabilis si tu in seruitio dei sicut pollicita es pseueraueris: ꝛ mihi peccatori indulgentiā ꝯsequeris: ꝛ tu īter choros virginū in ppetuū exultabis. Honesta v̄go rogo vt intēta mēte audi-

as que dico. Tu es soror mea deuotissima i xpo p cuius intcessione mūdari apcoꝝ meoꝝ sordibus non dubito. Si tu honorabilis virgo accepta es deo: ꝛ si tu cū Jesu xpo sponso tuo casto cubili cubaueris p salute mea qcqd ab eo petieris ipetrabis: Si tu soror castis āplexibus xp̄m āplexata fueris: pfecto mihi pcōri veniaz obtinere poteris. Si tu āplexibus xp̄i flagrātissimo odore virginitatis adheseris mihi idigno indulgentiaz obtinebis Si iesuz xp̄z spōsuz celestē sup oia amaueris ꝛ in ei⁹ dulcissimo amore reqeueris: delictoꝝ meoꝝ absolutionē acqrere potis. Jesus sponsus tu⁹ nō te ɔtristabit: sꝫ qdcūqꝫ petieris tibi dabit: q te sue copule sociauit: multū.n. te diligit: qꝛ suo sanguie te redemit. Igit amor tuus i xpo erit pcōꝝ meoꝝ remissio. Spez remissiōis hēo. Si tu carissima soror quā multuz diligo itraueris cū xpo ad nuptias i celestē thalamuz. Tu soror venerabilis i die districti ac tremēdi iudicij dei solatiū meū eris: vbi suz redditurus rōnez de culpis ꝛ negligētijs meis. Meritum etiā tue sancte virginitatis minuet penā mee iniquitatis. Amen.

Laus omnipotēti deo.

Impressuz Venetijs p Bernardinū de Benalijs Pergomensez. Mcccclxxxiiij. Die xxx. mensis Maij.